

Hanne Holm Bengtson

Fra: Lars Mørch [lars_moerch@hotmail.com]
Sendt: 7. november 2008 11:24
Til: Bo Asmus Kjeldgaard; Jan Andreasen; Jette Bergenholz Baurup; Jesper Christensen; Lars Rasmussen; Jesper Schou Hansen; Kasper Johansen; Signe Goldmann; Rikke Lauritzen; Majbritt Mamsen; Louise Frevert; Børne- og Ungdomsforvaltningen; Søren Thorborg; Elizabeth Bonde; Overborgmesteren
Emne: hørings svar vedr. udflytterbørnehaver på Nørrebro
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Vedhæftede filer: hørings svar.doc

Kre Børne- og Ungdomsudvalg

Det er med stor frustration, at jeg konstaterer, at I har vedtaget at overflyttet to Nørrebro Udflytterbørnehaver til Amager for at løse problemet med manglende institutionspladser der.

Jeg er frustreret fordi det vil betyde endnu et tilbageskridt for vores allerede udsatte bydel. Har I overhovedet gjort jer klart, hvilken betydning netop udflytterbørnehaverne spiller for vores bydel?

Jeg har boet på Nørrebro i 12 år og kan virkelig lide bydelen, ikke mindst fordi der er en stor mangfoldighed. Der er plads til alle også til børnefamilierne, fordi man har styrket institutionerne og skolerne i bydelen og opfordret til sammenlægninger af lejligheder, så der nu er plads til familier med børn og gode muligheder for en tryk opvækst i en mangfoldig bydel. Denne mangfoldighed er dog meget skrøbelig og forringer man tilbuddene til børnefamilierne tvinger man samtidig gode skatteborgere ud af bydelen og måske også helt ud af kommunen.

Min dreng er netop startet i Røde Rose 2. I Røde Rose 2 har vi fundet en rigtig god kombination af aktiviteter og grønne omgivelser, samt en virkelig velfungerende institution med engagerede pædagoger og forældre, som er med til at skabe netværk og tryk i vores kvarter, hvor vi nu flere os rigtig godt tilpas. Det er ikke mindst på grund af de gode tilbud til bydelens børn og børnefamilier.

Derfor mener jeg det vil være en katastrofe for området, hvis man går efter udflytterbørnehaverne, fordi de er vigtige sociale og trivselsmæssige elementer for kvarteret. Jeg begriber ikke, at man vælger at flytte de små velfungerende og gode ting væk fra vores bydel, når der er rigeligt af dårligt fungerende institutioner i bydelen med mangel på både børn og pædagoger.

Jeg ønsker selvfølgelig, at der skal findes en løsning på problemerne på Amager, men jeg kan ikke acceptere, at Nørrebro og min familie skal betale prisen og at bydelen og min families trivsel endnu engang forringes det vil vi ikke stå model til og Nørrebro kan ikke holde til flere nedskæringer - tværtimod.

Med venlig hilsen Lars Mørch
Far til dreng i verdens bedste børnehaver, Røde Rose 2

Lars M. Mørch
Vlundsgade 18 stuen
2200 København N
Danmark
Telefon: 35 81 81 55
Mobil: 25 48 84 46
Arbejde: 48 24 34 48

F messenger på mobilen. [Læs mere her.](#)

Til samtlige politikere i Børne- og Ungdomsudvalget og Børne- og Ungdomsforvaltningen i Københavns Kommune

Høringssvar vedr. "Omlægning af udflytterinstitutioner" fra forældre og forældrebestyrelse i Hudegårdens Udflytterbørnehave

Vi – forældre og forældrebestyrelse – i Hudegårdens Udflytterbørnehave er dybt bekymrede for vores børns fortsatte institutionsliv. En bekymring som vi uden tvivl deler med de fædre og mødre, der har børn i Nørrebro's 15 andre udflytterbørnehaver. Vi kan derfor hverken udholde eller acceptere tanken om, at vores fantastiske og velfungerende – og i øvrigt fuldt bookede – udflytterbørnehave skal ned- eller omlægges.

Vores udgangspunkt er derfor, at lukning af velfungerende institutioner, herunder udflytterbørnehaver, med det formål at sikre børn fra f.eks. Vesterbro børnehavpladser og placere vores børn i almindelige – men ikke nødvendigvis særligt velfungerende daginstitutioner – er meget kortsigtet og udtryk for en børne- og familiefjendtlig politik.

Vi finder det på ingen måde rimeligt, at børn og familier på Nørrebro tages som gidsler pga. problemer med at overholde pasningsgarantien i andre dele af København. Det kan ikke være i kommunens interesse at nedlægge velfungerende institutioner blot for at opnå en kortsigtet "gevinst" her og nu. Vi anerkender problemet med manglende daginstitutionspladser, men når en del af forvaltningens løsning angiveligt er at benytte sig af en (midlertidig) merkapacitet på Nørrebro, finder vi det særdeles kritisabelt – og i øvrigt i stærk modstrid med kommunens påståede visioner på børneområdet – når man forestiller sig at fordele nogle af Nørrebro's udflytterbørn ud på disse tomme pladser. Og i princippet kunne det vel ligeså godt være børnene fra Amager, der blev henvist til de tomme pladser på Nørrebro, da man derved kan undgå at atomisere en harmonisk børnegruppe? Har man overvejet det i udvalget?

Endvidere håber vi, at man har fokus på, om nogle institutioner står foran store udskiftninger, f.eks. som følge af mange nye skolebørn kommende sommer. Disse institutioner skal således under alle omstændigheder geares til et større rykind af nye børn – og det kunne vel også lige så godt være børn fra f.eks. Vesterbro eller Amager.

Her skal det nævnes, at kun fem til seks børn af Hudegårdens Udflytterbørnehaves i alt 34 børn skal begynde i skole i sommeren 2009.

Vi er bekendt med et svar fra Børne- og Ungdomsforvaltningen, der tilkendegiver, at det ikke kan garanteres, at børn fra udflytterinstitutioner kan genplaceres i andre udflytterinstitutioner. Det burde være kendt for forvaltningen og politikerne, at forældre typisk, meget aktivt, tilvælger en udflytterinstitution, hvorfor det opleves særlig krænkende at få frataget dette pasningstilbud med et pennestrøg uden nogen garanti for tilsvarende tilbud. Tilvalget af udflytterinstitution er om muligt endnu mere velovervejet for Nørrebro-familier, områdets meget få grønne områder taget i betragtning. For slet ikke at nævne planerne om at gøre Nørrebroparken (som Hudegårdens opsamling er nær nabo til) til metrobyggeplads i ni til ti år!

Dertil kommer, at det vel langt fra er givet, at forældre på henholdsvis Amager og Vesterbro er interesseret i udflytterkonceptet, da det som nævnt er et meget aktivt tilvalg og af nogle forældre uden tvivl vil opleves som blandt andet meget ufleksibelt (pga. begrænset mulighed for at hente barn tidligt etc.)?

Løsningen må derfor også tage udgangspunkt i forskellige behov, idet det forekommer absurd at tvinge nogle forældre og børn til en udflytterløsning samtidig med, at andre, som meget aktivt har valgt netop en udflytterløsning, bliver frataget denne. Vi går ud fra, at udvalget er opmærksom på dette skisma og vil inddrage problematikken i løsningen?

Hudegårdens Udflytterbørnehave har – ligesom mange andre udflytterbørnehaver – ingen problemer med at fylde pladserne op. Tværtimod har mange udflytterinstitutioner venteliste. Hvorfor skal børn, forældre og personale straffes for at være en del af en succes? Fokus bør derfor rettes mod de institutioner, der løbende kører med tomme pladser, og forvaltningen bør lade disse institutioner indgå i løsningen frem for at ødelægge velfungerende institutioner.

Det er væsentligt for os som forældre – og beboere i bydelen – at understrege, at institutioner som Hudegårdens Udflytterbørnehave er et meget vigtigt element i nærmiljøet, hvis man ønsker at holde på børnefamilierne i området.

I den sammenhæng finder vi det relevant at nævne Nordstjernen, som står foran en sammenlægning med Vildrosen og i den forbindelse flytter opsamlingssted til Sankt Hans Gade. Det betyder, at Hudegårdens opsamlingsadresse i Hørsholmgade i fremtiden er den eneste udflytterbørnehave i vores nærmiljø. Vi går ud fra, at udvalget også er opmærksom på denne omstændighed?

Københavns Kommune har som bekendt en allerede vedtaget boligpolitik, der har som mål at fastholde børnefamilier i byen. Men med lukning af en velfungerende udflytterbørnehave som Hudegårdens Udflytterbørnehave sender man et modsatrettet signal til børnefamilierne på Nørrebro, der harmonerer meget dårligt med at ville holde på ressourcestærke børnefamilier i bydelen.

Det er vores håb, at kritikken gør indtryk og kan overbevise Børne- og Ungdomsudvalget om, at lukning af velfungerende udflytterbørnehaver på Nørrebro er en meget uhensigtsmæssig beslutning, som skal ændres. Endvidere håber vi, at de nævnte forslag kan tilvejebringe en løsning til gavn for alle Københavns børn og forældre.

Med venlig hilsen

**Forældrebestyrelsen og samtlige forældre til børn i Hudegårdens udflytterbørnehave,
Opsamling i Hørsholmgade 26, 2200 København N**

For yderligere informationer kontakt venligst

Edith Jakobsen
Rentemestervej 27, 2.
2400 København NV
Tlf.: 33374460/38194210

eller

Laura Teilmann
Søllerødgade 51, 4.
2200 København N

Midgård,
Hothers Plads 20,
2200 København N
Tlf. 35841747

D.7.november 2008.

**Høringssvar på forslaget om at flytte to udflyttergrupper fra Nørrebro til anden bydel –
Fra personale og ledelse i Midgård.**

D.6.10.2008 besluttede Børne- og Ungeudvalget at flytte to udflyttergrupper fra Nørrebro til en anden bydel. På Nørrebro er der 16 institutioner med udflyttergrupper, og vi er alle af forvaltningen blevet bedt om at se på muligheden for at afgive en eller to udflyttergrupper.

I Midgård har vi diskuteret forslaget på både personalemøde, forældrebestyrelsesmøde og i ledelsen. Vi er enige om, at det ikke er hensigtsmæssigt at flytte og dermed lukke vores udflyttergrupper

Baggrunden for vores beslutning er en stigende tilgang af børnehavebørn, - vi har pr. 1.1.2009 3 børnehavebørn i overbelægning.

Men lige så vigtigt, at vi mener, at vores udflytterbørnehave er et værdifuldt tilbud til vores børn. På grund af vores beliggenhed tæt på Mjølnerparken, vælger mange tosprogede familier at få en plads i Midgård. Det betyder, at børnene får helt unikke oplevelser i naturen, oplevelser som de ikke kunne få, hvis vi kun har vores faciliteter på Nørrebro at tilbyde dem

Midgård fik oprindeligt tilknyttet en udflytterdel 1.januar 1999 i Melby ved Frederiksværk med plads til to grupper af 22 børnehavebørn. På grund af den lange transport, næsten en times kørsel fra København, var det fra forvaltningens side en betingelse, at ingen børn skulle være i udflytter dagligt, så vores fire børnehavegrupper skifter mellem by og land 14 dage ad gangen.

På det tidspunkt, hvor Midgård fik en udflytterdel, manglede der børnehavepladser i området, og vores børnegruppe var helt overvejende tosprogede børn, som kom fra Mjølnerparken. For rigtig mange af de familier var en udflytterbørnehave både fremmed og skræmmende, og de ville aldrig have valgt en udflytterinstitution af sig selv. Men fordi udflytteren var en del af det samlede børnehavetilbud og ikke kunne vælges fra, og fordi vi lå så tæt på deres bopæl, overvandt langt de fleste forældre deres skepsis. I gennem årene er det lykkedes for os at vende den gruppe forældres syn på udflytteren, så de nu er klar over og glade for, at deres børn får ganske særlige oplevelser i det tilbud, som betyder rigtig meget for deres udvikling og læring.

På et tidligt tidspunkt fik vi kontakt med et stort landbrugscenter, Sølager, som ligger tæt på vores udflytter. Vi har i samarbejde med Sølager udviklet et projekt "fra jord til bord", hvor vi kommer med en mindre gruppe børn fra udflytteren hver torsdag gennem hele året. Der er udarbejdet et program med afsæt i årstiderne. Programmet er meget varieret og tilrettelagt, så børnene får kendskab til danske bondegårdsdyr og pasning af dem - afgrøder og planter, som vaskes og snittes og tilberedes på bål. Det har betydet oplevelser for børnene, som er helt unikke, og som specielt for vores tosprogede børn er et meget værdifuldt indslag i udvikling af sprog og sprogforståelse, - og ikke mindst en social læring i det aktive arbejde i naturen og omgang med dyr. Vi har en årlig udflugt med forældre og børn til enten vores udflytter eller Sølager, hvor rigtig mange forældre deltager, og hvor vi oplever begejstringen for børnenes muligheder for naturoplevelser, hos både tosprogede og danske forældre.

Vores udflytter er med tiden blevet til en meget væsentlig del af Midgårds sprogarbejde og pædagogiske praksis, og vi er ikke i tvivl om, at det har været en medvirkende årsag til, at flere danske forældre søger plads til deres børn i Midgård.

Vi er dybt bekymrede over udsigten til eventuelt at miste den del af vores institutionstilbud. Hvis to andre grupper skal overtage vores udflytterpladser, rammer det alle vores 88 børnehavebørn, og det er et skrækscenarie at tænke på, hvordan vi skal udvælge de børn, som kan få lov at fortsætte i institutionen.

Vi er klar over, at vi deler denne bekymring med de andre implicerede institutioner, og at vi alle håber på, at der kan findes andre løsninger. Med fuld belægning i børnehaven har vi ingen mulighed i Midgård for at finde en kreativ udvej. Men på mødet, d.23.oktober mellem de 16 berørte institutioner på Nørrebro og forvaltningen, kom der konkrete forslag på bordet, som umiddelbart lød lovende.

Der blev nævnt muligheden for at bruge Nordstjernens udflytter, som bliver ledig ved den frivillige sammenlægning af Nordstjernen og Vildrosen, og kan rumme 38 pladser. Der ud over var der forslag om at stille en pavillon til 12 børn op i Spanager. Altså i alt de ønskede 50 pladser. Der var desuden forslag om at stille et par af Nørrebros "Rumlepotter" til rådighed for andre distrikter. Vi kan forstå, at problemet er, at det ikke må koste noget i anlægsudgifter, men vi må på det kraftigste opfordre til, at sådanne forslag bliver taget alvorligt, så vi kan undgå at ødelægge velfungerende institutioner.

Med venlig hilsen
Personale og ledelse i Midgård.

10-11-2008

Til hvem det måtte vedkomme

Hørings svar ang. flytning af 2 udflytterbørnehaver fra Nørrebro til Amager og Vesterbro.

Jeg vil i nedenstående argumentere imod at lukke Stenurtens udflytterbørnehave, Tranemosen, samt give et par ydmyge forslag til en løsning på det problem vi står med.

Stenurten, Tranemosen:

Jeg er mor til 2. - Frida på 3 år og Vilfred på 3 mdr. Frida går i børnehave i Stenurten på Nørrebro, som også inkluderer udflytterbørnehaven Tranemosen.

I Stenurten går der 66 børnehavebørn. 2 børnehavegrupper med hver 22 børn er hjemme i Stenurten, og 22 børn er i Tranemosen. Dette kører på skift således at hver børnehavegruppe er 2 uger hjemme og hver 3. uge en uge i Tranemosen.

Jeg har kigget på pladsanvisningens ventelister. Stenurten har pt. 124 børn på venteliste til vuggestuen og 66 til børnehaven.

Det er over det dobbelte antal som den institution på listen, der har det næsthøjeste antal børn på venteliste...

Og sådan har det været så længe jeg har kendt til Stenurten.

Her er nemlig tale om en helt utrolig populær og velfungerende institution.

Desuden er der tale om en overvejende ressourcestærk forældregruppe.

Børnene som går her har ofte, pga. af den lange venteliste, en vis alder førend de kommer ind. Det betyder at mange børn i Stenurten allerede er blevet flyttet én gang, fordi de har gået et andet sted før de startede i Stenurten. Det er synd for de børn, hvis de skal flyttes én gang til.

Som nævnt har jeg også et barn på 3 mrd. og jeg vil meget gerne have, at han skal gå i Stenurten ligesom sin storesøster. Dels fordi jeg synes det er den bedste institution, dels for at de to kan have hinanden i hverdagen, men også for at vi ikke skal stå i den situation, at vi skal aflevere/hente børn flere steder hver dag i flere år.

Med den lange venteliste, som Stenurten har, bliver det i forvejen ret svært at få plads, men hvis I fjerner en tredjedel af børnehaven bliver det umuligt.

Vi bliver langt fra de eneste forældre der vil komme i den situation, idet rigtig mange børn i børnehaven har yngre søskende. - Det vil virkelig være et tab, hvis så mange af Stenurtens børnehavebørn mister muligheden for at gå i institution med deres søskende!

Samt miste de venskaber de har knyttet i børnehaven.

For ikke at tale om det tab det ville være hvis vores børn ikke længere skal ud i naturen.

Vores institution ligger op til Åboulevarden. Det er så vigtigt, at vi tilbyder vores børn et alternativ til bylivet og sørger for, at de får noget frisk luft!

Det bliver i høj grad brugt som et vigtigt supplement af vores dygtige pædagoger, som er meget gode til at videregive deres begejstring for naturen til vores børn.

Desuden ligger vi lige op ad den nyrenoverede Nørrebro park, som nu står overfor at skulle bruges som losseplads i forbindelse med bygning af metroen. Alt i alt er der efterhånden meget begrænsede muligheder for at give vores børn oplevelser med naturen i vores område.

I tid en hvor der er mange skyderier i vores bydel, samt tilbagevendende påsatte brande og hærværk i gaderne, føler vi, at vores gode institution samt udflytterbørnehaven er det der gør, at vi kan forsvare overfor vores børn at blive boende på Nørrebro. Tager I det væk fra os, må vi for alvor overveje, om vi skal finde et andet sted at bo, hvor vi kan tilbyde vores børn disse faciliteter.

Det ville være et trist udfald for os, men også for Nørrebro, som kan risikere, at miste en stor del af de ressourcestærke familier, som bor på Nørrebro.

Løsningsforslag:

Først må jeg udtrykke min beklagelse over, at vi overhovedet er kommet i denne situation. Hvordan kan det være at I politikere ikke har set det komme, så I kunne have planlagt en løsning; fx at lave nogle institutioner på Amager og Vesterbro uden at det skulle være på bekostning af Nørrebrobørnene?

For det er mit indtryk at alle udflytterbørnehaverne på Nørrebro er velfungerende og populære.

Det er de fordi det som før nævnt, for børn på stenbroen, er sådan et fantastisk godt koncept, som gør det tåleligt at bo med børn i byen.

Nu er det sådan, at det vigtigste ved en udflytterbørnehave er naturen - ikke selve de lokaler der hører til!

Er der ikke nogle steder ude på Amager fx, som man kan bruge til udflytterbørnehave?

Uden at kende detaljerne, har jeg hørt at der er en bemandet legeplads på Amager som skal lukkes. Kan den ikke blive brugt som udflytterbørnehave?

Eller hvad med Spejderhytter - har I ikke nogen stående rundt omkring, som ikke bliver brugt?

Derudover tænkte jeg på, at to børnehaver evt. kan dele en udflytterbørnehave - altså være der sammen på samme tid. Jeg ved, at der er tre institutioner på Nørrebro som deler det samme sted ude i Dyrehaven. Er der andre Udflytterbørnehaver som er store nok til at kunne rumme flere børnehaver? Det er værd at undersøge!

Ellers kunne man, som nødløsning have en bus, som samler børn op fra Amager og Vesterbro og kører til institutioner på Nørrebro.

På den måde omgås man 4 km-reglen

Jeg vil opfordre jer til at tænke utraditionelt og kreativt i denne sammenhæng, for det er en tilspidset situation, og det er børnene og Nørrebro som i sidste ende risikerer at blive taberne.

Mange Hilsner fra Trine Berg Arnoldus

Til Børne- og Ungdomsudvalget i København

På vegne af forældrebestyrelsen i den integrerede institution **Midgård** på Nørrebro

Hørings svar vedrørende omlægning af udflytterinstitutioner

Som forælder til Asger på snart 3 år, der for nylig er rykket fra vuggestuen til børnehaven i den integrerede institution Midgård, er jeg ikke i tvivl om, at skuffelsen for ham, over aldrig mere at skulle køre med Torben (børnenes faste chauffør) i børnehavebussen, ville blive enorm. Og så tør jeg slet ikke tænke på konsekvensen, hvis det netop blev hans stue, der skulle nedlægges og han ydermere skulle tvangsflyttes til en anden institution og dermed blive rykket væk fra sine kammerater, som han netop er blevet genforenet med, da han var den sidste i rækken, der skulle flytte op i børnehaven. Han ville desuden miste de pædagoger og pædagogmedhjælpere, som han holder så meget af, har stor tillid til, og som er så vigtig en del af hans hverdag.

Det indledende afsnit er selvfølgelig udtryk for vores personlige frustrationer, men det vigtigste som forældre er for pokker, at ens barn/børn har en god, tryk hverdag. Med forslaget fra forvaltningen om flytning af 2 udflytterbørnehaver fra Nørrebro til distrikt Amager og Vesterbro/Kgs. Enghave, frygter jeg netop for min søns og alle de andre Midgård-børns tryk og trivsel. Så på vegne af hele forældrebestyrelsen, vil jeg på det kraftigste protestere mod nedlæggelsen af Midgårds udflytterdel, som er så vigtig en del af institutionens hverdag, for både børn, forældre og pædagoger.

Det kan godt være, at udflytterinstitutioner er en fleksibel størrelse, som nemt kan flyttes fra bydel til bydel, men det er netop denne fleksibilitet, der har så stor en betydning for vores institution. Det handler vel også om forældrenes frie valg; vi har netop valgt Midgård, i kraft af den måde hverdagen er skruet sammen på. Jeg ser det som en kæmpe fordel, at børnene er skiftevis hjemme i institutionen på Nørrebro, deres base, og så oppe i udflytteren, hvor de rigtig kan boltre sig og har muligheden for at opleve kontrasten til storbyen, de bor i; en berigelse for børnene og en gave for os Københavner-forældre, som vi sætter stor pris på.

At Midgård i sin tid (1999) overhovedet fik lov til at etablere en udflytterdel på Hågendrupvej 36, Kastanielund, 3370 Melby var på betingelse af, at børnene ikke skulle køre derop hver eneste dag, da afstanden er på kanten af det tilladte. Derfor fungerer det så godt, at de fire børnehavestuer på skift, to og to, henholdsvis kører på

landet i fjorten dage og er hjemme på Nørrebro. På landet har børnene meget konkrete oplevelser i naturen - med dyr, planter, små gåture i det omliggende landskab, mad på bål. Alt dette kan børn og pædagoger tage med sig ind til byen og bearbejde - kreativt, i leg eller ved at fordybe sig i bøger om et specifikt emne.

Som integreret institution spiller udflytteren også en vigtig rolle for vuggestuen, der nemt kan hoppe på bussen og tage af sted med et par børn og en voksen og nyde en dag i andre omgivelser, med de store børn.

Midgård fungerer, i kraft af sin placering ved Mjølnerparken, som brobyggerinstitution og gør en kæmpe indsats i forbindelse med integrationen af børn og familier af anden etnisk baggrund. Her spiller ikke mindst udflytterdelen i børnehaven en væsentlig rolle. Børn, der måske ikke kommer så meget omkring i det danske land, kommer væk fra byen og bliver introduceret til et andet stykke Danmark, som de så kan berette om til mor og far derhjemme. For ikke at snakke om fælles forældrearbejdsdage m.m. i udflytteren, hvor alle giver en hånd med og et særligt fællesskab opstår, deroppe på landet.

Med andre ord; udflytteren er en integreret del af Midgård, at fjerne den ville svare til at amputere en legemes del fra en yderst velfungerende institution og betyde en væsentlig forringelse af den dagligdag, vi kender i dag. På sigt vil jeg ikke udelukke, at mange forældre ville overveje, at trække deres børn ud og opsøge andre udflyttere, fordi vi i sin tid netop har valgt udflytterkonceptet i Midgård til vores børn. At forvaltningen nu med ét vil rive den mulighed fra os og vores børn, pga. rod i pasningsgarantien, er dybt beklageligt, da vores børn dermed reduceres til skakbrikker i et spil, hvor konsekvenserne af de brikker der lægges/er blevet lagt, skulle have været løst på anden vis. Nu byder man vores børn helt urimelige vilkår for at få pasningsgarantien til at gå op.

Det kan bare ikke passe, at det skal gå ud over vores fantastiske og velfungerende institution, Midgård, hvor pædagogerne i kraft af deres daglige indsats i byen og på landet sikrer vores børn en tryk og afvekslende hverdag. De rammer vil vi nødigt miste.

Men venlig hilsen

Maj Laursen
Formand for
forældrebestyrelsen
i Midgård

Ølsted 24.10.2008

Børne- og Ungdomsforvaltningen
Plads og kapacitet
Gyldenløvesgade 15
1502 København V
Att. Kontorchef Henriette Bjørn Nielsen

Ansøgning om frivillig sammenlægning af 2 institutioner på Nørrebro.

Udflytterbørnehaven Nordstjernen og 0-6 års institutionen Vildrosen er enige om, at ansøge om en frivillig sammenlægning.

Ønsket er, at hele Nordstjernens personalegruppe, sammen med de af børnehavens børn/forældre der måtte ønske det flytter til Vildrosens lokaler. Vi ønsker at sammenlægningen sker pr. 1.5. 2009.

Som leder ønskes Johnna Badu, pt. Leder i Nordstjernen.

Kort beskrivelse af de 2. Institutioner.

Udflytterbørnehaven Nordstjernen har 38 børn. De kører med Lyngby bussen hver dag fra Rungstedplads 1 - til udflytterstedet Birkelunden som er ligger i Ølsted, mellem Frederiksværk og Frederikssund.

Nordstjernen er via sin pædagogik, personalegruppe meget søgt af forældre på Nørrebro.

Børnehaven har endvidere en sund økonomi og er ledelsesmæssigt velfungerende.

0-6 års institutionen Vildrosen har 30 vuggestue børn og 36 børnehavebørn. Børnehavedelen kører hver dag med deres bus til udflytterstedet Vildroseholm beliggende ved Frederikssund.

Både vuggestuen og børnehaven har en god tilgang af børn. Institutionen har en del udskiftning i personalegruppen og er p.t. uden fast leder.

Økonomisk er der et overført underskud fra 2007 på ca. 2,1 millioner kroner.

Baggrunden for ideen om sammenlægningen.

Igennem en årrække er presset på Nordstjernen øget. På trods af Nordstjernens sunde økonomi er det økonomisk blevet sværere og sværere som lille institution at få pengene til at række. Det har på længeresigt vidtgående konsekvenser, eksempelvis indenfor rekruttering og fastholdelse af kvalificeret personale.

Birkelundens fysiske ringe tilstand er en anden faktor der har spiller aktivt ind på vores sammenlægningsideer. Huset forfalder, lejekontrakten udløber indenfor en kort årrække og med en usamarbejdsvillig udlejer og en forvaltning der står med for mange pladser på Nørrebro og for lidt på eksempelvis Amager, ja så er det for Nordstjernens ledelse, gennem de sidste år blevet mere og mere presserende at finde på mulige løsninger, der på langt sigt kan fremtidssikre essensen af Nordstjernen – nemlig, et godt pædagogisk tilbud til børn/forældre og en god arbejdsplads med plads til udvikling for personalet på Nørrebro.

Med et ønske om fortsat at blive på Nørrebro søgte vi indenfor vores nærområde efter mulige "legekammerater" og opdaget hurtigt 0-6 års institutionen Vildrosen.

På trods af Vildrosens mange årige situation med ophobning af gæld og en ustabil

personale/ledelsessituation fik vi øje på mange fordele, både økonomisk, administrativ og pædagogisk for både Vildrosen, Nordstjernen og ikke mindst Københavns kommune.

Processen indtil nu.

På initiativ af Nordstjernens ledelse, blev først Nordstjernens personale og derefter Vildrosens personale forlagt ideen om sammenlægning. Begge personalegrupper var positive.

Dernæst blev Nordstjernens og Vildrosens forældrebestyrelser inddraget. Begge forældrebestyrelse valgte at fremlægge sammenlægningsplanerne for deres respektive forældregrupper.

På forældremøderne i både Nordstjernen og Vildrosen blev der stemt om planerne og i begge institutioner stemte ingen forældre imod sammenlægningsplanerne.

Der blev valgt nye bestyrelsesmedlemmer i begge institutioner, som samtidig skal udgøre en fremtidig fusionsbestyrelses og arbejde videre med den konkrete plan.

Vores konkrete forslag til sammenlægningen.

Ønsket er, at den sammenlagte institution på sigt bliver økonomisk og pædagogisk bæredygtig.

For at dette ønske kan opfyldes er den konkrete plan:

- At der arbejdes på at vuggestuen opnormeres til 36 pladser og at udflytterdelen opnormeres til 50 børnehavebørn. (Således at det fremtidige økonomiske grundlag er i orden).
- Planen indebærer at Nordstjernens udflyttersted "Birkelunden" frigives til andre områder i København.
- At der arbejdes på en sammenlægningsdato der hedder 1. maj 2009.
- At alle børn og forældre der ønsker det, tilbydes at flytte med.
- At al personale i begge institutioner tilbydes arbejde i den sammenlagte institution, men i hvilken del, børnehave eller vuggestue, vides ikke pt.
- At den sammenlagte institution får rimelige muligheder for at nedbringe gælden i Vildrosen.
- At Nordstjernens leder, Johnna Badu bliver leder i den sammenlagte institution.
- At forvaltningen udpeger souschefen.
- At der, såfremt det bliver nødvendigt, bliver mulighed for at indgå en merindskrivningsaftale, for at få især børnehavens fremtidige børnetal til at falde på plads.

Ønsker fra personale og forældregrupperne til det videre arbejde med sammenlægningen

I forbindelse med vedtagelsen af sammenlægningsplanerne er følgende ønsker kommet til udtryk hos henholdsvis personalet og forældrene i de to institutioner:

- Nordstjernens forældre og personale gav udtryk for et ønske om at foresætte samarbejdet med Lyngby Turistfart.
- At de børn som har skolestart i 2009 påbegynder fritidshjem inden sammenlægningen.
- At der bliver fundet økonomi til sammenlægningsprocessen.
- At det bliver muligt at foresætte Nordstjernens madordning.
- Nordstjernens forældregruppe udtrykte ønsker om at den særlige ånd/stemning/gode tone/traditioner som findes i Nordstjernen bevarer.
- Vildrosens forældregruppe gav udtryk for et ønske om at bevare Vildrosen.
- Vildrosens forældre ønsker mulighed for at forbedre økonomien.
- I begge institutioner var der bekymringer om hvad der ville ske med den enkeltes plads på ventelisten, om søskendegarantien forsat ville være gældende.

Afslutning.

Sammenlægningsplanerne er som beskrevet langt fremme.

Vi håber derfor på et positivt og hurtigt svar, ikke mindst set i lyset af det konkrete udspil fra Københavns kommune om flytning af udflytterpladser fra Nørrebro til Vesterbro og Amager. Vores planer om sammenlægning vil vi lade indgå som vores bidrag til at løse Københavns kommunes ventelisteproblem.

Et hurtigt og positivt svar vil støtte op om, den igangværende proces, hvor det overordnede mål er fortsat, at sikre et godt pædagogisk tilbud til børn/forældre og en god arbejdsplads med plads til udvikling for personalet på Nørrebro.

Med Venlig hilsen

På vegne af forældre og personale i Nordstjernen og Vildrosen

Pernille B. Korremann

Formand for forældrebestyrelsen i Nordstjernen

Iben Palle

Formand for forældrebestyrelsen i vildrosen

Johnna Badu

Leder i Nordstjernen

Käthe Koch

Pt. låneleder i Vildrosen

Ønskes yderligere oplysninger, kontakt da venligst Johnna Badu.

Note:

Nordstjernens institutions nr. 37386

Vildrosens institutions nr. 37406

Lyngby 30/10-08.

Børne- og ungdomsforvaltningen,
Sekretariatet, Rådhuset.

Høringssvar ang. flytning af 50 udflytterbørnehave pladser fra Nørrebro.

Vi bliver nødt til at starte med at undre os over hele forløbet ang. flytning af pladser. Det virker helt vanvittigt, at implicerer 16 institutioner, for at lukke 50 pladser. Det har skabt meget rører og utryghed i både forældre- og personale gruppen. Vi kan jo ikke forestille os at, der er intentioner om at lukke velfungerende og fyldte daginstitutioner. At kalde det en demokratisk proces er helt ude i "hampen" og vi undre os over hvorfor udflytterne ikke, fra start, har været i dialog og måske derved have fundet de 50 pladser i samarbejde med daginstitutionerne.

Vi har fyldt alle pladser op med børn, samt ventelister her i Stockholmsgave Nørrebro og vil da undre os gevaldigt, hvis der blev peget på os. Derudover er vi også, som en af de få udflyttere, med i mangfoldighedsprojektet på Nørrebro.

Vi vil gerne gøre opmærksom på, for det første at forældre vælger aktivt udflytter til deres børn og at vi har mange ressourcestærke forældre, som udelukkende bliver boende på Nørrebro pga. af deres barns institution. Forældre som i forvejen føler sig meget udfordrede af kvarteret, som børnefamilier.

For det andet kunne man da forestille sig, at en personalegruppe måske ikke lige uden videre syntes det er fint at få arbejde i Ørestaden. Alle i vores personalegruppe bor på eller tæt ved Nørrebro og ingen har givet udtryk for, at de vil følge med til Amager.

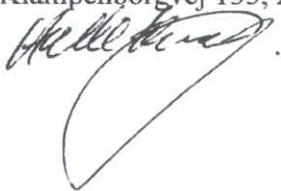
Det kan i sidste ende betyde, at pladserne er der, men intet personale. Det kan få den konsekvens at der må hentes personale i vikarbureauerne og dermed øges lønudgiften væsentligt pga. rekrutteringsproblemer!

Vi er klar over at I skal finde de 50 pladser, men kan ikke forstå at fyldte udflyttere, med venteliste kan være i spil!

Det eneste løsningsforslag vi kan komme med er at, i overflytter tomme pladser, der, hvor der reelt er tomme pladser!

Så lad nu være med, at ødelægge det der fungere, for en minimal besparelse eller fordi der har været ledige pladser i et kort stykke tid!!

Med venlig hilsen
Personalet ved udflytterbørnehaven Stockholmsgave Nørrebro
Klampenborgvej 135, 2800 Lyngby.

Til Københavns Kommune

Nørrebro 21.10.08

Udflytterbørnehaven er et meget bevidst valg for forældre, der bor på Nørrebro. Udflytterbørnehaven hæver kvaliteten ved at bo i byen for børnefamilien, og for mange børnefamilier er udflytterbørnehaven ligefrem en forudsætning for at blive boende i byen.

Nørrebro er udfordret

Nørrebro er en udfordret bydel, men os, der vælger at bo her, gør det, fordi vi sætter pris på mangfoldigheden. At bo på Nørrebro er indimellem en kamp for børnefamilier. Det kræver tolerance, rummelighed og forståelse for kulturelle forskelle. Den kamp kæmper vi gerne. Men ligesom vi bevidst har valgt at bo her, vil vi også bevidst vælge Nørrebro fra, hvis vi gang på gang oplever manglende opbakning fra kommunen.

Stockholmsgave Nørrebro er en utrolig velfungerende institution. Her er en dygtig ledelse og et engageret og kompetent personale, der formår at skabe en lærerig og tryk hverdag for vores børn. Det enkelte barns udvikling, selvværd, selvtillid og indgåelse i fællesskab er ikke blot ord, men konkret hverdag. I Stockholmsgave får børnene et enestående pædagogisk tilbud, der præger deres udvikling og barndom positivt. I Stockholmsgave er de fysiske rammer i særklasse og giver vores børn fysiske udfoldelsesmuligheder, motoriske udfordringer og sanseoplevelser, som stenbroen ikke kan tilbyde. Her er rum og plads til, at børn kan være børn.

Vi VIL Stockholmsgave

Stockholmsgave har ikke altid været så velfungerende og haft så godt et ry, som det er tilfældet nu. Den gode udvikling og de gode historier hænger uløseligt sammen med de ansatte, børn og forældre, der tilsammen udgør Stockholmsgave. Stockholmsgave rummer en personale- og en forældregruppe, der virkelig VIL institutionen og lægger et stort engagement i stedet. De gode relationer er med til at skabe grobund for de lokale folkeskoler, fordi vi ønsker, at børnene fortsætter sammen.

Vi er med andre ord forfærdede ved tanken om at miste Stockholmsgave Nørrebro, der giver vores og vores børns hverdag mening. Og det vil være konsekvensen - for en flytning vil uundgåeligt have store konsekvenser for såvel børne- som personalegruppen.

Kom igen!

Børn på Vesterbro og Amager har naturligvis ret til samme privilegier, som vores børn nyder i Stockholmsgave Nørrebro, men ikke på bekostning af andre børns trivsel.

Vi er klar over, at der er ledige børnehavepladser på Nørrebro, men løsningen kan ikke være, at flytte velfungerende institutioner, der udfordrer og skaber trivsel for vores børn. I stedet mener vi, kommunen bør give Nørrebros meget brogede institutionsudbud et løft. Nørrebro har ikke brug for hovsa-løsninger, men fremadrettede beslutninger, som kan være til gavn for Nørrebro og børnefamilier generelt.

På vegne af Forældrebestyrelsen Stockholmsgave Nørrebro.

Christina Nelke

Murergade 14, 2.th, 2200 København N, tlf 2253 6777, mailto: cn@detfri.dk

Til Børne- og Ungeforvaltningen

København d. 20. oktober 2008

Kære politikere

Det er med stor undren at vi erfarer, at I har tænkt jer at nedlægge udflytterbørnehaver på Nørrebro.

Det, at kunne give sit barn en mulighed for hver dag at komme ud af byen og få frisk luft, grave i jorden, opleve årstidernes skiften og have plads til at røre sig på uden frygt for biler, er en af de altovervejende grunde til at vi ikke er flyttet fra Nørrebro.

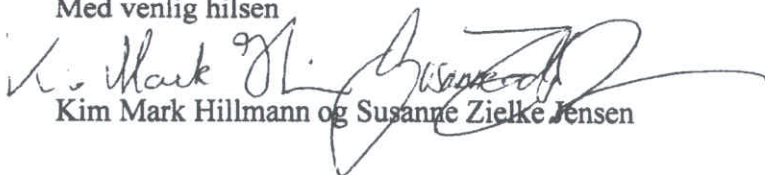
Vi har forståelse for, at der er overskydende pladser på Nørrebro og mangel på samme andre steder. Men at lukke velfungerende og meget søgte udflytterbørnehaver er ikke løsningen. Vi har en dejlig børnehave med glade og sunde børn og et utroligt godt, sammentømret og kompetent personale. Hver dag kan vi som forældre sende vores børn af sted med en god fornemmelse i maven. Den tryghed må I ikke tage fra os.

Nørrebro har i de sidste par år stået model til meget på mange punkter, og det kunne afholde mange børnefamilier fra at flytte fra bydelen, at få lidt fred, i hvert fald fra politisk side.

Folkeskolerne på Nørrebro er endelig inde i en god udvikling hvad angår fordelingen af elever med dansk og anden etnisk herkomst. Lad os ikke ødelægge denne udvikling ved at de danske familier, som erfaringsmæssigt søger udflytterbørnehaverne, flytter fra bydelen.

Lad os beholde vores udflytterbørnehaver.

Med venlig hilsen

Kim Mark Hillmann og Susanne Zielke Jensen

Høringssvar

København d. 20/10-2008

Det er med forfærdelse at vi erfarer at politikerne i Københavns Kommune arbejder med foreslag om at nedlægge og/eller flytte optaget af børn i forhold til Nørrebro-udflytterbørnehaven Stockholmsgave, Indre.

Børnehaven er utrolig velkørende med en engageret ledelse og medarbejderstab. De enkelte stuer er præget af stabilitet og tryghed, og som følge heraf også et stort forældreengagement. Imodsætning til mange andre institutioner mærker man i Stockholmsgave, Indre de ansattes arbejdsglæde og motivation i forhold til at tage sig af børnenes trivsel.

Som forældre til to børn i Stockholmsgave, Indre vil en opsplitning af børnene og/eller medarbejderne være det stærkeste incitament til kraftigt at overveje vores fremtid på Nørrebro. Meget er kaotisk i vores bydel med kriminalitet og skyderier, så hvis man nu vælger at ødelægge de få velfungerende muligheder vi har som lovlige borgere – nemlig at give vores børn mulighed for frisk luft i dagtimerne i trygge og pædagogisk forsvarlige rammer – så er tiden inde til at flytte væk.

Det samme gælder for medarbejderne. Alene rygterne om en opsplitning får de dygtige medarbejdere til at undersøge mulighederne for at søge væk.

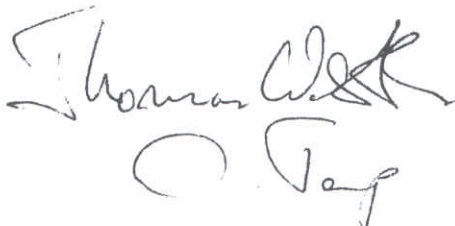
Vi ved ikke hvad politikerne vil med Nørrebro. Men det kunne være noget med at styrke sammenholdet, få en mere varieret beboersammensætning og få flere børnefamilier til at blive boende i kvarteret. Dette opnår man bl.a. ved at bevare velfungerende udflytterbørnehaver således at børnene kan få et socialt netværk, der hvor de bor.

Der er mange ting som kunne forandres til noget bedre på Nørrebro. Men lad nu være med at ødelægge det der fungerer for at få en minimal besparelse eller fordi et par pladser har stået åbne et kort stykke tid.

En bevarelse af udflytterbørnehaverne i deres nuværende udformning er både en investering i børnene og i det kvarter de vokser op i.

Mvh.

Thomas Westh og Christina Rye Tarp

Handwritten signatures of Thomas Westh and Christina Rye Tarp. The signature of Thomas Westh is written in a cursive style, and the signature of Christina Rye Tarp is written in a simpler, more legible style below it.

Louise Holm Pedersen & Carsten Rudolf
Læssøesgade 16, 2
2200 Kbh. N

Kbh. D. 21. oktober 21, 2008

Børn- og ungeforvaltningen
Sekretariatet, Københavns Rådhus

Vedr. Lukning af udflytterbørnehave på Nørrebro

Vi har valgt en udflytterbørnehave bevidst og aktivt, fordi vi gerne vil tilbyde vores børn nogle fysiske rammer med gode udendørsarealer og en kontakt til naturen, som de ikke ellers ville få i deres dagligdag på Nørrebro.

Vi tog i løbet af sommeren en svær beslutning om at flytte vores søn Alfred fra en børnehave i en integreret institution, hvor han er kommet i tre år til Børnehaven Stockholmsgave indre.

Vi havde igennem et år sendt en grædende dreng afsted, men på de 2 måneder han har haft en hverdag i Stockholmsgave, er det med hjælp fra et kompetent og imødekommende personale, samt en børnegruppe, der er utrolig velfungerende, vendt til at være en dreng, der gerne vil i børnehave – og oven i købet griner over det.

Vores datter er for 2 uger siden også startet i Stockholmsgave indre -2 år og 8 mdr gammel. Det er derfor med stor forundring og nervøsitet, at vi nu erfarer, at vores børns udflytterbørnehave Stockholmsgave kan risikere at overgå til et andet distrikt. At man risikerer at ødelægge både personale- og forældregruppe er ubegribeligt.

Vi oplever i vores dagligdag en dygtig ledelse og ikke mindst et personale, der skaber en tryk og udfordrende dagligdag for vores børn. Det viser sig i det daglige med børn, som kommer hjem efter en lang dag struttende af selvværd, selvtillid og en stor følelse af fællesskab.

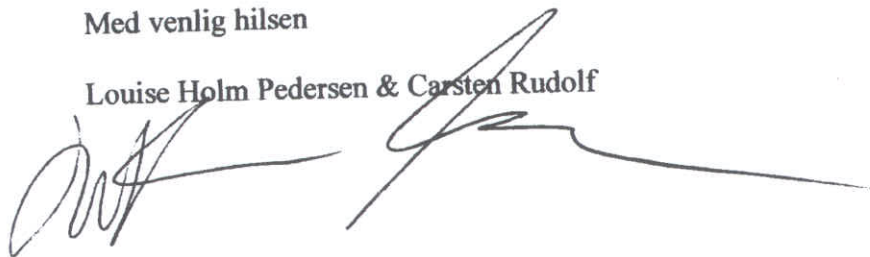
Det er med andre ord ikke blot ønskværdige tanker om en institution, som Stockholmsgave tilbyder, men en konkret hverdag som er lettere og sjovere for både børn og forældre.

Informationerne i denne sag er sparsomme og både forældre og personale oplever en stor usikkerhed for fremtiden. Vi er bange for at vi skal flytte vores børn til en anden institution – hvilket vil være imod alt, hvad vi har forklaret dem i forbindelse med det skifte de lige har gennemgået.

Derudover vil det ikke bare være et tab for os, men også de 66 andre børn og deres forældre på Nørrebro. Vi stiller os fuldstændig uforstående overfor overvejelserne om at lukke en så velfungerende institution, og dermed ramme så mange mennesker på, hvad de bygger deres dagligdag op omkring.

Med venlig hilsen

Louise Holm Pedersen & Carsten Rudolf

Mandag den 20. oktober 2008

Til Børn og Ungdomsforvaltningen
Københavns Rådhus,

Velfungerende udflytterbørnehaver på Nørrebro er truet af lukning. Det undrer mig, at den overskrift er sandheden – og at udtrækningen af en lotteriseddel kan betyde, at to af Nørrebros udflytterbørnehaver skal flyttes og høre til en anden bydel.

Hvor vil I så placere de børn, som så ikke længere har en velfungerende udflytterbørnehave? Udflytterbørnehaver er der jo ventelister til.

Min søn går i Stockholmsgave Indre. For at komme til at gå i Stockholmsgave Indre, skulle han først gå tre måneder i en anden børnehave på Nørrebro. Det var – set i sammenhæng med stor personaleudskiftning og et ton af vikarer i hans vuggestue – ikke uden omkostninger. Nu er han efter et år faldet godt til i Stockholmsgave. Han har udbygget venskabskredsen, han er blevet tryk – og jeg har som mor også fået et netværk, jeg som enke og eneforsørger er meget glad for, og det betyder meget for vores liv, at han kan gå der, indtil han skal i skole.

Jeg har bevidst valgt Stockholmsgave Indre, fordi min søn kunne fortsætte i børnehaven sammen med sine bedste venner fra vuggestuen, fordi der er en stor legeplads med plads til at være sig selv og en skov udenfor hegnet. Fordi børnehaven ligger så tæt på, at jeg ind imellem kan tage op for at hente ham i børnehaven med offentlig transport uden at skulle tage en hel fridag og fordi børnehaven har nogle gode principper omkring leg, læring og samvær. Fordi han får et skud luft hver dag, som er mindre forurenede end luften er på Nørrebro. Og ikke mindst fordi personalegruppen består af meget kompetente pædagoger og pædagogmedhjælpere, som har hjertet med i deres arbejde – og som også har valgt Stockholmsgave Indre.

Jeres måde at prioritere på skaber som sagt en dyb undren hos mig, og jeg må sige, at det forekommer både uansvarligt og uigennemtænkt. Personligt er jeg imod forslaget fordi, at der nu er fare for, at Stockholmsgave Indre vinder det lotteri, som I har sat gang i, hvilket vil få store konsekvenser for vores liv. Set i det større perspektiv er jeg imod jeres handlemåde, fordi Nørrebros udflytterbørnehaver er en af grundene til, at nogle børnefamilier – og dermed skatteydere - vælger at blive på Nørrebro og dermed i Københavns Kommune. Så hvorfor dog lukke velfungerende institutioner på Nørrebro? Det ville efter min mening være et bedre udgangspunkt at se på de institutioner, som ikke fungerer og for eksempel slå et slag for at få forældre med anden etnisk baggrund til i højere grad at vælge udflytterbørnehaverne. En kampagne, som skulle gå ud over brochure niveau.

Denne bydel – og København i det hele taget – har ikke brug for hovsaløsninger, men gennemtænkte og fremadrettede beslutninger, som kan blive til gavn for alle børnefamilier.

Med venlig hilsen

Lone Hartvig Andersen

Mor til Tobias Hartvig Tornbjerg: lykkelig 4årig (dræber) snegl i Stockholmsgave Indre

Til Københavns Kommune

Vi er som forældre meget bekymrede over den varslede flytning af 2 Nørrebro udflytterbørnehaver. Bekymringen er naturligvis først og fremmest personligt begrundet, i og med vi har vores ældste dreng på knap 3½ år i Stockholms Gave og forventer om godt et år også at få plads til vores yngste der. Tankerne går dog samtidig til alle de børn og forældre i Nørrebros udflytterbørnehaver, der kan rammes af den varslede flytning.

Stockholms Gave er en utrolig velfungerende institution. Ledere, pædagoger og pædagogmedhjælpere udfører deres arbejde dygtigt og med kærlighed og rummelighed. Der arbejdes med ro, opmærksomhed og kreativitet – det kan mærkes, når vores børn fortæller om deres dag, når vi som forældre afleverer vores børn, og når vi deltager i fællesarrangementer. Samtidig er specielt de udendørs faciliteter i Stockholms Gave gode rammer for det pædagogiske arbejde. Som forældre under vi alle børn og forældre i København en institution som Stockholms Gave. Alle børn bør dagligt modtages af søde, engagerede, dygtige pædagoger og medhjælpere og have mulighed for at udfolde sig i stimulerende omgivelser.

Til en start ønsker vi som forældre selvfølgelig, at alle børnefamilier har mulighed for at få passet deres børn. Løsningen af pladsmangelproblemer i København kan dog ikke ske ved at flytte og dermed starte nedbrydningen af en velfungerende institution som Stockholms gave. Det er hverken en god løsning eller en rimelig løsning.

Hvert barn i Stockholms Gave er i midt i en rivende udvikling. Børnene er i sociale og fysiske rammer, der stimulerer deres sproglige, motoriske, kreative og intellektuelle udvikling. Vores ældste dreng har taget syvmileskridt i sin udvikling, siden han startede i Stockholms Gave – specielt hans selvstændighedsniveau er vokset betydeligt.

Og ja, så kan man som kommune med logistik og ressourcebrillerne på argumentere, at (1) børnene sagtens kan blive i Stockholms Gave, selvom afhentningsstedet flyttes til Vesterbro eller Amager. Og man kan argumentere, at (2) også andre institutioner er velfungerende med solide udviklingsforløb for børnene til følge.

MEN (1): i praksis vil forældrene tvinges til at finde andre pasningsmuligheder – hverdagen hænger simpelthen ikke sammen, hvis man skal transportere sig fra den ene ende af byen til den anden to gange dagligt. Det er vores vurdering, at nogle familier endda vil vælge at flytte ud af byen.

Samtidig vil flytningen tvinge en del af personalet til – fuldt forståeligt - at søge andetsteds hen – det er helt urimeligt!

Og (2): forhåbentlig er der institutioner, der fungerer lige så godt som Stockholms Gave. Men der findes INGEN institutioner, hvor børnegruppen ser ud som i Stockholms Gave! Børnehavebørn danner relationer og knytter venskaber – med de voksne omkring dem og med børnene på deres stue og på tværs af stuer. Tvinges børnegruppen til at bryde op, har det udviklingsmæssige konsekvenser for alle børnene. Det gælder både stærke børn med ressourcestærke forældre og mindre stærke børn med mindre ressourcestærke forældre. At bryde børnegruppen op – og ja, det VIL være konsekvensen af en flytning - er simpelthen den dårligst tænkelige ide og kan kun karakteriseres som et overgreb på børnenes udvikling. Det er i ingens interesse.

Samtidig bør vi alle sammen huske på, at Stockholms Gave i sin aktuelle situation er bygget op af en personalegruppe og en forældregruppe, der virkelig VIL institutionen. Stockholms Gave har ikke altid været så velfungerende og haft så godt et ry, som det er tilfældet nu. Den gode udvikling og de gode historier hænger helt uløseligt sammen med de mennesker – ansatte, børn og forældre – der tilsammen udgør Stockholms Gave. Det er absolut ikke i Københavns Kommunes interesse at ødelægge en velfungerende institution.

Det kan muligvis løse et akut problem at flytte Stockholms Gave. Men omfanget af dette akutte problem vil blegne i forhold til de problemer, der på længere sigt vil følge flytningen.

For vores børns skyld, for personalets skyld, for Københavns Kommunes skyld – lad være med at flytte Stockholms Gave.

Mvh

Spædbørnsforsker & Stud. Cand. Psych.
Lea Marie Holst-Jensen
Allegade 15A, 5.th
2000 Frederiksberg

&

Konsulent & Stud. Cand. Psych.
Rasmus Iver Agesen
Allegade 15A, 5.th
2000 Frederiksberg

Til Københavns Kommune

Luk ikke for noget godt - Stockholmsgave skal blive på Stenbroen

(Nørrebro d. 20.10.08)

Det er skuffende, at Borgerrepræsentationen ikke har været på besøg i Nørrebros udflytterbørnehaver forud for beslutningen om at overflytte to af dem til andre distrikter. Det kunne vidne om, at Københavns Kommune sætter økonomi langt højere end børns trivsel.

Udflytterbørnehaven er et meget bevidst valg fra forældrenes side. Udflytterbørnehaven hæver kvaliteten ved at bo i byen for børnefamilien, og for mange børnefamilier er udflytterbørnehaven ligefrem en forudsætning for at blive boende i byen.

Var borgerrepræsentationen kommet på besøg i Stockholmsgave Indre var de blevet mødt af en institution, der emmer af trivsel. Det gør den, fordi de fysiske rammer er i særklasse og giver vores børn, fysiske udfoldelsesmuligheder, motoriske udfordringer og sanseoplevelser, som stenbroen ikke kan tilbyde. Her er rum og plads til, at børn kan være børn. Og det gør den fordi personalet i Stockholmsgave Indre også stortrives og er en gruppe dygtige, engagerede og omsorgsfulde pædagoger og medhjælpere.

Hvad der også er unikt ved Stockholmsgave Indre er, at en meget stor del af børnene har fulgtes ad siden vuggestuen. Denne kontinuitet er ikke sædvane i København, men afgørende for børnenes sociale udvikling og for børnefamiliers trivsel i byen. Kontinuiteten er desuden afgørende for den tætte forældrekontakt, vi oplever i Stockholmsgave Indre; en kontakt der vil være med til at skabe grobund for de lokale folkeskoler, fordi vi ønsker, at børnene fortsætter sammen.

Vi er med andre ord forfærdede ved tanken om at miste Stockholmsgave Indre, der giver vores og vores børns hverdag mening. Og det vil være konsekvensen - for en flytning vil uundgåeligt have konsekvenser for såvel børne- som personalegruppen.

Børn på Vesterbro og Amager har naturligvis ret til samme privilegier, som vores børn nyder i Stockholmsgave Indre, men ikke på bekostning af andre børns trivsel.

Vi er klar over, at der er ledige børnehavepladser på Nørrebro, men løsningen kan ikke være, at flytte velfungerende institutioner, der udfordrer og skaber trivsel for vores børn. I stedet mener vi, kommunen bør give Nørrebros meget brogede institutionsudbud et løft, så Nørrebro-forældre ikke placerer deres børn uden for lokalområdet.

Stenbroen har brug for Stockholmsgave!

Rasmus Heiberg og Christina Nelke

Murergade 14, 2.th.

Mor til Knut og Bosse, glade børn fra Stockholmsgave Indre

Jan Christensen og Bente Haugbøl
Fælledvej 25, 1th
2200 Kbh N

21.10.2008

Børn- og Ungeforvaltningen
Sekretariatet
Københavns Rådhus

Vedr. lukning af udflytterbørnehaver på Nørrebro

Udflytterbørnehaver er et meget aktivt og bevidst tilvalg fra forældrenes side, hvor de fysiske rammer i form gode udendørsarealer og tæt kontakt med naturen sættes i højsædet fremfor andre fordele.

Det er derfor med forundring og nervøsitet, at vi erfarer, at vores søns udflytterbørnehave Stockholmsgave kan risikere at overgå til et andet distrikt.

Vi undrer os meget over beslutningen om at lukke udflytterbørnehaver på Nørrebro. Begrundelsen synes at være, at det er den letteste og billigste måde at skaffe børnehavepladser til andre distrikter på. Er det en legitim måde at træffe beslutninger på? Hvilke pædagogiske overvejelser er der gjort? Hvor er hensynet til det enkelte barn - bydelen Nørrebro og dens borgere?

Trods sin udflytterstatus er Stockholmsgave en aktiv deltager i udviklingen af lokalmiljøet . Institutionen er en del af mangfoldighedsprojektet, hvilket gør det endnu mere uforståeligt, at børnehaven skulle tages ud af et igangværende forsøg her på Nørrebro.

Det virker pædagogisk ubegribeligt at man overvejer flytning af en meget velfungerende institution. Stockholmsgave er i høj grad en sådan. Her er en dygtig ledelse og et engagereret og kompetent personale, der formår at skabe en meget tryk hverdag for vores børn. Udvikling af det enkelte barn mhp. selvværd, selvtillid og indgåelse i et fælleskab er ikke blot ord, men konkret hverdag.

I Stockholmsgave får børnene et enestående pædagogisk tilbud, der præger deres barndom positivt og som giver dem færdigheder og kompetencer, de kan tage med sig i deres videre liv.

I denne sag, hvor informationerne om, hvad der skal ske, er så sparsomme, bliver der skabt en del usikkerhed om, hvad fremtiden bringer for vores børn.

Vi er bange for at vores barn skal overflyttes til en anden institution, og vores erfaring er, at ikke alle fungerer lige så godt som Stockholmsgave.

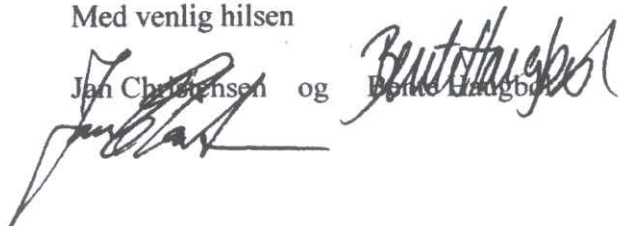
Det vil være et kæmpe tab for 66 børn og deres forældre på Nørrebro, hvis Stockholmsgave skulle overgå til et andet distrikt. Vi stiller os fuldstændig uforstående overfor, at nogen kan begynde at overveje at lade en så velfungerende institution lukke og dermed ramme 66 børn og familier.

Med venlig hilsen

Jan Christensen

og

Bente Haugbøl

21. oktober 2008

Hvorfor nedlægge basen på Jesper Brockmannsgade?

Hvorfor vælge at nedlægge netop basen for Stockholmsgave?

Vi er en velfungerende institution med 60 børn, hvis familier bor på Nørrebro.

Vi er familier der har valgt en institution i nærmiljøet, vi har ikke biler og har valgt en institution, hvor vi kan aflevere vores børn i kort afstand fra vores hjem, så vi kan nå til og fra arbejde. Og vi skal kunne aflevere søskende i de nærliggende institutioner.

Hvorfor flytte basen til en anden bydel? Vi har ikke valgt en institution i et andet distrikt.

Vi føler os taget ved næsen. Det er som at købe en vare, og så opdage, at varen pludselig har en ny varedeklaration,

som slet ikke stemmer overens, med den vare man blev lovet i butikken.

Vi er flere, der ikke ville have valgt institutionen, hvis vi havde fået at vide, at dens base lå i en anden bydel.

Uden basen i vores bydel kan vi ikke få vores morgener og eftermiddage til at hænge sammen, på en rimelig måde for os voksne og vores børn.

Tænker man sig virkelig, at vi skal jage gennem byen med et lille barn bag på cyklen i myldretidstrafikken?

Det giver ingen logik, at forældrene først skal køre børnene tværs gennem byen, hvorefter bussen kører dem tilbage igen over Nørrebro for at ende i Lyngby.

Afstanden fra Nørrebro til Vesterbro eller Amager er i transporttid stort set den samme, som turen fra Nørrebro til Lyngby. Så det virker ikke logisk.

Kort sagt: at skulle transportere børnene tværs gennem byen i myldretidstrafik med kødannelser og få længer transport, det giver ikke mening.

Vi troede København var "sund by". Det er da ikke sundt at sidde i en bus og kukkelurer.

Det vi har brug for er et busstoppested på Nørrebro, hvor børnene kan stige af og på.

Basen er en del af en hjemtransport. Børnene skal køres hjem til far og mor, hvor de bor og ikke til et andet sted i byen.

Det ville svare til at folk der bor på Nørrebro ikke kunne stå af på Nørreport Station, når de kørte med s-toget fra Hillerød,

på vej hjem fra arbejde, næh nej de måtte først komme af på Dybbølsbro, selv om s-toget kørte via Nørreport.

Hvorfor nedlægge en base på Nørrebro, var det ikke bedre at sammenlægge baserne på Nørrebro, hvis man endelig skal sparre.

Hvis den løsning ikke synes mulig pga pladsen i de eksisterende baser er for trang, så har Ritt jo tidligere tilbudt andre unge mennesker, store lokaler på Stevnsgades Skole. De må nu kunne anvendes som base.

Hvorfor ødelægge en velfungerende institution?

Vi ved jo alle, at der er institutioner på Nørrebro der ikke har det samme gode ry,

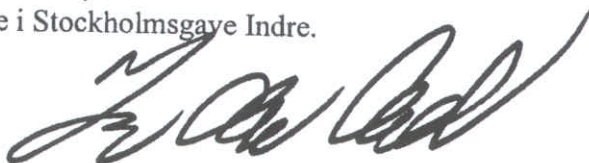
måske var det nogle af disse, der skulle sammenlægges, for at skabe en bedre institution.

Der må og skal helt sikkert findes en bedre og mere fornuftig løsning end nedlæggelse af basen for Stockholmsgave Indre.

Venlig hilsen

Inger Marie Vandel,

Mor til Hjalte i Stockholmsgave Indre.

Hanne Holm Bengtson

Fra: mettebau@gmail.com på vegne af Mette Bau [skrivtil@mettebau.dk]
Sendt: 2. november 2008 21:22
Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen
Emne: Høringsvar: Bevar Røde Rose 2 på Nørrebro
Vedhæftede filer: Bevar Røde Rose 2.doc

Hej Børne og Ungeforvaltning (mailen er sendt som vedhæftet brev også)

Det er med vrede, fortvivelse og tårer i øjnene at vi læser og hører om de tiltag man har i sinde at udføre i de Københavnske udflytterbørnehaver på Nørrebro. At rykke pladser fra Nørrebro – at lukke udflytterinstitutioner på Nørrebro virker fuldstændig uigenomtænkt i forhold til Nørrebro-børnenes muligheder, velvære og trivsel. Som Nørrebro-forældre må vi råbe "STOP et øjeblik".

Vi er forældre til to børn. En dreng på 7, som sidste år stoppede i udflytterbørnehaven "Røde Rose 2" og som nu går i skole, og en pige på snart 3 som efter planen starter i samme institution om 4 måneder.

"Røde Rose 2" ligger i toppen af Nørrebros bedste børnehaver. Den er eftertragtet blandt forældre, elsket af alle børn der stifter bekendtskab med den, og er positivt kendt i flere bydele. Det er den, fordi den modsat så mange andre institutioner i København fungerer i praksis.

Børnene trives, rammerne og personalet er fantastisk. Institutionen har igennem mere end 30 år "produceret" glade, sunde og kompetente børn på Nørrebro. Det betyder at forældre til børn på Nørrebro søger børnehaven, for at give deres børn en unik mulighed for et børnehaveliv, hvor natur, lærdom, oplevelser, sammenhold, tryghed og fællesskab blandt børn, forældre og personale er i højsædet. Faktorer som er svære at opdrive i nutidens stordriftsinstitutioner i byen.

Vores personlige erfaringer med "Røde Rose 2" er udelukkende positive. Vores ældste barn har fået så meget med til skolelivet fra sit børnehaveliv, såvel "fagligt" som socialt. Som forældre har vi fået oplevelser som andre familier på Nørrebro må kigge langt efter. Vi har faktisk besøgt et hav af børnehaver, for at se på mulighederne for vores yngste barn. Men vi kunne ikke på hverken Nørrebro eller Østerbro finde institutioner som kom i nærheden af den kvalitet af børnehaveliv som "Røde Rose 2" kan tilbyde. Nørrebrobørn er heldige at have den mulighed.

Vores valg er derfor klart – vores børn skal alle have deres børnehaveliv i "Røde Rose 2" og vi håber virkelig I vil lytte til alle os forældre der kender institutionen – det er vores børns liv, deres barndom, deres tryghed og oplevelser I rykker rundt med som brikker i et puslespil. Vi er ressourcestærke forældre, der er bosat på Nørrebro, fordi der findes tilbud til vores børn som dette!

Det bør være faktorer som børnenes velvære og trivsel, forældrenes ønsker og institutionernes funktion i praksis, som vægter mod beslutninger om lukninger og ikke et puslespil om pladser, økonomi eller stordriftstankegang!

Bevar "Røde Rose 2" til gavn for hele Nørrebro!

Med venlig hilsen

Pål Heick og Mette Bau
Rådmandsgade 92, 2 tv, 200 København N

Hanne Holm Bengtson

Fra: Rasmus M Jensen [rasmusmj@gmail.com]
Sendt: 23. oktober 2008 21:58
Til: Bo Asmus Kjeldgaard; Jan Andreasen; Jette Bergenholz Baurup; Jesper Christensen; Lars Rasmussen; Jesper Schou Hansen; Kasper Johansen; Signe Goldmann; Allan Mylius Thomsen; Majbritt Mamsen; Louise Frevert
Emne: Sags nr. 2008-116298 'Høring vedrørende omlægning af udflytterinstitutioner fra Nørrebro'
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Til Borgerrepræsentationen,

Jeg har med stor beklagelse modtaget nyheden om, at Nørrebros daginstitutioner endnu engang presses. Denne gang drejer det sig om udflytterbørnehaverne, hvoraf to i bydelen trues med lukning - med stressende og psykisk belastende følger for både personale, børn og forældre.

Jeg må som beboer i kvarteret og forælder til et barn i Blokhuset Udflytterbørnehave på det kraftigste give udtryk for min stærke utilfredshed med en evt. beslutning om at lukke og flytte to udflytterbørnehaver ud af en af byens tættest befolkede bydele.

Samtidig frygter jeg, at beslutningen vil være med til at få flere ressourcestærke familier til at flytte. Det vil forarme bydelens sociale sammensætning. Det har vi ikke brug for, hvilket tidens voldsomme sammenstød mellem utilpassede personer viser!

Bevar udflytterbørnehaverne! Flere af børnene kommer fra ressourcestærke familier, der bevidst vælger den plads og friske luft, som en udflytterbørnehave giver. Vi bor i byen, men vil samtidig give vores børn nogle andre indtryk, andre muligheder og lærerige udfordringer tæt på naturen.

Det er vigtigt at bevare denne gruppe af forældre og børn i bydelen. Det er vigtigt for et fremtidigt bæredygtigt lokalsamfund med bredde i den sociale sammensætning.

Så udvis gavmildhed! Udvis politisk gavmildhed og bevar visionerne med udflytterbørnehaverne i bydelen. Udvis gavmildhed, så børnene som bor trangt mellem høje bygninger og gader med mange biler kan få nogle fantastiske oplevelser og stor lærerigdom fra naturen samt et frisk pust luft i lungerne.

Udvis politisk gavmildhed over for en trang bydel med store sociale problemer. Bevar udflytterbørnehaverne i bydelen, så den sociale sammensætning også i fremtiden er bred, blandet og bæredygtig.

Jeg håber på det kraftigste, at I ikke vælger at lukke bare én

udflytterbørnehave. De er vigtige for bydelen. Kopier i stedet modellen til andre bydele, så de også kan nyde godt af den.

Med venlig hilsen,

Rasmus Møller Jensen
Mimersgade 53,3
2200 København N

tlf. 35827075
mob. 30940286
rasmusmj@gmail.com

Hanne Holm Bengtson

Fra: Katrine Larsen Traberg
Sendt: 27. oktober 2008 14:07
Til: Katrine Larsen Traberg
Emne: VS: Hørings svar
Vedhæftede filer: image001.jpg

Fra: Karina Brehm Christensen
Sendt: 27. oktober 2008 13:26
Til: Henriette Bjørn Nielsen; Søren Thorborg
Emne: Hørings svar

27.oktober 2008
 Spanager14 A
 4623 Lille Skensved
www.udflspanager.kk.dk
 email: 37395@buf.kk.dk

Til: Henriette Bjørn

Hørings svar angående pladskapacitetsstyringen i Nørrebro.

Vi er blevet bedt om at afgive et hørings svar på angående pladsproblemet /pladsgarantien i forbindelse med budget 2009.

Vi vil foreslå at , man bibeholder udflytterpladserne på Nørrebro. En flytning af pladserne til Amager/Vesterbro er kun en kortsigtet løsning, da prognoserne viser, at man inden for en kort årrække vil komme til at mangle børnehavempladser igen. Vi forstår godt kommunens dilemma, og vil derfor gerne være behjælpelig med at finde en løsning til ,hvordan man kan løse en del af problemet.

Vi er for tiden en velfungerende 40-børns ren udflytterbørnehave. Vi kører fra Nannasgade 18 2200 København N. Vi kører til Lille Skensved, hvor vi har vor faste institution - se vores hjemmeside www.udflspanager.kk.dk – med rigtig god plads.

Derfor vil vi foreslå følgende: - At vi får en sattelitopsamling i et af de berørte distrikter. Der vil man med fordel kunne knytte en rumlepotte til, Det vil kunne lade sig gøre næsten udgiftsneutralt. Ledelse og personale har overskud nok til at deltage i sådan en konstruktion med to opsamlinger, og vi mener faktisk, at etablering af en rumlepotte vil være en opkvalificering af vores børnehave.

Vi forventer at blive inddraget i processen, hvis vores institution kommer til at indgå i løsningen på kommunens plads-kapacitetsproblem.

Vi håber, at I vil se med velvilje på vort forslag.

Mwed venlig hilsen

Karina Brehm
Leder

Jens Iver Christiansen
souschef

.....

.....

Børne- og Ungdomsforvaltningen
Sekretariatet, Rådhuset
1599 København V
e-mail: buf@buf.kk.dk

Nørrebro 11-11-2008

Høringssvar vedr. omlægning af udflytterdelen i institutionen Stenurten på Rantzausgade, Nørrebro

På vegne af forældrene til to børn, hvor én, forhåbentlig snart to børn, går i den særdeles velfungerende institution Stenurten. Vi er forundret over Københavns kommunes ønske om at lukke/flytte vores udflytterdel. Dette skyldes flere ting.

I Stenurten er børnene skiftevis én uge i udflytterdelen (Tranemosen) og to uger i børnehaven på Rantzausgade. Der er derfor mange børn, som på skift får glæde af udflytterdelen. Stenurten i Rantzausgade har mange positive aspekter, som et øget kendskab til området omkring børnehaven og mulighed for et tværfagligt samarbejde på tværs af institutioner samt lege og aktiviteter på tværs af grupperne (stuerne).

Udflytterdelen giver dog nogle helt unikke værdier, et tættere sammenhold i den enkelte gruppe og giver bybørn mulighed for at udforske de forskellige elementer i naturen, og derved blive mere miljøbevidste bybørn. På dette punkt adskiller Stenurten sig også markant fra andre institutioner ved at være økologisk og bygget af materialer som tilgodeser miljøet, derfor er en udflytter en naturlig og vigtig del i den overordnet målsætning for Stenurten, nemlig at børnene skal blive mere miljøbevidste.

Stenurten er blandt, en af de mest søgte institutioner på indre Nørrebro. Der står på nuværende tidspunkt omkring 125 børn på venteliste til vuggestuedelen. Dette har betydet, at vores barn startede i en anden institution inden hun fik plads i stenurten. Lukkes udflytterdelen vil dette muligvis betyde, at hun igen skal flyttes fra hendes trygge hverdag, som består af et velfungerende, engageret og veluddannet personale og ikke mindst hendes rigtig gode venner. Dette kan have rigtig store omkostninger og konsekvenser for hende, hvilket ikke er rimeligt. Samtidig vil der ikke længere balance mellem antal børn i vuggestuen og børn i børnehaven, så vuggestuebørn i fremtiden ikke kan være sikre på en plads i børnehaven.

I Traditionelle institutioner er der alt andet end lige mere indendørsstøj, hvilket er et problem, da meget støj er stressende for både børn og voksne. Der vil derfor automatisk blive tisset mere på børnene hjemme på Nørrebro end i udflytterdelen, hvor der er et større rum (under åben himmel), og derfor plads til mere støjende og vilde lege.

Stenurten er placeret ved siden af Åboulevarden, der som resultat af den massive trafik giver en del udendørsstøj og ikke mindst en del luftforurening, er for nyligt målt som et af de mest forurenede områder i København.

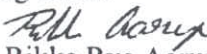
Udflytterdelen giver vores barn mere frisk luft, mindre støj, mere udendørsaktivitet som igen giver en bedre kondition (færre overvægtige), en bedre motorik, bedre indlæring, mindre sygdom for både store og små (hvilket i den sidste ende giver besparelser for kommunen).

Disse unikke værdier giver alt i alt en bedre livskvalitet og velfungerende glade børn og voksne, som vil få et større overskud i dagligdagen, hvorved antallet af konflikter vil mindskes både i daginstitutionen og derhjemme.

Vi traf et bevist valg, da vi valgte Stenurten for at vores barn skulle få mulighed for at få glæde af alle de gode værdier der ligger i Stenurten med udflytterdelen, og vi føler os derfor snydt hvis denne udflyttedel tages fra os. Derudover kan man spørge: "Har vi råd til at miste disse værdier?" Vi mener NEJ, det er ikke rimeligt, at udflytterdelen betragtes som en "mobil enhed" som "bare" kan flyttes efter forgodtbefindende. Derfor håber vi, at I vil tænke i langsigtede løsninger og ikke midlertidige hovsa løsninger, som kan have store konsekvenser for både børn og voksne i en ellers meget velfungerende institution i et meget skrøbeligt og belastet område.

For at undgå flytning/lukning af udflytter børnehaver på Nørrebro kunne de store flotte boliger, der i øjeblikket står tomme i Ørestaden, anvendes til institutioner indtil der igen er råd til at bygge institutioner i København.

Med venlig hilsen

Lasse og Rikke Rye Aarup
Skyttegade 6, 4. Th.
2200 København N

03.11.2008

Til Børne- og Ungdomsforvaltningen
Sekretariatet
Rådhuset
1599 København V

Høringssvar fra personalet i udflytterbørnehaven Røde Rose 2

Røde Rose 2 er oprettet i 1974 af en gruppe forældre og pædagoger. Det er en søsterinstitution til Røde Rose 1 og Røde Rose 3.

Græsrodsbevægelsen Røde Rose, arbejdede på at forbedre forholdene for familierne på Nørrebro. For yderligere dokumentation se Røde Rose bogen "En hilsen til naboer, venner og fjender fra beboergrupper i kvarteret".

Græsrodsbevægelsen Røde Rose arbejdede for bedre boliger, bedre daginstitutioner, bedre trafikforhold, gårdsaneringer og grønne områder og en del lykkedes.

Området er i dag stadig præget af tæt bebyggelse, meget trafik og forurening.

Derfor vælger en del forældre at børnene skal ud af byen. Forældrene i udflytterbørnehaverne vælger denne mulighed frem for at flytte ud af byen.

Vi synes ikke at der skal fjernes udflytterbørnehaver fra Nørrebro, men vil godt komme med alternative forslag til at løse pladsproblemerne på Amager, Vesterbro og Valby. Der er ikke tomme pladser i de 16 udflytterbørnehaver på Nørrebro, de er eftertragtet.

Vi vil godt pege på at udflytterbørnehaven Spanager har udmeldt at de har en meget stor grund, hvor det er muligt at lave en midlertidig løsning, og evt. bygge når anlægsstoppet ophører.

Desuden vil vi godt pege på at udflytterbørnehaven Nordstjernen fraflytter sit udflyttersted med plads til 32 børn, fordi de slår sig sammen med en anden Nørrebro institution. Det betyder at der er et hus til rådighed.

Desuden må det være muligt at etablerer nogle pladser ved hjælp af rumlepotter, og evt. husbåde i Ørestaden og Sydhavnen.

Til sidst har vi læst at borgmester Bo Asmus Keldgård vil bruge en akutpulje til at "redde" de to institutioner i Valby, så de kan forblive integrerede.

Det må være muligt at løse pladsproblemer uden at fratage borgerne på Nørrebro deres mulighed for at få børnene ud i lys og frisk luft. Det må være muligt at løse problemerne uden at ødelægge hverdagen for 50 familier og børn.

Vi arbejder i øjeblikket på at udbygge samarbejdet med Lise Egholm på Rådmandsgade skole. Samarbejdet vil åbne mulighed for at flere børn får mulighed for at komme ud af byen og opleve naturen på nært hold. Vi starter op med to børnehaveklasser der på skift skal besøge vores udflyttersted med mulighed for naturundersøgelser i skoven og ved søen.

Vi har børn der starter i børnehaveklasserne på Rådmandsgade skole, og som kan fungere som små skovambassadører.

Det glæder vi os meget til et udvidet samarbejde med skolen, og kan allerede nu se at vi skal afleverer et stort antal børn til skolen næste sommer. Samarbejdet kan på sigt udvikle sig, så det også kommer til at omfatter de større klasse.

Vi har, til februar 2009, arbejdet i kvarteret i 35 år og synes vi har en lang historie, et godt netværk og tilknytning til området og skolen.

Vi hører desuden til gruppen af små institutioner, 20 pladser, der har en meget lang venteliste. Vi modtager også børn med særlige behov for netop en lille enhed med overskuelige rammer.

Med venlig hilsen
Personalet i
Udflytterbørnehaven Røde Rose 2
Lyngvej 97
3660 Stenløse

roederose2@mail.tele.dk

Lau Nielsen, gårdmand
Hanne Larsen, køkken og rengøring
Jon ----pædagogmedhjælper
Judith Frei, pædagog
Lillian Skov, souchef,
Jens H. Dreyer, leder ansat 1974

Plads- og Kapacitetsstyring
Gyldenløvesgade 15
1502 København V
Att. Henriette Bjørn Nielsen

København d. 11. november 2008.

Høringsbrev fra personalet i Askovgårdens Børnehus.

Askovgårdens børnehus består af en vuggestuegruppe, to børnehavegrupper samt et fritidshjem. Børnehavens to grupper skiftes til at være 10 dage i byen og 10 dage i udflytterbørnehaven Nørreskovhus.

Vores institution er unik, da den lever op til de politiske idealer om mangfoldighed. Det er i særlig grad lykkedes os at integrere de tosprogede familier - børnehavens etniske sammensætning er ca. 40/60. Det, at vi er en turnus børnehave gør, at ikke mindst de etniske forældre tilvælger vores institution frem for en decideret udflytter børnehave. Det er afgørende for forældrene, at de har mulighed for at kunne give deres børn korte dage i institution – det har de mulighed for i "indeugerne".

Integrationen sker blandt børnene på stuen, i bussen, i naturen såvel som blandt forældrene. Især er det i ventetiden ved bussen, at forældrene tager kontakt til hinanden og lærer hinanden at kende. Sammensætningen af kulturer vil blive bragt i fare, hvis det besluttes, at vores udflytter del forsvinder – vi er især bekymrede for, at vores etnisk danske familier vil fravælge institutionen og dette vil være fatalt for vores integrationsarbejde – som om noget er aktuelt på Nørrebro.

Børnehaven er fuld belagt. Dette er også atypisk for området.

Vores institution er unik, fordi den kombinerer børnenes møde med kulturen i byen og naturen på landet. Denne kombination skaber rammer for at børnene får et alsidigt erfaringsgrundlag som kun

få andre institutioner på nørrebro kan tilbyde. Disse rammer skaber optimale betingelser for at kunne opfylde målene for lærerplanerne.

- Barnets alsidige personlige udvikling (personlige kompetencer)
- Sociale kompetencer
- Sprog
- Krop og bevægelse
- Natur og naturfænomener
- Kulturelle udtryksformer og værdier

Institutionens ledelse har efter flere år fået oparbejdet en stabil personalegruppe. Gennem det sidste halve år, har mange af vores ressourcer været brugt på sammenlægning med fritidshjemmet. Vores udflytterdel har tidligere været lukningstruet.

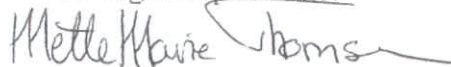
Nu trænger ledelse og personale til arbejdsro! –mulighed for at bruge vores ressourcer på at definere vores egen pædagogiske linie, bruge vores overskud på tiltag og aktiviteter for og med børnene og forbedre rammerne for vores hverdag.

Vi mener selv, at vi har en velfungerende institution; vi har glade og tilfredse forældre og glade og velfungerende børn. Vi får ansøgere til pædagogstillinger og bliver søgt af studerende.

Med venlig hilsen

Personalet i Askovgårens Børnehus

På vegne af personalet

Pædagog/TR Mette Marie Thomsen

12-11-2008

Høringssvar til Borgerrepræsentationen og Børne- og Ungeforvaltningen i Københavns Kommune ang. flytning af 2 udflytterbørnehaver fra Nørrebro til Ørestaden/Amager samt Vesterbro.

Undertegnede, der har to børn i *Stenurten*, skal indledende beklage, at I, sådan som det er blevet fremlagt for os forældre af forvaltningen, nu opfordrer os forældre/ de enkelte institutioner til at komme med 'kreative forslag' til at løse forvaltningens problemer med at opfylde pladsgarantien andetsteds i byen. Det er svært ikke at fortolke udspillet således, at de respektive 12 lukningstruede udflytterinstitutioner nu må tale hver deres sag, og at de således spilles ud mod hinanden. Og hvis ikke dette er tilfældet, så undrer det os, at I, der er valgt til at varetage vores interesser, vælger at bede netop de forældre/ institutioner der har noget *godt* at miste om at være konstruktive, i stedet for evt. at inddrage de forældre andetsteds i byen, der har noget at vinde? Det er i det hele taget en ubehagelig måde at spille ud på.

Derudover undrer Københavns Kommunes katastrofale fejlregning af børnetal/ institutionspladser os, eftersom historien har bevist mange gange, at man ikke kan spå om fremtiden – og da slet ikke om hvor mange børn folk føder i løbet af x antal år. Den tilsyneladende mangel på visioner på børneområdet – i dette tilfælde belyst ved forslaget om at 'flytte' velfungerende institutioner med katastrofale konsekvenser for de berørte til følge får tillige en til at overveje, hvorvidt de folkevalgte egentlig prioriterer børn og børnefamilier i deres kommune i nævneværdig grad?

Det skal hertil siges, at vi er bekendt med – og har stor forståelse for - kommunens generelt svære situation mht. statens stramme økonomiske styring samt påbuddet om anlægsstop. Men når det er sagt, så er det, alt andet lige, ikke rimeligt, at vi forældre/ borgere skal kunne overskue økonomi og reelle mulige løsninger, da disse jo som bekendt altid hænger sammen, og det jo er Jer der sidder inde med de relevante tal samt må formodes at besidde den nødvendige ekspertise samt forhåbentlig store visioner – også på dette område? Begrebet borgerservice (som ikke er et begreb vi borgere har opfundet) får ligesom en lidt ulden klang.

Dette høringssvar skal således ikke ses som argumentation for eller imod lukning/ flytning af den ene eller den anden af de berørte udflytterinstitutioner, men tager dog udgangspunkt i vores egen institution og vores hverdag, da vi selvsagt finder det problematisk at skulle udtale os om andre institutioners situation, uden at kende dertil.

De tilhørende 'konstruktive forslag' fremsendes ligeledes med det indbyggede forbehold, at vi har en ikke-eksisterende baggrundsviden for at stille netop disse forslag...

Høringssvar

Konsekvenser hvis vores udflytterdel, Tranemosen bliver taget fra os:

Først og fremmest: Vores børns mulighed for fysisk og mental udvikling, deres generelle livskvalitet mm afhænger i høj grad af, at de mange timer de må tilbringe i institution, er præget af kvalitet og generel trivsel. Kvalitet og trivsel i denne sammenhæng, er i vores øjne betinget af dels en god stemning, dels gode rammer – også udendørs! - samt voksne med pædagogisk indsigt og menneskeligt overskud omkring dem.

- a. Børnene fratages muligheden for de anderledes oplevelser de får ved sammenhængende dage/ ugers udlev i fred og ro. Børnenes muligheder for en sund og naturlig udvikling af især grovmotorik og naturforståelse (udendørs madlavning, klatring i træer, lange gåture i skoven, den 'gode langsomhed' mm) forringes således kraftigt.
- b. De sundhedsfremmende - og forebyggende perspektiver ved at opholde sig ude og i bevægelse forringes kraftigt. Sygdomsombfanget blandt institutionens børn og personale må dertil forventes at stige, da det er et faktum at skovbørnehaver er ramt af mindre sygdom end de almindelige institutioner er. Dette vil så betyde flere sygedage blandt personalet samt at forældre må blive hjemme fra arbejde oftere.
- c. Det er et faktum at der er færre konflikter og mindre støj i skovbørnehaver. Det siger sig selv, hvilke videre konsekvenser dette faktum vil få for os og vores børn – og ikke mindst for personalet hvis Tranemosen tages fra os.
- d. Den lange venteliste i Stenurten (samt den afskaffede søskendegaranti) betød for os at vi måtte finde anden pasning til begge vores børn, indtil de kunne få 'ønskepladsen'. Vores ældste, som lige er blevet 4 år blev passet i en lille privat vuggestue uden legeplads, mens vores yngste måtte 'tage hvad der var', hvilket betød en af de institutioner på Nørrebro hvor der var ledige pladser. Vi måtte således, i et år aflevere og hente vore to – nogle gange tre børn tre (delebarn) forskellige steder, den yngste et sted vi mildest talt ikke var trygge ved og hvor den generelle kvalitet lod meget tilbage at ønske! Vores yngste fyldte i øvrigt 2 år den måned hun endelig fik en plads i Stenurten. Grundet den lange tid vores børn stod på Stenurtens venteliste, vil en evt. tvangsflytning af vores barn/ børn betyde *endnu et skift i vores børns daglige rytme/ fysiske og sociale miljø*, med hvad dertil hører af følelsesmæssige relationer der bliver brudt og nye der skal etableres...
Da Stenurten er en integreret institution kan vi dertil risikere, at søskende bliver *skilt ad* og således ikke får glæde af hinanden i dagligdagen mere. (Der er kun 19 mdr. imellem vores børn, så de vil komme til at gå i børnehave samtidig i et eller to år). Desuden risikerer vi igen at skulle cykle byen rundt morgen og eftermiddag.
- e. Vi har ved flere lejligheder erfaret, at 'en af de bedste ting' ved at have børn i Stenurtens børnehavedel netop er udflytterdelen, og at netop fordelingen med to uger 'hjemme' og en uge 'ude' passer forældrene godt. Desuden er ordningen klart med til at fastholde et kvalificeret, uddannet og engageret personale. Med tanke på at kommunen i forvejen står med endda meget store rekrutteringsproblemer, er en forringelse af velfungerende institutioner nok ikke lige det der trækker mere kvalificeret personale – og da slet ikke flere mænd! - til området. Og konkret vil vi i Stenurten risikere at miste dygtige pædagoger/ medhjælpere grundet 'tvangsforflytning' eller generel utilfredshed med de nye og endnu engang forringede vilkår.
- f. Kommunen risikerer, at vi er flere og flere såkaldt *ressourcestærke børnefamilier der flytter ud af byen*, hvor lavere boligpriser/ pasningsudgifter samt adgang til natur og ren luft (egen have samt grønne områder), gør at vi kan realisere de værdier der nu en gang hører til mange menneskers opfattelse af 'det gode familieliv'.

Vores personlige overvejelser går i hvert fald mere og mere i den retning, og for vores vedkommende spiller også konkret ind, at vi i den seneste tid har været meget tæt på skyderier og det hærværk der har været i området. Jeg, Malene var således meget tæt på at blive ramt af maskinpistolskud, en aften da jeg sad foran vinduet, og vi tør ikke lade vores børn sove udenfor i barnevognen længere, da der sidder pushere med skudsikre veste på lige ved siden af dem (vi bor i 'hakked' i Jægersborggade).

Desuden indsnævres de grønne områder, som vi er helt afhængige af eftersom vi ikke har en 'gård', nu yderligere, da Nørrebroparken jo snart skal bruges til byggeplads i forbindelse med Metrobyggeriet. Med i vores betragtning er også det faktum at vi og vores institution Stenurten er klemmt inde mellem Jagtvej og Åboulevarden, som hører til de mest forurenede veje i København.

Generelt er det vores indtryk, at rigtig mange ressourcestærke forældre netop kun bliver i byen, hvis de føler at de som et minimum kan give deres børn en rimelig hverdag, hvilket i praksis også – og i høj grad - betyder en ordentlig og forsvarlig daginstitution, hvor såvel de kvantitative og kvalitative kriterier er i orden/ forsvarlige.

Det er ligeledes vores opfattelse, at de politiske visioner på børnepasningsområdet i Københavns Kommune efterhånden tangerer en opbevaringstankegang. Når den overvejende del af forældrene således alligevel udtrykker tilfredshed med netop deres institution, og for øvrigt, som vi gjorde for nylig, gerne bruger en lørdag på at male, vedligeholde og beskære mm i udflytterdelen, skal det nok mere ses som et tegn på anerkendelse af det daglige praktiske og pædagogiske arbejde, som det, på trods af kompromitterende arbejdsvilkår, udføres af det i øvrigt uanstændigt dårligt aflønnede personale ude i institutionerne.

Konstruktive forslag – 'nu og her' samt på sigt:

1. Måske kunne de penge (6.5 mio.), der er afsat på budgettet til etablering af opsamlingssteder på Amager/ Ørestaden bruges på at ombygge eksisterende nybyggede men tomme lejligheder i netop de områder, hvor I jo alligevel på sigt bliver nødt til at etablere varige pasningsmuligheder, for overhovedet at kunne tiltrække de attraktive børnefamilier? Og for øvrigt – hvad vil I gøre – på Nørrebro/ andre steder – næste gang I forregner Jer mht. børnefødselstallet? Midlertidige løsninger med fatale følger for især byens børn kan da ikke være svaret!?!
2. En anden mulighed er at etablere udflytterinstitutioner i de ramte områder – igen – dette vil med garanti tiltrække en del ressourcestærke skatteborgere. I første omgang behøver disse steder jo ikke være sindssygt dyre og smarte – lidt kan gøre det, når ellers der er skov, græs og mudder at boltre sig i.
Måske man kunne bruge nedlagte bondegårde, herregårde/ tomme kirker/ mobile skure/ pavilloner/ containere/ andet til dette formål?
- Et samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen samt Slots- og Ejendomsstyrelsen kunne i denne sammenhæng måske være en ide?

- Og hvordan ser det ud med Amager Fælled – kan der evt. søges om dispensation til at bruge den til glæde for byens børn i dagtimerne?

- Og så er der jo masser af god erfaring at hente i de eksisterende velfungerende udflytterinstitutioner ang. eventuelle praktiske problemer/ pædagogiske udfordringer med at få noget der måske ikke ser ud af så meget til alligevel at blive en succes! Måske man ligefrem kunne headhunte nyuddannet personale fra seminarierne/ pædagoger med interesse for netop denne måde at drive børnehave på – der er garanteret masser der ville brænde for at starte noget alternativt op – også en del forældre kunne måske mobiliseres (kreative indspark/ arbejdsweekend o.lign.)!?!)

3. De 3.000.000 kr. der er afsat til 'rekrutteringsindsatsen' (heraf 2.500.000 til etablering af rekrutteringsenhed'), kunne med fordel kanaliseres ud i den pulje der skal afhjælpe det aktuelle pasningsgaranti-problem i Ørestaden/Vestebro.
Alternativt vil beløbet kunne bruges direkte på at forbedre de forhold i 'upopulære' institutioner på Nørrebro, som gør, at ressourcestærke forældre hellere vil have deres børn stående på venteliste til f.eks. Stenurten, end at indskrive dem i en af de pågældende institutioner. Konkret mener vi således, at en bedre fordeling af tosprogede, jævnfør Mangfoldighedsprojektet (virker det?), tilsammen med en markant indsats til forbedring af forholdene i en række af de institutioner, hvor de sociale problemer er alt for markante, vil kunne afhjælpe en del af den skævhed mht. 'gode og dårlige institutioner, som resulterer i en uhensigtsmæssig udnyttelse af eksisterende menneskelige ressourcer og fysiske rammer, jævnfør f.eks. også det meget forskellige antal jobansøgninger de forskellige institutioner får.
Er klar over, at de nævnte 3.000.000 kr. i denne sammenhæng langt fra alene ville kunne løse denne problematik, men I bad om nogle konstruktive forslag, og i første omgang kunne man f.eks. vælge at styrke det pædagogiske tilsyn med visse institutioner eller man kunne arbejde på, at netop disse institutioners fysiske rammer samt mulighed for at være ude i naturen (flere udflyttersteder?) blev forbedret – ting som netop ressourcestærke forældre vægter højt!
4. På sigt kunne man evt. lukke enkelte meget små institutioner, og når man byggede nye, dels bygge dem så store (men heller ikke alt for store, da der som bekendt jo er mange ulemper ved de alt for store institutioner...), at de kunne fungere som integrerede institutioner. Derved kunne man hurtigt omrokere stuer – altså nedlægge en børnehavestue til fordel for en vuggestuegruppe, afhængigt af børnefødselstallet. Desuden kunne man indføre ved pålæg, at der altid skulle være et ekstra rum, udover de anbefalede kvm., således at man kunne inddrage dette, ikke hvis, men når børnefødselstallet er stigende. Dette rum, der ikke ville kræve en særlig stor merudgift mht. byggeudgifter, skulle naturligvis ikke kunne bruges til en generel merindskrivning på bekostning af at bygge nyt, men som en smart og billig 'buffer'. Og i de perioder, hvor børnefødselstallet daler, vil dette ekstra rum med garanti kunne bruges til noget yderst fornuftigt til gavn for en masse børn!
5. En mulighed kunne også være at køre børn fra de ramte bydele til Nørrebro hver dag. En fordel heri kunne dels være at få blandet børnegrundlaget noget bedre, da et af problemerne med de institutioner på Nørrebro, som har ledige pladser er, at der ingen eller få dansk-etniske børn er. Dog, hvis det var mine børn, som skulle køres til en anden bydel hver dag – og jeg således ikke lige ville kunne smutte ned og hente dem og desuden ville skulle

undvære den daglige tætte kontakt til institutionen og de voksne, ville jeg nok ikke synes, at denne løsning var den bedste/ mest holdbare.

Med venlig hilsen og med håb om et konstruktivt resultat af høringsprocessen.

Søren Holløse Madsen, socialrådgiver,
Malene Avlund Hansen, folkeskolelærer
- samt vores to børn på henholdsvis 2 og 4 år

Høringssvar til Borgerrepræsentationen og Børne- og Ungeforvaltningen i Københavns Kommune ang. flytning af 2 udflytterbørnehaver fra Nørrebro til Ørestaden/Amager samt Vesterbro.

Overdragelse af skovbørnehaver... rokering af allerede indskrevne børn... overflytning af pædagogisk personale...

Ja det synes at være den korte version. For jeg læser fratagelse af et centralt element i et allerede etableret velfungerende pædagogisk miljø, med forventning om en samtidig forværring af det totale pædagogiske miljø. At fratage Stenurten deres udflytter enhed Tranemosen, vil ikke blot påvirke det pædagogiske miljø, som relaterer til denne udflytterdel, men til det samlede pædagogiske tilbud, som den integrerede institution Stenurten udgør.

Ja jeg læser det såmænd også som en eksperimenteren på personaleområdet, hvor man i den grad underkender værdien af relationsarbejdet, samt det interkollegiale og identitetsgivende moment et godt fagligt og socialt udfordrende arbejdsmiljø kan forventes at være.

Jeg læser ligeledes opbrud i etablerede børnegrupper, ophævelse af venskaber, forandring af de fundamentale tryghedsskabende forudsætninger, der er arbejdet så målrettet på i Stenurtens børnemiljøer.

For at gøre det hele lidt mere konkret, kan jeg fortælle at vores dreng på fire år går i Stenurten og derfor hver tredje uge nyder godt af "skovtilbuddet" Tranemosen. I disse uger er vores dreng en anden når han kommer hjem med bussen. Hans kinder er rødere, hans madpakke er spist op, hans hænder er sorte, flyverdragten mudret, lugten af bål hænger i tøjet og kroppen er tung og træt når han skal op på cyklen. Samtidig er samtalen en anden. Der tales om skovtrolde, skattejagter, bålmad, teltlejr, kanalgravning, fisketure osv. Derudover er hans gren/pinde/kvist samling ikke blot omfangsrig, men en besynderlig legetøjssamling, hvis funktioner dækker alt fra trykluftbor, mejsler, fiskestænger, sværd, tryllestave og lignende. Samtidig erhverver han viden om forhold i naturen som det pædagogiske personale bibringer ham. Det hænder efterhånden ganske ofte at han ved ting, som vi med sikkerhed ved han ikke har lært hjemmefra. Når man spørger ham hvor han dog ved det fra, siger han "Det har Michael lært mig". Michael er hans primærpædagog og ikke blot en kilde til viden, men samtidig en voksen figur, han kan navigere efter og som sammen med det øvrige personale tilvejebringer den fornødne tryghed og løbende vedligeholder og udfordrer hans barnlige nysgerrighed. Det vil vi meget nødtigt miste...

Det bringer mig naturligt til det næste punkt. For min frygt er naturligvis at resultatet af de nævnte ordninger medfører personaleflytning. Udgangspunktet for overhovedet trygt og tillidsfuldt at kunne overdrage sit barn til andre, er for mit eget vedkommende baseret på tillid til personalets faglige formåen, samt evnen til at være nærværende i relationen og med fokus mod de udviklingszoner, der må være ved de forskellige alderstrin. På nuværende tidspunkt har personalet i Stenurten min fulde tillid. Det er et trygt og varmt sted at komme for både børn og forældre, og der iværksættes løbende kvalificerede pædagogiske aktiviteter samt forældredage. Det medvirker naturligvis til at vi med ro i sindet kan være effektive i vores egen arbejdsindsats andetsteds.

Afslutningsvist er der opbrydningen af børnegrupperne. Det kan ganske enkelt ikke være sandt. Vores dreng har den tid han har været i Stenurten knyttet meget

stærke venskaber til de øvrige børn. Ja han har sågar en bedste ven. Eller som han selv formulerer det "Min aller, aller, aller, aller, bedste, bedste, bedste ven". At høre ham sidde og tale emotionelt, indlevende og kærligt om et andet lille menneske er vel det største man kan bede om. Bare tanken om at de skal flyttes fra hinanden, på baggrund af pladsmangel andetsteds i byen, bliver ikke blot svært at forklare, men er i sig selv svært at forstå.

Så vores undren er derfor stor. Det er svært at forstå at man udhuler et velfungerende tilbud, i håbet om at skabe bedre vilkår andetsteds. For det er ikke sådan at vi ikke ønsker det godt for andre børn i byen. Men hvorfor nedbryde et kvalificeret pædagogisk tilbud, i stedet for at analysere de komponenter dette tilbud består af, med henblik på at integrere disse momenter i de øvrige ordninger. Hvorfor ikke arbejde oprigtigt pædagogisk målrettet og invitere repræsentanter fra Stenurtens ledelse, personalegruppe, forældrebestyrelse, samt øvrige forældre, for derigennem at få indsigt i hvad der kan medvirke til skabelsen af et kvalificeret pædagogisk miljø. Ikke blot her og nu, men på lang sigt. De fleste vil være tjent med at denne situation ikke opstår igen.

Med venlig hilsen og håbet om en værdig løsning.

Gitte og Jan Malling
Mor og far til Ivan

København, d. 14/11-08

Udflytterbørnehaven Ryvang 1

Rymarksvej 123,
2900 Hellerup

Høringssvar til BUF vedr. flytning af eksisterende udflytterbørnehavepladser fra Nørrebro.

Indledende bemærkninger:

Forældrebestyrelsen for Ryvang 1 har taget positivt imod BUF's opfordring til at komme med forslag til initiativer, som kan danne grundlag for en løsning af det eksisterende problem med manglende børnehavepladser i andre bydele, som Amager og Vesterbro.

Som en central del af problemets kerne er det i høringsmaterialet anført, at der eksisterer et loft over de kommunale anlægsaktiviteter, som forhindrer den mest åbenlyse løsning på problemet, nemlig anlæggelse af de nye institutioner, der er behov for.

Konkrete løsningsforslag:

Herunder følger de konkrete forslag fra bestyrelsen:

1. Salg af ejendomme, som huser børnehaver med lav belægningsprocent.

Såfremt kommunen ejer lokaler, der i dag bruges til børnehaver med lav belægningsprocent, foreslås det at sælge to af disse og anvende indtægterne til køb eller leje af to nye udflytterbørnehaver. Vi foreslår med andre ord at "veksle" de ledige pladser på Nørrebro med nye udflytterpladser med opsamlingssteder i de distrikter som pt. mangler pladserne.

Sådanne lokaler er typisk beliggende på lokaliteter som ikke opfattes som attraktive i fht. børnehavepladser, men som er mere attraktive og velegnede til f.eks. kontorer. Det vurderes, at økonomien hænger sammen uden, at anlægsloftet brydes, idet m² prisen på Nørrebro er betydelig højere end på de mindre dyre placeringer i landområderne omkring København, hvor udflytterbørnehaverne placeres.

De børn, der allerede har plads i de to uattraktive børnehaver på Nørrebro med lav belægningsprocent (ca. 50 børn), vil blive tilbudt en plads i den ene af de nye attraktive udflytterbørnehaver eller i en almindelig ikke-udflytterbørnehave som kan udgøre en rimelig erstatning for så vidt angår transporttid for det enkelte barn mv. Alle pladser (i alt 50) i den anden nye attraktive udflytterbørnehave vil blive tilbudt børn fra distrikter med pladsmangel.

2. Leje af spejderhytte, som kan benyttes af børn fra distrikter med pladsmangel.

Dette burde ikke stride imod det eksisterende anlægsloft, da udgifter til leje af lokaler er drifts- snarere end anlægsudgifter.

3. Tilbud om pladser i fastliggende/stationære børnehaver på Nørrebro.

Som alternativ til at flytte opsamlingsstederne for udflytterbørnehaver til distrikter med mangel på pladser kunne man - som en midlertidig løsning - tilbyde børn herfra de eksisterende ledige pladser i de stationære børnehaver på Nørrebro. Bestyrelsen har forstået, at den vuggestue der er placeret ved siden af Ryvang 1 netop er blevet udvidet

med børn, som bliver transporteret af deres forældre fra Valby og Amager. Derfor bør afstanden mellem hjem og institution altså ikke være et argument som forhindrer dette. Selvom bestyrelsen ikke synes det er en optimal løsning, mener vi det kan være en bedre løsning at børn fra Amager midlertidigt benytter de ikke besatte stationære pladser på Nørrebro end at Nørrebro permanent afgiver de mere attraktive udflytterpladser til Amager. Børnene på Nørrebro har hårdt brug for de åndehuller som udflytterbørnehaverne udgør.

Negative effekter af evt. flytteplaner for Ryvang 1's opsamlingssted:

1. Personalemæssige konsekvenser

Bestyrelsen er meget bekymret over de konsekvenser en evt. flytning af opsamlingsstederne til andre distrikter vil have for personalets opfattelse af Ryvang 1 som en attraktiv arbejdsplads. En stor del af det eksisterende personale har indrettet deres dagligdag og familieliv med udgangspunkt i det nuværende opsamlingssteds - og naturligvis selve udflytterbørnehavens - konkrete geografiske placering.

Såfremt afstanden mellem opsamlingsstedet og børnehaven øges betyder det, at personalet vanskeligt vil kunne opretholde de nuværende 5-dages arbejdsuger og i stedet skulle erstatte disse med 4-dages arbejdsuger, hvor hver arbejdsdag naturligvis tildeles en højere arbejdstid. Det betyder, at det bliver vanskeligt for personalet, at opretholde deres daglige rutiner i forbindelse med at bringe og hente egne børn til deres respektive institutioner og skoler.

Sådanne strukturelle ændringer vil have en negativ indflydelse på personalets oplevelse af Ryvang 1, som den attraktive arbejdsplads Københavns Kommune ønsker, at det den skal være.

2. Konsekvenser for nuværende brugere

Børnehavens beliggenhed – 25 minutters cykeltur fra basen på Nørrebro – gør at den tilbyder børnene det bedste af to verdener. Frisk luft og naturoplevelser uden lange børnehavedage hver eneste dag. Dette forhold er en af årsagerne til Ryvang 1s store popularitet. Der står p.t. 73 børn på ventelisten til Ryvang 1. Flyttes Ryvang 1s opsamlingssted længere væk fra selv børnehaven, vil disse fordele ikke længere eksistere.

Børnehavens beliggenhed er også grunden til at en stor del af de børn, som går i børnehaven, kommer fra andre bydele end Nørrebro, hovedsagelig Østerbro. Pt. drejer det sig om 17 børn.

3. Konsekvenser for eventuelle nye brugere

Selvom der bare er 5,6 km mellem basen og børnehaven, tager det basebussen ca. 25 minutter at køre turen. Til Amager eller Vesterbro vil det tage væsentligt længere tid. Vi mener ikke det vil være hensigtsmæssigt at transportere børn i en stor bus gennem København på de tidspunkter af dagen, hvor der er mest trafik.

4. Konsekvenser for Pædagogisk Værksted's arbejde.

Pædagogisk Værksted har været placeret i Ryvang 1's baselokaler i Rantzausgade 56 de sidste 7 år. Mens børnehaven befinder sig i deres udflytterdel om dagen, bruger sprogvejledere og støttepædagoger lokalerne til bl.a. møder og kursusafholdelse.

Opsamlingsstedets centrale placering på Nørrebro medvirker til, at alle daginstitutionerne på Nørrebro har let tilgang til Pædagogisk Værksted. Der er her mulighed for at aflevere diverse breve, sprogvurderinger og skemaer, hvilket mange institutioner ofte gør i forbindelse med en tur med en gruppe børn, som så kan komme indenfor og lege i udflytterbørnehavens base.

Der er desuden direkte adgang fra gaden, som gør udlånet af SPROGBAZAREN (store emnekasser til brug ved sprogstimulering i daginstitutionerne) mulig, og her er børnene også velkomne – mens pædagoger og sprogvejledere gennemgår kasserne. Hvis dette skulle foregå på forvaltningen, ville børnene ikke kunne komme med, og det ville derved være sværere for daginstitutionerne at finde tid til, at pædagogerne kan komme og låne materialer.

Støttepædagogerne har nøgle til Pædagogisk Værksted og kan til tider benytte lokalerne med deres støttebørn og nogle af deres kammerater, hvis der er behov for at komme lidt væk fra institutionen for at få noget ro. Støttepædagogerne kan også bruge sprogmaterialerne i Pædagogisk Værksted.

Hvis Ryvang 1 ikke har denne base, vil det ikke være muligt for Pædagogisk Værksted at yde mange af disse tilbud til daginstitutionerne, støttepædagogerne og diverse samarbejdspartnere. Dette vil medføre en væsentlig forringelse for alle daginstitutionerne på Nørrebro.

Afsluttende bemærkninger:

Der er ingen tvivl om, at børn og forældre på Amager og Vesterbro står i en uheldig situation. Vi håber at forvaltningen vil benytte sig af et eller flere af ovenstående konkrete forslag og dermed undgå at også børn og forældre på Nørrebro får forringede forhold.

På vegne af Ryvang 1's forældrebestyrelse

Med venlig hilsen

Morten Trøst, bestyrelsesformand og Gitte Bille, leder af Ryvang 1

Høringssvar fra Den Integreerede Institution Guldsmeden til

”Børne- og ungdomsudvalgets beslutning af 1.10.2008 om omlægning af udflytterbørnehaver”

I bestyrelsen, forældrekredsen og blandt medarbejderne har de mulige konsekvenser af udvalgets beslutning været drøftet indgående.

Med dette høringssvar vil vi gerne sikre os, at forvaltningen ved implementeringen af nævnte beslutning er opmærksom på de forskellige behov, Guldsmeden i dag dækker.

Om Guldsmeden

Guldsmeden er en integreret institution normeret og fysisk indrettet – i Guldbergsgade og i Ryttergården, Klampenborg – til 82 børn fordelt på 36 vuggestuebørn og 46 børnehalebørn.

Børnehalebørnene blev for 6 mdr. siden opdelt i en gruppe med større børn og en gruppe med mindre børn. Denne opdeling har vist sig meget vellykket og har givet en høj trivsel for børnehalebørnene i Guldsmeden. Bl.a. fordi de små børn trives i de for dem mere trygge rammer og de større børn kan gives mere alderssvarede udfordringer.

Fsva. de fysiske rammer deler de to børnehalegrupper Guldsmedens 23 pladser på udflytterbørnehaven Ryttergården. Gruppen med de større børn er der 4 dage om ugen, mens de mindre børn er på Ryttergården den resterende 1 dag om ugen.

Den overvejende del af Guldsmedens børn er fra det Indre Nørrebro med dårlige muligheder for at udfolde sig i grønne områder. Det er derfor til stor glæde for børnene (og forældrene), at de som en del af deres børnehaleliv har mulighed for at komme ud i naturen. Først lidt som små børn og siden mere som større børn.

Som nævnt kommer Guldsmedens børn hovedsageligt fra Indre Nørrebro, hvilket afspejles i, at mange forskellige befolkningsgrupper er repræsenteret. Det har siden Guldsmedens start været et vigtigt mål at institutionen på denne måde skulle yde sit bidrag til at styrke integrationen.

Guldsmeden har været fremtrædende i Kommunens projekt om mangfoldighed. Mangfoldigheden er i Guldsmeden også repræsenteret ved at kunne rumme børn med særlige behov efter inkluderende principper – til glæde for disse børn samt til læring og udvikling af tolerance hos de øvrige børn.

Bevarelse af Guldsmedens nuværende struktur

Vi ser derfor mange grunde til at værne om Guldsmeden i sin nuværende struktur, bl.a.:

1) Det er vigtigt at bevare de 2 børnehalegrupper. Som nævnt er børn, forældre og medarbejdere meget glade for de store pædagogiske og trivselsmæssige fordele, som den alders- og udviklingsmæssige opdeling i de 2 børnehalegrupper har haft.

Pladsmæssigt er en forudsætning herfor er at bevare vores 23 udflytterpladser, da Guldbergsgade kun rummer plads til en gruppe på 23 børnehalebørn.

2) Det er som nævnt af stor betydning for børnehalebørn fra Indre Nørrebro at kunne komme ud i naturen. I Guldsmedens tilfælde får man en dobbelt effekt, idet 46 børn fra Indre Nørrebro får gavn af Guldsmedens 23 pladser i Ryttergården.

3) Børnene i Guldsmeden i dag repræsenterer en velfungerede blanding af børn af etniske danskere og indvandrere. En ændring af strukturen vil risikere at sætte dette over styr.

4) En vigtig grund for de fleste af forældre til børnene i Guldsmeden for at søge hertil er, at deres barn i skiftet fra vuggestue til børnehave får trygheden i at være i kendte omgivelser og bevare tilknytningen til børn og voksne fra deres vuggestue. For de nuværende vuggestuebørn er det derfor vigtigt at Guldsmedens børnehavegrupper bibeholdes, da en stor del af vuggestuebørnene alternativt må flyttes til andre institutioner, når de skal i børnehave. Den tilbageværende børnehavegruppe er desuden meget jævnaldrende og vil således næsten samlet begynde i skole. Til den tid vil der således komme en overkapacitet af børnehavepladser i forhold til antallet af vuggestuepladser, som skal fyldes op med børn fra andre institutioner. Dette vil svække den kontinuitet, som ellers er en væsentlig styrke i en integreret institution.

Venlig hilsen

På vegne af bestyrelse, medarbejdere og forældre til børn i Guldsmeden

Lise-Lotte Nielsen
Formand for Guldsmedens bestyrelse

Gro Melchiorson
Forælder bestyrelsesmedlem

Nynne Mee
Forælder bestyrelsesmedlem

Claus Hjort Lorenzen
Forælder

Forældrebestyrelsen
Samuel Sogns Udflytterbørnehave Skjold
Udbygade 1
2200 Kbh. N.

Københavns Kommune
Børne- og Ungdomsforvaltningen
Plads- og kapacitetsstyring

12. november 2008

Høringssvar til Københavns Kommune i forbindelse med omlægning af udflytterinstitutioner

Vi har i forældrebestyrelsen nærlæst den indstilling og beslutning som Børne- og Ungdomsforvaltningen har indstillet til Børne- og Ungdomsudvalget pr. 1. oktober 2008. Yderligere har vi forholdt os til Københavns Kommunes børne- og ungepolitik ligesom vi har studeret Dagtilbudsloven. Alt sammen for at danne os et indtryk af Københavns Kommunes bevæggrunde og beslutningsgrundlag. Dette fordi de beslutninger, der er lagt op til, vil få meget smertefulde konsekvenser for os børnefamilier på Nørrebro.

Vi ved, at Nørrebro som bydel i København er det tættest befolkede område i hele Danmark, og hertil kan lægges at Nørrebro ydermere er det område i København, der socialt set er mest belastet i forhold til mennesker på overførselsindkomster, ligesom det er en bydel med stor koncentration af borgere under 18 år.

Attraktive grønne udendørsarealer og andre friarealer er en mangelvare, også sammenlignet med resten af hovedstaden. Trafikalt har kvarteret meget gennemkørende trafik og gader som Nørrebrogade, Tagensvej, Jagtvej, Mimersgade og Hamletsgade, blot for at nævne nogle, har en del tung trafik, hvilket blandt andet giver et højt støjniveau og en partikelforurening, der overskrider EU's tilladte maksimumgrænse. Alle forhold, der står i kontrast til, hvad vi normalt forbinder med et godt og sundt børneliv.

Ovenstående karakteristik af vores bydel giver os en udmærket forklaring på, hvorfor Nørrebro topper listen i forhold til antal af udflytterbørnehaver, sådan som det fremgår af den fordelingsnøgle for udflytterbørnehaver i Københavns Kommune, der er at finde i Børne- og Ungdomsforvaltningens indstilling til Børne- og Ungdomsudvalget pr. 1. oktober 2008. Med dette in mente er udvalgets indstilling fuldstændig uforståelig for os. Der er jo en ganske indlysende forklaring på, hvorfor vores bydel har – og fortsat bør have – størst antal af udflytterbørnehaver.

Vi forstår udmærket problematikken i, at der mangler pladser ét sted i byen – og at der er flere pladser andre steder i byen – det er naturligvis ikke fordringsfuldt som politiker at være vidne til dette. Men at lukke eller flytte velfungerende institutioner fra en bydel til en anden finder vi ganske enkelt uacceptabelt – dels som brugere, og dels som borgere.

Vi mener ikke, at man kan flytte en velfungerende institution – og vi foreslår i den sammenhæng at udvalget forholder sig til elementer som: Hvad er det, der skaber og definerer den velfungerende institution? Og hvad vil der være tilbage, hvis man flytter den? Hvilke institutioner fordrer det gode børneliv?

Når man fra Københavns Kommune har et udtalt ønske om at fastholde ressourcestærke småbørnsfamilier på Nørrebro er det os en gåde, at man vælger at fjerne udflytterinstitutioner fra bydelen.

Vi kan forstå, at man forestiller sig, at de børn, der går i de udflytterinstitutioner, der skal omlægges tildeles en plads i en af de børnehaver i bydelen, som har ledig kapacitet.

I den sammenhæng er det vores opfattelse, at kommunen mangler at undersøge, hvorfor netop disse institutioner har ledig kapacitet.

Handler det om manglende pædagogiske ressourcer eller faglighed – eller er det bare institutioner der ikke fordrer et fysisk, psykisk og æstetisk børnemiljø, som fremmer børns trivsel, sundhed, udvikling og læring(jf. Dagtilbudslovens § 7)?

Forældre på Nørrebro med børn i udflytterbørnehaver har netop bevidst valgt denne type dagtilbud. Mange har fundet alternative pasningsordninger indtil deres barn kunne få en plads.

Vi savner derfor svar på, hvordan man i udvalget forestiller sig, at vi som forældre ved en tvangsomlægning pludselig vil blive tilfredse med en plads i en af de institutioner, vi bevidst har valgt fra – for det er jo ikke i en anden udflytterbørnehave vi garanteres en plads – eller er det?

Her undrer vi os meget over Kommunens prioritering, og har svært ved at se, at vi som forældre på Nørrebro har mulighed for at vælge det, der passer til os og vores familier.

Når vi læser Dagtilbudsloven, står der tydeligt i formålsparagraffen §1 stk. 2, at familien skal gives fleksibilitet og valgmuligheder med hensyn til forskellige typer af tilbud – hvilket i sig selv peger på, at forældre har ret til mere end blot pasningsgaranti. Hvorfor skal fleksibiliteten gælde for forældre i andre bydele i København – men ikke for os, der er bosat på Nørrebro? Ifølge Dagtilbudsloven har vi som forældre ret til at vælge!

Set i lyset af ovenstående mener vi, at man fratager Nørrebro en væsentlig ressource ved at reducere Nørrebrobørnenes mulighed for at komme ud, ligesom vi mener, det er vigtigt at understrege, hvor urimelig en belastning det vil blive for børnene på Nørrebro, at de skal flytte institution.

Sammenholder vi det med Københavns Kommunes børnepolitik, der netop har som en af sine overordnede visioner: *'Københavnske børn og unge skal opleve en sund, tryk og udviklende opvækst, hvor nøgleordene er trivsel, anerkendelse og livsglæde, fordi tryghed, trivsel og leg er en forudsætning for læring, selvværd og en tillidsfuld omgang med omverdenen'* er det svært for os at se hvor det er, børnene på Nørrebro skal opleve tryghed og trivsel. Det trygge børneliv er forbundet med kendte voksne i kendte rammer.

Den anden vision, der er beskrevet i kommunens børnepolitik, peger på, at: *'Københavns Kommune bedst muligt skal udvikle børn og unges faglige, sociale, kulturelle og kreative kompetencer, fordi*

disse er nødvendige for at sikre vores børn og unge en fremtid med meningsfuldt livsindhold og givende samvær med andre mennesker – en vision der hænger fint sammen med Dagtilbudslovens §§ 7 og 8, men som i praksis udfordres konstant.

Som forældre oplever vi ikke et år uden, at de ansatte i vores børns institutioner presses på deres ansættelses- og arbejdsvilkår. Dette i en sådan grad, at vi må undre os over, hvordan Københavns Kommune som arbejdsgiver forestiller sig, at pædagogerne i institutionerne – for det første skal leve op til kommunens visioner, og for det andet – hvad vi som forældre ser som det største problem – skal leve op til den lovgivning, der er på området. Altså kunne arbejde målrettet med eksempelvis §§ 7 og 8 i Dagtilbudsloven.

Når vi som forældre til børn i Skjold forholder os til vores institutions konkrete situation, er det vigtigt for os at henlede Børne- og Ungeudvalgets opmærksomhed på en række aspekter, som for os at se gør en omlægning af Skjold særlig meningsløs.

- For det første har Skjold i året 2008 en belægningsprocent på 98,3 %. Vi kender derfor ikke til problemet med ledig kapacitet. Tværtimod har mange af Skjolds børn måttet vente længe på at få en af børnehavens eftertragtede pladser.
- For det andet er det vigtigt for os at nævne, at Skjold har en historie som ikke kun Danmarks, men verdens ældste udflytterbørnehave. Børnehaven blev oprettet i 1955 af Samuel Sogns Kirke. Allerede den gang var Nørrebro en bydel, hvor der var få ledige grunde eller plads til at oprette nye børnehaver. Skjold er i dag en selvejende menighedsinstitution lokalt forankret i Samuel Sogn på Nørrebro. Institutionen har en forældrebestyrelse og er på driftsoverenskomst med Københavns Kommune.
- For det tredje er det væsentligt at understrege, at forældrene i Skjold gennem årene har været foregangsfolk i tiltag, som på sigt har haft betydning ikke kun for bydelens børn og forældre, men som kommunen i sin helhed ydermere har nydt godt af. Disse initiativer er i høj grad produkter af en overleveret kultur i forældregruppen, præget af innovation, samarbejde og samfundsmæssigt engagement og ansvar. Her vil vi særligt pege på tiltag som 'Brug folkeskolen', en aktiv forældreforening, der kontinuerligt arbejder med at få familier til at bakke op om bydelens folkeskoler. Initiativet er i dag 'adopteret' af andre bydele i København på baggrund af de gode resultater på Nørrebro. Desuden vil vi nævne et forholdsvist nyt initiativ, nemlig vores forældreforening 'Rulleærten', som står for en forældrebetalt madordning i Skjold. Det betyder, at forældrene som medlemmer af foreningen betaler et månedligt beløb for, at børnene dagligt modtager et sundt, økologisk og ikke mindst ernæringsmæssigt korrekt måltid. Medlemskab er frivilligt, og ordningen har således et indbygget socialt sikkerhedsnet, idet alle børn spiser med uanset forældrenes medlemskab. Der serveres et måltid, som ikke kun opfylder det sundhedsmæssige, men også det pædagogiske og sociale aspekt af måltidet som en ramme for fællesskabet. Et tiltag som pr. 1. januar 2010 indføres ved lovgivning – nemlig at alle børn i kommunens dagtilbud skal have mad serveret på institutionen. Her vil man i allerhøjeste grad kunne høste af Skjolds gode erfaringer. Faktisk deltager medlemmerne af Rulleærtens bestyrelse allerede i en videndelingsproces med andre institutioner.

- Som det sidste er det vigtigt for os at understrege, at Skjold har en stabil personalegruppe, fordi det lykkes institutionens ledelse at fastholde de medarbejdere, der ansættes. Denne gode trivsel blandt institutionens ansatte har en positiv effekt, da både vores børn og vi som forældre trives i Skjold. Vores vurdering i forhold til den personalemæssige side er, at de vidtrækkende ændringer en omlægning vil medføre vil betyde sårbarhed i en ellers stabil personalegruppe. Det er i dag en realitet, at det stadig bliver vanskeligere at fastholde og rekruttere ledere og pædagoger til de københavnske daginstitutioner.

På baggrund af ovenstående refleksioner og spørgsmål i forhold til den indstilling og beslutning som Børne- og Ungdomsforvaltningen har videregivet Børne- og Ungdomsudvalget pr. 1. oktober 2008 vender vi gentagne gange tilbage til det uforståelige i situationen. Hvorfor vælger Københavns Kommune at afvikle noget, der fungerer optimalt?

Forestiller man sig slet ikke, at lige præcis denne trussel kan være det afgørende skub for de selvejende, velfungerende og ikke mindst populære udflytterbørnehaver i retning af overvejelser om at blive privatinstitutioner?

I forventning om en udførlig argumentation for valget af en omlægning af udflytterbørnehaver på Nørrebro med vægt på pædagogik og det gode børneliv, ser vi frem til at høre fra jer.

Med venlig hilsen

Forældrebestyrelsen i Skjold –

Tine Studstrup, Michael Bang Sørensen og Trine Ankerstjerne

Fra Forældrebestyrelsen
Røde Rose II
Lyngvej 97
Ganløse

18/11/2008

Til Børne- og Ungdomsforvaltningen,
Sekretariatet
Rådhuset
1599 København V

Hørings svar vedr. omlægning af udflytterinstitutioner fra bestyrelsen i udflytterbørnehaven Røde Rose II.

Forældrebestyrelsen i Røde Rose II har med interesse og bekymring fulgt Københavns Kommunes indstilling om omlægning af udflytter institutioner, som i praksis ville betyde at udflytterbørnehaver på Nørrebro blev flyttet til andre bydele.

Bestyrelse, personale og forældre er klar over, at der er et konkret pladsbehov i flere af kommunens bydele, og vi har naturligvis sympati med de mange berørte forældre og børn.

Nørrebros udflytterbørnehaver, som ikke har tomme pladser, men lange ventelister, kan ikke alene bibringe en totalløsning på forvaltningens udfordring i denne penible situation, som fra politisk side, efter sigende, er blevet forudsagt flere gange.

Vi har et unikt lokalt samarbejde

Røde Rose II er én blandt flere populære udflytterbørnehaver. Populariteten afspejler sig tydeligt i vores lange venteliste. Det er ingen hemmelighed, at Røde Rose II er en væsentlig årsag til, at kvarteret kan bryste sig af at være et familiested med hjertet det rette sted og med stort engagement i det lokale miljø. Røde Rose II har da også en direkte linie til den lokale Rådmandsgade Skole.

Skolens inspektør Lise Egholm har i flere år inviteret til et endnu tættere samarbejde. Røde Rose II's forældre vælger nemlig gerne, og ofte, Rådmandsgade Skole til. Det er både afgørende for skolens udvikling og et vilkår, som Københavns Kommune er afhængig af især set i lyset af det seneste årtis *Faglighed for Alle Strategi*. I tråd med BUF's strategi arbejder Røde Rose II således indgående på en mere formaliseret samarbejdsaftale med distriktsskolen Rådmandsgade Skole.

Samarbejdsaftalen går kort fortalt ud på at skolens børnehaveklasser en gang om ugen er med børnehaven i skoven. Eleverne kører med i bussen om morgenen og arbejder med natur/teknik-relateret undervisning i skoven og i deres egne lokaler. Idéen til dette samarbejde kommer netop fra de forældre, der i mange år har sendt deres børn til Rådmandsgade Skole.

Hvis man tager en lille gåtur rundt i området omkring Balders Plads og Rådmandsgade fornemmer man hurtigt, at området er mangfoldigt, udsat, sårbart og ikke mindst dynamisk. Fordi området er meget sammensat på tværs af kulturer, socioøkonomiske vilkår og livsstile er det vigtigt, at synergien i området kontinuerligt plejes og videreudvikles.

Vi ved, at området's nydanske familier af flere årsager ikke skriver deres børn på venteliste til en udflytterinstitution. Derfor har vi insisteret på, i samarbejde med Rådmandsgade Skoles ledelse, at disse børn i de første skoleår skal have muligheden for at opleve læring i naturen. Det er nemlig aldrig for sent at få de gode og nære oplevelser. Og mødet mellem de forskellige baggrunde og sociale kår har så uendelig stor betydning for børnenes fællesskabsoplevelser, identitetsskabelse og læringsmuligheder.

I kraft af samarbejdet mellem børnehave og skole sikrer vi, at alle børnehaveklasseelever på ugentlig basis får mulighed for at komme ud i skoven og få et supplement til socialisering, læring og refleksion på en anderledes, givende, stimulerende facon. Her fungerer bl.a. de "gamle" Røde Rosebørn som "naturens ambassadører" og er med til at formidle naturens herligheder til deres nye klassekammerater. Det skaber både integration og stabile netværk.

Set fra skolens synspunkt vil samarbejdet skabe god mulighed for at få endnu flere Nørrebro familier til at vælge folkeskolen til. Set fra Røde Rose II's synspunkt bliver de værdier og den pædagogiske faglighed i høj kvalitet, som institutionen har været eksponent for siden 1974, forenet med lokalmiljøet. Det bør også være en politisk vision at tænke og lede sådan.

Vores bidrag til forvaltningens udfordring

Røde Rose har været under konstant pres i mange år. Der er ingen tvivl om, at de nuværende tendenser i dansk politik har meget lidt blik for mindre enheder og de nære miljøer. Vi har taget udfordringen op gang på gang, og gør det også nu med glæde, engagement og gode idéer. Personalet i Røde Rose er aldrig syge. De er i konstant udvikling. De interesserer sig for Nørrebro, for børnene, de voksne og for sammenhængskraft. Vores bidrag i denne omgang er, at være med til at føre visionen for bedre integration og faglighed for alle på Nørrebro helt ud i livet ved at gøre Røde Rose II til et fælles identitetsskabende rum for børn på Nørrebro.

Røde Rose II anerkender, at København har en fælles udfordring, og vi ønsker vedvarende at blive involveret i planerne for Nørrebros fremtid. Netop fordi vores erfaringer er både historiske og aktuelle. Vi støtter derfor også op om de ideer, der bl.a. er fremkommet ang. Rumlepotter. Røde Rose II kan da også på stedet tilbyde plads til en Rumlepotte, ligesom vi er bekendte med, at (fjernet noget) Frie Børnehaver og Fritidshjem har flere lokaler til rådighed for eventuelle udflytterbørnehaver fra Amager og Vesterbro.

Med venlig hilsen
Karen Købsted på vegne af:
Forældrebestyrelsen i Røde Rose II

Høringssvar vedr. flytning af 50 udflytterpladser fra Nørrebro.

Jeres forslag om flytning af 50 udflytterpladser har en række alvorlige og gennemgribende konsekvenser.

Det er muligt at i, set fra rådhuset, opfatter jeres løsningsforslag som udmærkede strukturelle løsninger, men de har alvorlige og vidtrækkende konsekvenser for en lang række rigtige mennesker.

- De børn og de familier, der i så fald skulle flyttes til institutioner med ledige pladser
- De pædagoger der ikke længere er behov for i de involverede udflytterbørnehaver
- De børn og pædagoger der er tilbage i institutionerne
- De børn der går i vuggestuedelen i de integrerede institutioner og venter på en børnehaveplads
- Alle dem der står på venteliste til de attraktive udflytterbørnehaver

Med andre ord så skaber i en række temmelig store problemer for os som mennesker og som bydel; hvis i vælger at løse Vesterbro og Amagers pladsproblemer ved at udgrænse udflytterpladser fra Nørrebro.

Vi har til huse på Nørrebro. Også kendt som stenbroen. Alle ved hvorfor.

Vi lever i en bydel med luftforurening og manglende grønne områder. Nørrebroparken står for at blive omdannet til byggeplads, i så mange år, at den ikke længere får betydning for vores børns opvækst. Vi oplever skyderier i gaderne i hverdagen, vores daginstitutioner er blevet økonomisk udsultede til et absolut minimum; Vi kan simpelthen ikke bære flere forringelser.

Vi har brug for udflytterinstitutioner, på Nørrebro, om nogen steder! Vores børn har brug for frisk luft, duften af natur, vidder, åben himmel, skovbunde at gå på opdagelser i, robuste træer at klatre i, de har brug for at gøre sig erfaringer med naturen. Med kompetente og engagerede voksne samler de brændenælder og tilbereder brændenældesuppe, de går på jagt i dyrenes fodspor, de graver huller dagen lang, eller bruger en hel dag på en at lede efter og erfare af regnorme.

Livet i udflytterinstitutioner er så meningsfuldt!

Kontraster til livet på Nørrebro.

Stenurten er en af Københavns kommunes mest progressive, kvalitative og populære institutioner. Stenurten er således også en af kommunens spydspidser. Den er foregangsinstitution, nytænkende, og udviklingsorienteret, samt socialt ansvarlig.

Stenurten har et stort antal ressourcestærke børnefamilier, men deltager ligeledes i kommunens mangfoldighedsprojekt, og har i tråd dermed sprogpladser, hvilket fremmer integration af familier med etniske og sociale vanskeligheder.

Der er al mulig grund til at undlade at reducere børnetallet i Stenurten, hvilket ville være en konsekvens af en udgrænsning af udflytterdelen. Institutionen er så populær at den har den længste venteliste af institutionerne på Nørrebro. Stenurten er således rigtig god for Københavns kommune.

Stenurten er desuden en økologisk miljøinstitution m. udflytterdel.

Kan man tage udflytterdelen fra københavns kommunes miljøinstitution???

Vores udflytterdel er i forvejen delt mellem tre børnehavergrupper. I Stenurten kommer børnene således kun i skoven hver tredje uge. Vi ønsker absolut ikke mindre tid i skoven.

Jeg håber på, at i besinder jer og finder en løsning, der ikke har så alvorlige konsekvenser for så en stor gruppe.

Jeg har forståelse for at i er underlagt stramme økonomiske rammer, men denne løsning rammer børnefamilier på Nørrebro hårdt. Det er muligt at der på Nørrebro er flere børnehaverpladser end der er behov for, men udflytterpladser kan ikke sidestilles med børnehaverpladser. Nørrebro har således ikke for mange udflytterpladser. Snarere tværtimod.

Jeg vil benytte lejligheden til at foreslå jer at kigge på hvorfor der eksisterer institutioner med tomme pladser på Nørrebro; institutioner som ingen ønsker at sætte deres børn i.

Disse institutioner er ikke et reelt alternativ for os.

Vælg derfor en løsning uden negative konsekvenser!

Løsningsforslag

- Etablering af flere udflytterinstitutioner
- Rumlepotter
- Skovbusser
- Skov/by/kulturbus indføres i de institutioner der mangler pladser
- Køb af ledige lejligheder i Ørestaden og omdannelse til permanente daginstitutioner. Evt. suppleret med en af ovenstående busser, sådan at en gruppe på skift kommer ud
- Køb af bondegård
- Omdan kommunale institutioner i Københavnsområdet til børnehave
- Inddrag som alternativ nødløsning Vestamager naturcenter
- Brug Amagerfælled. Amager har masser af natur at tage af
- Kør til Sverige hvor huse og grunde er billigt til salg

Gør noget andet. Men tag ikke vores udflyttere fra os!

Med venlig hilsen

Tina Kraglund , cand. pæd. stud. og mor til Konrad 3 år

Theklavej 5 2. sal

2400 Kbh. NV

Børne- og Ungdomsforvaltningen

Rådhuset

1599 København V

Høringssvar vedrørende flytning af udflytterbørnehaver

I anledning af Børne- og Ungdomsforvaltningens planer om at flytte udflytterbørnehaver fra Nørrebro til Amager vil jeg gøre opmærksom på følgende forhold i forbindelse med udflytterbørnehaven Skjold:

Børnehaven blev etableret som udflytterinstitution i 1955 af Søster Mary fra Samuels Kirke i Thorsgade på Nørrebro og var den første af sin slags. Grundtanken var, at børn fra Nørrebro skulle have mulighed for at komme ud i naturen og få frisk luft, mens deres forældre var på arbejde. Børnehaven havde da opsamling i Samuels Kirkes krypt, og herfra blev børnene kørt til Hareskoven, indtil man fik etableret en permanent institution i Lyngø i 1973, hvor børnehaven stadig har til huse. Børnehaven har gennem alle årene haft en tæt kontakt til Samuels Kirke. To af bestyrelsesposterne i Skjold er besat af personer udpeget af menighedsrådet i Samuels Kirke, heriblandt den nuværende formand Lars Frejslev og undertegnede, der har siddet i bestyrelsen de sidste 4 år, og tillige har haft min datter i Skjold. Samuels Kirkes sognemedhjælper kommer med mellemrum på besøg i børnehaven for at fortælle bibelhistorie. I forbindelse med højtiderne er det børnene fra Skjold, der aflægger besøg i Samuels Kirke. Til jul opfører de krybbeopspil eller går Luciaoptog for deres familier med efterfølgende julehygge i krypten.

Denne tætte relation vil gå tabt, hvis kommunen vælger at flytte Skjold til Amager og hele grundtanken med etableringen af børnehaven vil blive tilsidesat. Det er derfor menighedsrådet i Samuels Kirkes store håb og ønske, at man ikke flytter en så veletableret, rodfæstet og historisk institution som Skjold fra sit hjemsted på Nørrebro.

Med venlig hilsen

Charlotte H. Steffensen, næstformand i Samuels Kirkes menighedsråd

Jagtvej 127, 4. tv

2200 Kbh. N

Hanne Holm Bengtson

Fra: Milan Malinovski [milmal@gmail.com]

Sendt: 16. november 2008 23:06

Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen; Bo Asmus Kjeldgaard; Jan Andreasen; Jette Bergenholz Bautrup; Jesper Christensen; Lars Rasmussen; Cecilia Lonning; Kasper Johansen; Signe Goldmann; Rikke Lauritzen; Majbritt Mamsen; Louise Frevert

Emne: Høringssvar vedr. lukning af to udflytterbørnehaver på Nørrebro

Høringssvar til Borgerrepræsentationen og Børne- og Ungdomsforvaltningen i Københavns Kommune ang. forvaltningens nylige forslag om overdragelse af skovbørnehavepladser fra Nørrebro til Amager og Vesterbro.

Nørrebrokvarteret har de seneste par år gennemgået en positiv udvikling. Der har været et gennemgående løft af kvarteret, som vi alle, har skabt en positiv vind i nabolaget. Nørrebroparken er blevet renoveret og er et vigtigt samlingspunkt i børnenes hverdag. Mange af stenbroens "hårde" gader har fået et løft gennem gadeforskningen. I det hele taget, er der sat gang i nogle processer der gør Nørrebro til en attraktiv bydel at bo i, også for børnefamilier, selvom skydeepisoder, videnfund og udsigten til en metrobyggeplads i Nørrebroparken støtter kvarteret på prøve igen.

Bredtygthed er noget vi efterstræber i vores samfund og her spiller byerne en afgørende rolle. Det er en stor kvalitet i et samfund, at afstanden mellem borger og arbejdsplads er så lille som mulig for at optimere ressourcerne, for at mindske spild af tid på transport osv.

Men så skal København også være et sted hvor vi både kan arbejde og bo! Det skal være et sted som opfordrer og inspirerer til f.eks. at starte gadeforskningsprojekter og danne forældrenetværk som "brug folkeskolen". Det gør folk ikke hvis der ikke er gode rammer til stede.

Vi vil som borgere gerne kunne tilbyde vores børn en opvækst der, udover byens intensitet også skal indeholde ro og natur. De skal have et fristed hvor de har plads omkring sig og kan se andre horisonter der ikke er begrænset af legepladsens indhegning. Det er vigtigt at lokalområdet kan tilbyde og stille et rigt hverdagsliv til rådighed for bydelens børnefamilier. Som forældre på Nørrebro ser vi det ikke bare som vigtigt, men helt og aldeles essentielt, at der findes børnehaver med en udflytterdel, i et område der som vores har en så høj befolkningstæthed.

Disse udfordringer gælder selvfølgelig også for familierne på Vesterbro og til dels også Amager, da de har de samme behov og de samme betingelser. Vi synes, at det er grundlæggende forkert at tage udflytterpladser væk fra nogle af børnene i København, også selvom de vil blive tilbudt til andre. I stedet bør man give flere børn udflyttertilbud gennem deres børnehaveforbud. Og i stedet for at flytte problemerne til Nørrebro foreslår vi at man ser på de midlertidige løsninger, der er i lokalområdet.

Her kunne vi forestille os at det kunne være muligt at indkøbe eller leje en håndfuld af de velfrds-skure man kan se overalt på byggepladser. Børnene kunne blive kørt i busser ud til disse midlertidige udflytterbørnehavebaser i skoven eller på stranden, Amager Fælled eller andre naturskønne områder.

Desuden er der lige for jeblikket kirker på Vesterbro, der er interesseret i at gentænke sig selv og redefinere deres kernekompetencer. Hvis ikke der allerede er blevet taget kontakt til disse med henblik på et samarbejde, ville det da være oplagt at gøre det nu. Vi håber at det bliver muligt at holde fast i udflytterpladserne for Nørrebrobørnene. De er også med til at skubbe København i retningen af at blive verdens bedste by at bo i.

Med venlig hilsen

Milan Malinowski og Sofie Willems

Forldre til Joanna p tre r, der gr i Stenurten og Louis p 6 mneder

Hanne Holm Bengtson

Fra: Ole Hansen [ohanzen@gmail.com]
Sendt: 17. november 2008 08:38
Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen
Emne: hørings svar

I skriver:

"Udflytterinstitutioner er en fleksibel og hurtig måde at etablere ekstra kapacitet til et distrikt, som står overfor en udfordring i forhold til at opretholde pasningsgarantien. Udflytterbusserne kan relativt hurtigt tilknyttes andre institutioner og kræver således udelukkende et opsamlingssted til de børn, som skal køre med bussen."

Fleksibilitet betyder altså på kommunal-dansk, at kommunen kan rykke rundt med institutioner efter forgodtbefindende. Flexibilitet betyder derimod ikke, at borgerne skal have et rigt udvalg af tilbud i lokalområdet.

Nu er det ikke sådan, at vi har valgt en udflytterbørnehave i blinde.

Det er et helt bevidst valg, fordi vores dreng har astma.

Og astmatiske børn har det med at blive meget syge, når de skal være meget indendørs i institutioner med lidt plads. Tilsvarende har de det med at være temmelig raske, når de har mulighed for at være ude hele dagen i en udflytterbørnehave. Lukker man den børnehave, vi nu bruger – Spanager - vil vi naturligvis forsat efterspørge den samme service i lokalområdet, af hensyn til vores dreng. Dette kan kommunen næppe honorere, når der mangler to udflytterinstitutioner.

Det er ikke "fleksibilitet". Det er forringelse.

Har Børne- og Ungdomsudvalget der – på papiret - skulle varetage børn og unges interesser mon tænkt over, hvorfor der er så mange, der søger udflytter-institutionerne på ydre Nørrebro? Åbenbart ikke.

Forringelsen er alene økonomisk begrundet.

Det er billigst at lukke en udflytterinstitution. At der er tale om en velfungerende institution som Spanager, der har ligget på Nørrebro i årtier, tæller ikke. Hvad der er godt for børnefamilier på ydre Nørrebro, tæller ikke. Det er forstemmende, at et såkaldt Børne- og Ungdomsudvalget alene tænker i kortsigtede besparelser.

For på længere sigt kan man godt vinke farvel til ressourcestærke familier på Ydre Nørrebro. Der er ikke noget at komme efter.

Ole Hansen
cand. jur.
Bragesgade 26 A
2200 N

PS: Da I opfordrer os forældre til at være kreative, hermed teksten til en pixi-bog. Den kan med fordel bruges til Jeres interne oplysning i en mørk tid:

I dag skal vi høre om Gustav.

Han er er sund og glad lille dreng på snart 4 år.

Han er især sund og glad, fordi han går i udflytter-børnehaven Spanager. Han har nemlig astma og det betyder, at Gustav nemt bliver syg og forkølet, hvis han er lukket inde på meget lidt plads med mange andre børn. Heldigvis er der dejlig god plads med lys og luft der, hvor Spanagers bus kører hen.

Før Gustav kom i Spanager var han meget tit syg. Det var fordi, han var i en institution, hvor børnene var meget inde, hvor der var meget støv og mange bakterier. Gustav måtte blive hjemme mange dage hver måned. Det er ikke nemt at finde legekammerater, når man er så meget væk. Og det er ikke nemt for far og mor at være så meget væk fra arbejde.

Medicinen som Gustav skal have, når han er så syg, er stærk. Det er ikke godt for sådan en lille dreng, hvis han skal have meget stærk medicin hele tiden. Men nu, hvor han kommer meget ud hver dag, er han næsten aldrig syg.

Derfor vil det være trist at flytte ham et sted hen, hvor han bliver rigtig meget syg igen. Og han vil også savne alle sine gode venner fra Spanager, hvis de ikke mere kan lege sammen hver dag på Engen. Det vil Gustav og hans familie blive meget, meget kede af, kan I tro.

Det er nemlig alletiders for både Gustav og familiens trivsel, at Gustav kan være i en udflytter-børnehave som Spanager.

Til
Børne- og Ungdomsforvaltningen
Direktionssekretariatet
Rådhuset
1599 København V

17.november 2008

Høring vedrørende omlægning af udflytterinstitutioner

LFS opfatter BUF's forslag om at omlægge udflytterinstitutioner på Nørrebro, som et meget uhensigtsmæssigt forslag. Det pædagogiske personale og forældre har i høringsperioden kommet med en lang række alternativer som LFS opfordrer det politiske udvalg og forvaltningen tager i betragtning.

Tilvejebringelse af flere institutionspladser skal ske med respekt for de konkrete institutionernes daglige praksis og virkelighed, - og skal ske på frivillig basis, med de nødvendige ressourcer og rammer til at løse opgaven.

LFS opfatter "kvadratmeter-argumentet" som et unuanceret argument i forhold til at pålægge merindskrivning;

- **"Kvadratmeter-argumentet" tager udelukkende højde for, at der er kvadratmeter nok, jf. Bygningsreglementet, til at presse flere børn og personale ind i de eksisterende fysiske rammer i institutionen.**
- **"Kvadratmeter-argumentet" tager ikke højde for andre elementer i Arbejdsmiljøloven, så som det psykiske arbejdsmiljø i institutionen. Mange institutioner har i dag et højt sygefravær, - flere ledere er langtidssygemeldt, - og rigtig mange institutioner har problemer med at kunne fastholde og rekruttere pædagogisk personale.**

- **"Kvadratmeter-argumentet"** tager heller ikke højde for, at en del af de institutioner fra 1995, er institutioner, der indenfor det sidste år er blevet sammenlagt/fusioneret, som følge af forliget af strukturforandringer omkring bæredygtige institutioner 2007/08. Flere af disse institutioner er jo, af gode grunde, slet ikke på omdrejningshøjde som én institution endnu - sammenlægningsprocesser tager tid, - og processen bør ikke forværres af et nyt top-down-tiltag, så som pålagt merindskrivning.

LFS har et alternativ til den politiske beslutning i BUU den 1.oktober. LFS mener, at de kreative og konstruktive forslag fra institutionerne skal implementeres i den samlede strategi/plan for at etablere flere pladser. Disse forslag er opstået udefra frivillighedsprincippet og som grundlæggende vil have en afgørende betydning ved forandringer.

LFS vil herudover pege på nogle alternative forslag som både tilgodeser arbejdsmiljømæssige, pædagogiske, ledelses- og personalemæssige forhold - og barnets ret til et sundt, sikkert og trygt pædagogisk institutionstilbud:

- LFS mener der kan skabes grupperum i flere af de eksisterede fritidshjem - således at flere fritidshjem kan omdannes til 3-10 års institutioner. En sådan frivillig model, vil samtidig sikre Københavns Kommunes overordnede strategi om fremtidssikrede og bæredygtige integrerede institutioner.
- LFS har kendskab til vuggestuer og integrerede institutioner, hvor der kan etableres nye børnegrupper i ledige etage m2. F.eks. en vuggestue der ønsker frivillig opnormering med mere end de 14 børn de evt. bliver pålagt at indskrive. Det skal undersøges til bunds, om der er flere institutioner, der har de samme muligheder for opnormering?
- LFS mener det skal undersøges om der kan indkøbes/lejes godkendte pavilloner - som kan opsættes på arealerne ved de nuværende udflytterinstitutioner. Denne løsning kræver selvfølgelig transport og opsamlingssted.
- LFS mener, at det bør undersøges om institutionsområdet er villige til at etablere en pavillon/udflytterløsning på tværs af institutionerne.

- **LFS mener, at muligheden for at leje tomme institutionslokaler i nabokommunerne bør undersøges.**

Det faktum, at Københavns Kommune ikke har haft styr på sine ventelisteprognoser, kapacitets- og pladimensionering, - og så længe landets lovgivning kræver at Københavns Kommune overholder pasningsgarantien, - så vil LFS ud fra denne kontekst, - som bedst kan beskrives, som det bedste af to "onder" pege på en strategi, - der indenfor pædagogiske, personale- og arbejdsmiljømæssige "lovlige" kriterier/rammer, læner sig op af princippet om: "hellere genere nogle få institutioner, i kort tid - end mange, i lang tid".

**Med venlig hilsen
Jan Hoby, Næstformand i LFS**

København, 13. november 2008

BLOKHUSET

Odins Tværgade 10
2200 København N.

Angående "Høring vedrørende omlægning af udflytterinstitutioner fra Nørrebro".

Forældrebestyrelsen og personalegruppen i udflytterbørnehaven BLOKHUSET giver i indeværende skrivelse svar på høringsbrevet udsendt fra Børne- og Ungdomsudvalget den 3. okt. 2008.

Selvom vi er både rystede og skuffede over det af Børne- og Ungdomsudvalget fremstillede forslag om at tvangsflytte to udflytterbørnehaver fra Nørrebro, har vi forståelse for problematikken i sin helhed og vil af hensyn til Nørrebro som bydel gerne bidrage til at finde en konstruktiv løsning, som både Kommune og børnefamilierne på Nørrebro kan være tjent med – også på længere sigt.

Løsningsforslag

Vores løsningsforslag går i sin enkelthed ud på, pr. 1. januar 2009, at sammenlægge den integrerede institution Valhalla i Baldersgade med BLOKHUSET. Den kommunale institution Valhalla søger en ny ledelsesgruppe og ledelsesteamet i BLOKHUSET kan og vil gerne overtage ledelsen af Valhalla, såfremt der sker en sammenlægning af de to institutioner.

BLOKHUSET er en selvejende menighedsdaginstitution, der er oprettet af Kingo Samuels Sogn. Desuden er de lokaler BLOKHUSET bruger i Lyngvej ejet af en fond, hvorfor BLOKHUSET, kort fortalt, ikke kan ændres til en kommunal institution. Vi foreslår derfor, at Valhalla bliver en del af den selvejende institution BLOKHUSET.

Vi mener, der er en række styrker ved denne løsning:

- BLOKHUSET/VALHALLA bliver en større og mere bæredygtig institution (2 børnehavegrupper i udflytterbørnehaven og på sigt 3 vuggestuegrupper i lokalerne på Nørrebro).
- De udfordringer der har været i Valhalla, fordi der i længere tid har været en midlertidig ledelse, løses fordi det stærke ledelsesteam fra BLOKHUSET overtager ledelsen af institutioner.
- BLOKHUSETs udflytterbørnehave, som er særdeles velfungerende, kan fortsætte uforandret.
- Antallet af børnehavepladser på Nørrebro kan reduceres – og antallet af vuggestuepladser kan øges. Tanken er at omkonvertere Valhallas nuværende børnehavepladser til vuggestuepladser samtidig med, at BLOKHUSET bevares som udflytterbørnehave dog med opsamlingssted i Baldersgade frem for i Odinsgade.
- De børn der går i børnehave i Valhalla kan, i takt med der er plads, komme over i udflytterdelen (BLOKHUSET).
- Sidst men ikke mindst vil vi med dette løsningsforslag bidrage væsentligt til en afhjælpning den meget akutte mangel på vuggestuepladser, som Kommunen står overfor at skulle løse i nærmeste fremtid.

Det skal desuden siges, at vi allerede har forelagt ideen for Forvaltningen, der er positive overfor løsningen. Dels i forhold til det realistiske i en sammenlægning og de dertilhørende fordele, og dels i forhold til den foreslåede tidsramme.

BLOKHUSET kan ikke længere flyttes

Med forslaget om sammenlægning af de to ovennævnte institutioner anlægger BLOKHUSETs ledelse, personale og en enig forældrebestyrelse den betragtning, at BLOKHUSET ikke længere udgør én af de 16 institutioner, der er i risiko for at blive tvangsflyttet fra Nørrebro til enten Amager, Vesterbro eller Kongens Enghave. Vi ser det som en forudsætning for vores løsningsforslag (Sammenlægning BLOKHUSET/ VALHALLA), at BLOKHUSETs udflytterdel bibeholder sin tilknytning til Nørrebro som bydel, og altså fritages fra at deltage i udflytningsprocessen.

Vi vil desuden understrege, at idéen om sammenlægning af de to ovennævnte institutioner udelukkende er opstået på baggrund af de planlagte tvangsflytninger, idet vi som forældrebestyrelse og personalegruppe er umådeligt tilfredse med BLOKHUSET, sådan som institutionen ser ud nu. Idéen om sammenlægning ville med andre ord aldrig være opstået, hvis ikke vi pludselig befandt os i risikoen for at miste vores fantastiske institution, hvor både børnene, personalet og økonomien blomstrer.

Af hensyn til vores børn og vores bydel, mener vi dog, at det er mest konstruktivt at være en del af løsningen frem for en del af problemet. Vi håber derfor også, at I som politikere, med jeres beslutningsmandat, vil bakke om vores løsningsforslag, som vil komme såvel børnefamilierne som Kommunen til gode, ikke kun det kommende år, men langt ud i fremtiden.

Med venlig hilsen

Forældrebestyrelsen og personalegruppen i BLOKHUSET

Lars Frejslev – Formand

Brian Stefansen – medlem udpeget af menighedsrådet

Flemming Bjaler - Leder

Rikke Zeuner - Forældremedlem

Birgit Westerberg - Souschef

Lone Ettrup Østergaard – Forældremedlem

Mogens Bergstrøm - Pædagog

Jacob Løbner Pedersen – Forældremedlem

Christina Jensen - Pædagog

Rikke Andersen – Forældremedlem

Susse Jensen - Pædagog

Line Ørsnes – Forældremedlem

Charlotte Hansen – Pædagogmedhjælper

Liza Hvidt – Forældremedlem

Hakan Ok - Pædagogmedhjælper

BLOKHUSET

Odins Tværgade 10
2200 København N.

Høringssvar i forbindelse med overvejelser om lukninger og tvangsflytninger af institutionspladser på Nørrebro

Af Ursula Plesner og Mikkel Flyverbom, forældre i Stenurten

Vi støtter naturligvis til fulde det høringssvar, som Stenurten har sendt i forbindelser med overvejelser om tvangsflytninger og lukning af stuer på endnu unavngivne institutioner, men vil gerne supplere med følgende scenarium, som vi vil bede jer overveje:

Stenurten er en nystartet institution, som i en årrække har været præget af alt, alt for mange forandringer. Vi har haft to børn i institutionen, og på et tidspunkt opgav vi at tælle, hvor mange voksne, de havde haft til at passe sig. Det var endda før børnehaveskiftet, og vi nåede op på 12 forskellige voksne. Dette har at gøre med, at man har skullet finde sine ben. En masse unge entusiastiske pædagoger har været på gennemfart og er gået på barsel eller tilbage til uddannelsessystemet. Institutionen har desuden budt en masse studerende og praktikanter og besøgende velkommen. Forældre og bestyrelse og institutionen har kæmpet for at få en udflytterdel, og dette har vi skullet få til at fungere.

Så forestil jer at være en dreng på fire år, som ENDELIG har fået to faste pædagoger og en fast medhjælper, som er faste pejlepunkter i et kaotisk institutionsliv. En dreng som ikke længere bare synes, at voksne er nogle anonyme skikkelser der griber fat i én og skælder ud, men som har navne, kender éns stærke og svage sider og éns humor. Voksne som man er tilfreds med at putte sig ind til når man siger farvel, og voksne som skaber eventyr i hverdagen, og som styrker børnenes relationer, så man ENDELIG er blevet del af en stor og harmonisk drengegruppe, som man om morgenen har LYST til at tage hen og lege med.

Og forestil jer at have lært skoven at kende og følge med i årstidernes skiften med 3-ugers intervaller. At komme på afstand af Åboulevarden/Jagtvej/Nørrebrogade, hvor man har sin daglige gang.

Og forestil jer så, at der kommer 'nogle politikere' og flytter yndlingspædagogen til Vesterbro, nogle af vennerne til en anden institution, og fuldkommen vender op og ned på dagligdagen. Det ville fuldkommen smadre dagligdagen for ovennævnte lille 4-åring.

Problemet er jo, at det ikke bare er vores 4-åring det her handler om, men en masse virkelige børn og virkelige voksne, som i forvejen lever et presset institutionsliv. De kan få det til at fungere på ganske urimelige vilkår, og det tager vi hatten af for. Men DEPORTATIONER – vi troede ikke vores egne ører, da rygterne begyndte at cirkulere! Det kan man simpelthen ikke byde mennesker i et demokratisk samfund. Vi har et frit institutionsvalg, og vi træffer det efter nøje overvejelse.

Og nøje overvejelse/langsigtet planlægning er naturligvis også det der skal til, når man skaber eller nedlægger institutioner. Udflytterbørnehaver kan man nemt lave, hvis der mangler pladser i et område. Og hvis der skal nedlægges institutioner, så nedlæg da dem uden nogen særlig søgning – nogle af dem, der er kendt for problemer! Men OVERVEJ det nu, for der fødes jo hele tiden børn – og det skulle ikke undre os om vi pludselig igen står i en situation med pladsmangel på Nørrebro.

Med venlig hilsen

København den 12-11-2008

Høringssvar vedr. udflytterbørnehaver på Nørrebro.

Vi er som personale i Stenurten klar over, at Københavns kommune er kommet i en kedelig situation på grund af manglende pladser i visse distrikter.

På Nørrebro lever forældre og børn i et miljø med mange spændinger - dette er meget belastende! Det er overordentlig vigtigt, at børnene på Nørrebro har gode dagtilbud, hvor de kan komme ud i frisk luft og blive præsenteret for naturen som en naturlig del af deres hverdag. For mange familier på Nørrebro er naturen fremmedartet og ukendt. Institutionerne på Nørrebro har brugt meget energi på at introducere udflyttertanken til forældre med anden etnisk baggrund og det med succes, det må klart være en del af inklusionstanken, som vi vægter så højt i København.

Nørrebro er på mange måder en sårbar bydel, med en meget bredt sammensat befolkning. Hvis vi fortsat skal rumme ressourcestærke familier, skal vi skabe gode rammer hvor stenbroen har mulighed for at møde naturen. Derfor mener vi pladserne må etableres på anden vis.

I Stenurten har bestyrelsen kæmpet for at få en udflytterdel. Udflytterdelen er en nødvendighed for at vi kan opfylde det krav der ligger fra politisk side om at opfylde pladsgarantien, så vores vuggestuebørn kan få en plads i børnehaven. Er det ikke et lovbrud? hvis dette ikke kan lade sig gøre og børnene skal flyttes. Selv med vores udflytterdel har vi svært ved at få plads til vores vuggestuebørn i børnehaven, da vores lange venteliste gør at vores vuggestuebørn er omkring 2 år før de får plads i vuggestuen.

I hele København oplever institutioner, at det er meget svært at rekruttere uddannet personale, hvis vi uden omtanke flytter rundt med personalet, er der stor sandsynlighed for at de vil søge til omegnskommunerne, hvor andre arbejdsforhold gør sig gældende.

Vi håber at man fra politisk side kan finde en løsning for de familier der ikke kan finde pasning i deres nærmiljø, en løsning der ikke forringer hverdagen for børnene og personalet på Nørrebro.

Med venlig hilsen

Personalet i Stenurten

Rantzausgade 53
2200 København N

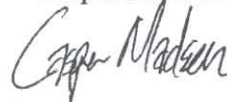
På vegne af personalet
Lisbeth Ryhl

Susan Hansen

Casper Madsen

Høringssvar vedr. evt. flytning af udflytterdelen i den integrerede institution Stenurten

Københavns Kommune har opstillet rammerne omkring det frie institutions valg. Det betyder bl.a. at hvis man vælger en populær institution må man også stille sig tilfreds med at vente længere inden der tilbydes plads.

Stenurten er meget populær og som forælder i Stenurten har man ofte ofret noget på andre områder, for at det skulle være muligt at have sit barn netop der.

At flytte børn fra Stenurten med tvang, som ville blive konsekvensen af at lukke tilgangen til udflytterdelen, ville betyde at der ikke i realiteten eksisterer et frit valg af institution for de berørte forældre.

Det bryder med de spilleregler Københavns Kommune selv har sat op og fjerner dermed i sidste ende grundlaget for den tillid mellem myndighed og borger, som et fungerende samfund bygger på.

Det er vigtigt at holde fast i det frie valg, da man som forælder vælger den institution som passer sammen med ens egne værdier –og det skaber et velfungerende samspil mellem institution og familie. I Stenurten er økologi integreret i pædagogikken og udflytterdelen fungerer som en naturlig forlængelse af de tanker. Børnene kommer væk fra Nørrebro og får lov til at opleve naturen på nært hold.

Selv om problemet i dette tilfælde til stor del handler om kvantitet, altså mangel på pladser på Amager og Vesterbro, så vil jeg bestemt mene at København skyder sig selv i foden, hvis kvaliteten nedprioriteres.

Stenurten ville blive betydelig forringet uden sin udflytterdel og Nørrebro ville blive lidt fattigere.

Vi er nød til at tænke helheden ind i politiken overfor Nørrebro –alle de gode energier og gode tiltag skal støttes for at få denne bydel til at fortsætte sin gode spiral! Desværre er stemningen sunket gevaldigt efter den seneste tids skyderier og med udsigten til at der anlægges mangeårig metrobyggeplads i åndehullet Nørrebroparken. Jeg overvejer selv at flytte og der spiller situationen for børnene stærkt ind.

Forslag:

- 1) Etablere flere, og nye udflytter børnehaver på Amager og Vesterbro.
- 2) Etablere steder på Amager Fælled, som kunne fungere som en slags tætliggende udflytter børnehaver.
- 3) Forbedre de børnehaver på Nørrebro som ikke har fuld belægning. Køre børn fra Amager og Vesterbro i bus til disse forbedrede børnehaver. Give nedslag i prisen for de gener det indebærer.

Venlig hilsen

Danile Norback,
far til Lilja i Stenurten

Hørings svar vedrørende forslag om at nedlægge to udflytterinstitutioner på Nørrebro og flytte dem til andre bydele

"Jeg ser med stor bekymring på planerne om at flytte to udflytterbørnehaver ud af vores bydel. (...) Vores skole har kæmpet for at tiltrække flere ressourcestærke børn, og det er i nogen grad lykkedes. Hvis underlaget for rekrutteringen fjernes, er det bare nærmest håbløst. Jeg er rystet over det."

- Lise W. Egholm, skoleinspektør på Rådmandsgades Skole, i brev til Spanagers forældregruppe, 29. oktober 2008

Udflytterbørnehaven Spanager er nærmest nabo til Rådmandsgade Skole. Som forældre i en velfungerende institution som denne er vi - ligesom Lise Egholm - rystede over planerne om at tage dette tilbud fra os og fra Nørrebro. Hver dag kører vores børn med bussen til Lille Skensved, hvor de boltrer sig hele dagen, inden de vender hjem til Nørrebro, Københavns mindst grønne og mest forurenede bydel.

Vi har lyst til og mod på at vokse og gro på Nørrebro, som trods problemer med bandekriminalitet, forurening og stadig større social skævvridning er en levende bydel med mange kvaliteter. Men hvis vores udflytterbørnehave lukker, bliver vores liv rykket op med rode. Vi spørger os selv, hvad pasningsgarantien er værd, hvis vores børns institution med et kommunalt snuptag kan omdirigeres til en anden bydel. Al snak om forebyggelse af ghettoisering og forbedret integration runger hult, når vi ser vores familiers liv vendt op og ned. Når et bevidst og afgørende valg, vi har taget på vores børns vegne bliver trådt under fode.

Vores børns skuldre skal bære en del af ansvaret for integrationen og dermed vores mangfoldige samfunds fremtid. Hvis vi skal bevare modet og lysten til at give vores børn den opgave, skal tilbuddene til vores familier forbedres, ikke forringes. Vi skal kunne se og mærke, at der findes visioner på vores bydels vegne.

Vi har solidaritet med forældre, som ikke kan få passet deres børn. Men solidaritet betyder ikke at give det væk, som giver vores liv og hverdag kvalitet: En udflytterbørnehave med højt til himlen og engagerede pædagoger, der lærer børnene om livet i det fri. Vi deler gerne ud af vores herligheder og vil med åbne arme byde en hel rumlepote fuld af nye legekammerater velkomne på Engen.

Vi tror på, at I vil forpligte jer på at finde en løsning, som ikke involverer tvangsflytninger. I har vores tillid - brug den!

Mange venlige hilsner

Forældre og forældrebestyrelse
Udflytterbørnehaven Spanager
Nannasgade 18
2200 København N

Hørings svar fra Udflytterbørnehaven Hudegården vedrørende børne- og ungdomsforvaltningens indstilling af omlægning af udflytterinstitutioner fra distrikt Nørrebro til Amager/Vesterbro.

Medarbejderne i Hudegårdens udflytterbørnehave som dagligt udgår fra Hørsholmsgade på Nørrebro stiller sig meget tvivlende op om børne- og ungdomsforvaltningens indstilling.

Vi oplever at et valg af en udflytterinstitution er en så bevidst og ideologisk handling af såvel familier som personale, at det nærmest af at betragte som en livsform. Børnene har i kraft af de lange udflytterdage og beliggenheden langt fra det hjemlige miljø et "andet hjem" i institutionen og et tæt forhold til børnehavens voksne. Forældrene har valgt en udflytterbørnehave til deres børn ud fra betragtninger om det sunde børnehaveliv i frisk luft og rolige omgivelser. Personalet har gjort nogle tilsvarende valg udefra deres betragtninger om den gode arbejdsplads. Derfor vedrører samarbejdsrelationen mellem parterne ikke kun selve børnearbejdet men omhandler også udflytterlivets mange andre facetter eksempelvis det aktive udlev, forbedringer og vedligeholdelse af institution, sociale arrangementer m.v. Eftersom Hudegården samtidig er en velfungerende selvejende institution er samarbejdet mellem forældre og medarbejdere også særligt tæt og konstruktivt. Samtidig er Hudegården beliggende som snart den eneste udflytter i det bydelshjørne med tæt trafik og bebyggelse samt periodevis uro, her senest skyderierne, at børnehaven i den grad er det rekreative og tryghedsskabende frirum.

Alt dette bevirker at såvel personale, forældre og ikke mindst børnene, oplever deres institution som noget ganske særligt og unikt. Børns oplevelse af deres forældres tilhørsforhold og begejstring for deres børnehave er afsmittende for deres eget velbefindende i institutionen.

På de grundlag virker det som en voldsom handling at opløse og sprede børnegruppen til institutioner, hvor det er tvivlsomt, om det er muligt at opbygge samme form for tilfredshed hos såvel børn som forældre. Udflytterbørn får som sagt et helt specielt tilhørsforhold til deres institution. Alene betragtningen af, at der ikke kan gives garantier for en anden udflytterbørnehave virker umiddelbart stærkt begrænsende på trivsel og tilfredshed. Hudegårdens børn vil desuden utvivlsomt opleve, at en flytning til anden institution uden de kendte voksentilhørsforhold, kan give store

usikkerheds- og utryghedsfølelser for det enkelte barn. Man må henstille at børnene forsøges at placeres i samme institutioner, så der i det mindste er nogen kendte relationer i det nye miljø.

Medarbejderne i institutionen må derfor sige farvel til de børn og familier som har været det primære arbejdsgrundlag igennem de seneste år. Vi skal etablere en ny samarbejdskultur med den nye forældregruppe og samtidig med at der skal modtages og indkøres 34-35 børn fra ventelisterne. Vi må formode at hovedparten af børnegruppen bliver i alderen fra 2,10 til 3 år, hvilket er en meget ung og tidskrævende gruppe, ikke mindst i betragtningen af, at udflytterlivet er en stor omvæltning fra det trygge vuggestuemiljø. Det vil medføre en så stor arbejdsbelastning i det daglige arbejde, at det er tvivlsomt, hvor mange af de daværende medarbejdere, der vil arbejde under de betingelser. Med de rekrutteringsvanskeligheder, der har været blandt uddannede pædagoger de seneste år, kan dette komme til at medføre forringelser i den pædagogiske kvalitet. Samtidig vil aldersspredningens meget positive dynamik børnene imellem, i form af rollefigurer, omsorg og ansvar overfor hinanden m.v. komme til at mangle med en ensartet yngre børnegruppe.

Vi har derfor svært ved at forstå at det er nødvendigt at nedlægge en udflyttebørnehave på Nørrebro for at flytte den til anden bydel. Dette også set i forhold til at prognoserne for de kommende år siger en øget tilgang til vuggestuepladserne på Nørrebro. Man må derfor formode, at børnehaverne oplever et tilsvarende opsving om indenfor de nærmeste år. Med en lukning af Nørrebroinstitutioner nu, kan Kommunen derfor om kort tid igen stå med et tilsvarende kapacitetsproblem.

Vi henstiller derfor til Børne- og ungeudvalget til at afvise indstillingen af omlægninger af udflytterbørnehaverne på Nørrebro. Vi mener at kommunen må søge at løse problemerne, der hvor de forefindes. At inddrage velfungerende udflytterinstitutioner til løsningen kan næsten kun opleves som en forringelse for samtlige involverede parter.

Med Venlig Hilsen

Medarbejdere i Udflytterbørnehaven Hudegården, Hørsholmsgade 26.

Bjarne Jensen, Sonja Rasmussen, Anette Larsen, Mette Malling Børup, Rikke Storgaard, Pernille Køhler, Dahbia Andersen, Gulsen Fidan.

-Børne- & Ungdomsforvaltningen
Sekretariatet - Københavns Rådhus
1599 Kbh. V

Vedr. Sagsnummer 2008-116298

Hørings svar fra Den Integrerede Institution Asgård (37473) - omkring lukning af udflyttere på Nørrebro.

Det er naturligvis med stor bekymring, at vi følger debatten omkring lukningen/ flytningen af to udflyttere på Nørrebro. I dette høringssvar vil vi ikke fokusere så meget på det overordnede og generelle spørgsmål omkring, hvorvidt det i det hele taget giver mening at nedlægge udflyttere på Nørrebro, men tage udgangspunkt i vores egen situation og klargøre for, hvorfor det vil være en katastrofe for os at skulle miste vores skovtilbud.

1. Hvad er en Udflytterinstitution?

Helt grundlæggende betragter vi os ikke som en udflytterinstitution, da begrebet udflytter normalt dækker over et opsamlingssted, hvorfra børn og voksne samles op og køres af sted til en institution uden for byen hver dag året rundt. Vores skovafdeling består derimod af en gammel spejderhytte, hvor de 50 ældste af vores unger kører op på skift – Det vil sige, at der er to hold unger, der på skift er hjemme og i Skoven. Vores skovhytte kan give lidt læ, men er som sådan ikke indrettet til at være 'fuldtidsinstitution' – Der er hverken de toiletfaciliteter eller den plads, der ville være nødvendig for at have ungerne deroppe året rundt, men den fungerer som et shelter, hvor ungerne lige kan komme ind i tørvejr eller få varmen på de dage, hvor himmel og hav står i ét.

2. Fuld Belægning.

Vi har p.t. fuld belægning i Asgård og da institutionen oprindeligt er normeret til 44 børnehavebørn – set i.f.t. de 69 vi har nu – vil der skulle findes plads til 25 børn andre steder. Vel og mærke børn hvis forældre for størstedelens vedkommende har valgt Asgård p.g.a., at vi giver deres unger mulighed for at komme med i Skoven.

3. Integration & Mangfoldighed.

I forlængelse af dette bekymrer det os naturligvis også, at man overvejer at nedlægge vores skovafdeling, da det netop er helt centralt for størstedelen af de etnisk danske forældre, der søger vores institution. Som deltager i Københavns Kommunes 'Mangfoldighedsprojekt' består vores opgave som Brobyggerinstitution i at tiltrække flere etnisk danske forældre her til Asgård med det formål at hjælpe til med at udligne den til tider skæve fordeling af minoritets- og majoritetsbørn på Nørrebro. Da vi igen og igen oplever at de etniske danske forældre specifikt nævner vores skovafdeling, som en af de ting, der får dem til at søge Asgård, indgår dette naturligvis som en helt central ting i vores Handleplan for mangfoldighedsprojektet. Vi oplever således, at en nedlæggelse af vores skovafdeling vil gå stik imod kommunens egne intentioner om at styrke integration og mangfoldighed i børnehøjde – Ligesom det vil give os som institution meget ringere mulighed for at støtte op om det arbejde forvaltningen udfører inden for dette område.

Vi kan se på befolkningsdemografien, at der vil mangle institutionspladser mange steder i København et godt stykke ud i fremtiden. Da disse prognoser aldrig kan være skudsikre, og da vi ved at Københavns Kommune samtidig står med det problem, at alle anlægsudgifter skal være neutrale, vil vi foreslå, at der oprettes en række Rumlepote-ordninger. Disse er mere mobile og vil derfor lettere kunne flyttes mellem bydelene, for at udbedre de pladsproblemer, der måtte opstå i fremtiden. Således ville man undgå at skulle rykke rundt på de stationære pladser, som der reelt er risiko for nu – med alt hvad det medfører af protester og utilfredshed blandt forældre og personale i de institutioner, det går ud over.

På vegne af Asgårds børne-, personale-, forældregruppe og bestyrelse.

Juliana Rodrigues
Talsperson for Bestyrelsen

Trine Lund Budtz
Talsperson for Bestyrelsen

May-Britt Andersen
Leder

Jacob Graack
Souschef

Hanne Holm Bengtson

Fra: Lene Andreassen
Sendt: 17. november 2008 13:35
Til: 'helenatrix@yahoo.com'
Emne: SV: Høringssvar vedr. lukning/flytning af inst.pladser på Nørrebro

Tak for høringssvar i forbindelse med Børne- og Ungdomsudvalgets høring. Høringssvaret vil indgå i den videre administrative og politiske behandling af sagen og vil blive offentliggjort i forbindelse med forelæggelsen for udvalget.

Du vil ikke modtage en egentlig besvarelse af evt. bemærkninger og spørgsmål, der rejses i høringssvaret, men du vil eventuelt blive kontaktet af forvaltningen med henblik på uddybning eller drøftelse af høringssvaret.

Du kan følge sagens behandling på et kommende møde i Børne- og Ungdomsudvalget efter høringsfristens udløb på kommunens hjemmeside ved at klikke på følgende link:

<http://www.kk.dk/PolitikOgIndflydelse/ByensStyre/Moeder/NyeDagsordenerOgBeslutningsreferater/Børne%20og%20Ungdomsudvalget.aspx>

Venlig hilsen

Lene Andreassen

KØBENHAVNS KOMMUNE
Børne- og Ungdomsforvaltningen
Sekretariatet
Rådhuset
1599 København V

Telefon: 3366 2039
Mobil:
Telefax: 3366 7038
E-mail: leandr@buf.kk.dk
www.kk.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Helena [mailto:helenatrix@yahoo.com]

Sendt: 14. november 2008 17:25

Til: Louise Frevert; Majbritt Mamsen; Rikke Lauritzen; Signe Goldmann; Kasper Johansen; Cecilia Lonning; Jesper Christensen; Jette Bergenholz Bautrup; Jan Andreassen; Bo Asmus Kjeldgaard

Emne: Høringssvar vedr. lukning/flytning af inst.pladser på Nørrebro

Høringssvar vedr. forslag om lukning/flytning af udflytterbrnehaver p Nørrebro til Vesterbro/Amager.

Man indser, at de københavnske politikere m have valgt udmatningsmetoden for at f gennemfrt div. mere eller mindre drlige forslag p børneomsorgsomrdet i København.

I flere r efterhnden har forldre i kommunen kmpet imod forringelser p børneomsorgsomrdet, og efter at vi nsten fet pulsen ned efter den sidste omgang nej-til-nedskrings- aktioner og protester, kommer s den nste mavepuster.

Vi er imod forslaget om at flytte Stenurtens udflytterdel Tranemosen af bl.a flg grunde:

- Det var en sej og relang kamp for at få denne udflytterdel op at stå, en kamp ført af både ledelse, personale og forældre.

Arbejdet og efterdningerne med at omgøre hverdagen i institutionen tog lang tid. Opdeling i nye grupper var krævende og ramte især personalet: Der skulle ansættes nye pædagoger og medhjælpere, og de ansatte skulle splittes op i nye grupper.

Vores datter oplevede i lang tid flgerne heraf i form af korte og skiftende voksen relationer og andre effekter af indkringsvanskelighederne.

Efterfølgende har resultatet været at hundredvis af børn (og voksne) har nydt en meget populær institution med deltidsudflytterbørnehave som den store tiltrækning.

Også kommunen har nydt godt af resultatet af denne kamp.

Ved at tage Tranemosen fra Stenurten skal personale, forældre og ikke mindst børnene igennem den samme strukturelle turbulens der opstod i ret op til og efter Tranemosen blev taget i brug.

Denne gang dog uden gevinst.

Det eneste der er at se frem til er oplysningen af velfungerende børne- og voksengrupper, venskaber og oplevelser.

- Mange børn står i kø i meget lang tid, for at få plads i Stenurten, også dem der har søskende i institutionen.

Institutionen har, fordi den er integreret og har udflytterdelen, udviklet sig til en fantastisk søskende institution, hvor rigtig mange familier nyder godt af at deres børn kan udvikle sig og vokse op under de samme pædagogiske rammer.

På samme tid som vores datter gik i børnehaven begyndte vores søn Sigge i vuggestuen.

Sigge er startet i Stenurten både på grund af hans søsters tilknytning og udflytterdelen.

Forudsetningen for vores valg af institution falder derfor helt til jorden, hvis udflytterdelen fjernes, og Siggens situation er typisk for mange af Stenurtens brugere.

- At fjerne Tranemosen betyder ikke kun en forfrødelig forringelse for dem der valgte Stenurten på grund af Tranemosen, men også en ubørlig indsnævring af adgangsmulighederne for alle dem der står på Stenurtens meget lange venteliste.

- En meget stor del af forældrene vælger Stenurten netop fordi det er en deltidsudflytter. Et perfekt alternativ for dem som ikke arbejder/lever så det passer med en fuldtidsudflytter, men gerne vil have at deres børn får chancen at være udenfor byen jævnligt i deres hverdag. Der er ikke ret mange deltidsudflyttere at vælge mellem.

- Stenurten er som sagt er meget populær, og den ligger i en bydel der ellers ikke har særlig let for at tiltrække børnefamilier.

Hvorfor delge en af bydelens mest populære institutioner?

Den økonomiske gevinst I mener at kunne forestille jer, forsvinder helt i lyset af de forringelser I vil påføre et stort antal børn og voksne i de implicerede institutioner.

Kort sagt jeres egne ansatte og de borgere der er jeres arbejdsgivere.

De udflytter institutioner I rammer er i virkeligheden modeller for de institutionspladser I ønsker at skabe på Amager og på Vesterbro. Løsningen ligger ikke i omgørelser og forringelser, men i udviklingen af de fantastiske muligheder der ligger i de delvise udflytter institutioner.

At I beder os komme med løsningsforslag er jo meget fint, men I ved lige så godt som os, at det ikke er os der har forudsetninger for at løse dette problem. Det er jer der har overblikket og jer der har påtaget jer ansvaret for den politiske varetægtelse af borgernes interesser.

Overblikket over mulige løsninger ligger i jeres kontorer, på jeres skriveborde.

Hvis I vender jer fra jeres nuværende position og søger den konstruktive løsning, frem for den lette er vi overbeviste om at det nok skal lykkes jer.

Det er fint I ønsker at inddrage os men denne inddragelse virker særlig talt temmelig patetisk og påtaget set i lyset af tidligere forhold i vores bydel, hvor kommunens politikere har spillet hasard med vores kvarter og hverdag.

Aktiv borgerinddragelse må nødvendigvis finde sted på alle tidspunkter og ikke kun når det syntes en fordel for borgmesteren.

Med konstruktive og forhåbningsfulde hilsener Sigge og Miras mor og far Helena Berglund og Jonas Olsen Kapelvej 25 b 3th.
2200 København N

Helena Berglund
61 68 68 20
helenatrix@yahoo.com

D. 15. november 2008

Til Børne og Unge Forvaltningen.

Høringsbrev vedrørende lukning af Udflytterdelen i Askovgårdens Børnehus, Korsgade 60, 2200 Kbh. N.

Jeg vil fortælle jer om vores institution og hvilke konsekvenser en lukning/flytning af vores udflytterdel vil have for hele institutionen.

Vores børnehave er en turnusbørnehave, hvilket vil sige, at børnene skiftes til at være 14 dage på landet og 14 dage i byen. Ved lukning af udflytterdelen vil børnehaven blive en ren by børnehave, som ikke vil kunne fungere uden udflytterbørnehaven.

Forældrene vælger vores børnehave udelukkende på grund af vores udflytterdel, og den specielle turnus-ordning med skiftet mellem land og by.

Vi har altid haft en unik sammensætning af mange kulturer i vores institution. På nuværende tidspunkt er sammensætningen af danske og to kulturelle familier på 40/60 %. Det er vi stolte af og vi arbejder til stadighed på at fastholde den sammensætning.

Det er helt helt specielt, at en udflytterbørnehave har denne fordeling.

Integrationen foregår på mange planer. Imellem børnene og helt unikt mellem forældrene når de står og venter på bussen. De får aftalt legerelationer, nogle er blevet inviteret hjem og spise hos hinanden og mange tanker og fordomme bliver afmystificeret i ventetiden ved bussen.

Alle pladserne i børnehaven er fyldt op, vi har ikke en lang venteliste, men de børn der bliver henvist til os bliver gående på trods af at de får tilbudt deres ønskeinstitution. En af grundene er netop forældrenes begejstring for vores sammensætning af forskellige kulturer og det dygtigt personale børnehaven har.

Alt dette vil smuldre hvis udflytterdelen bliver lukket eller flyttet.

Derudover er jeg undrende overfor, at vi bliver peget på i denne situation.

Vi er netop i gang med en vellykket sammenlægning af to institutioner, som forældre og personaler gik ind i på en yderst positiv måde sidste vinter og forår.

Argumenterne for en sådan sammenlægning var, at vi skulle blive en større institution, med de fordele det nu kan have. – Faglig udvikling personalerne imellem, bedre ressource fordeling, stordriftsfordele – alt i alt en fremtidens institution.

Alle de fordele og argumentationer for en sådan sammenlægning falder helt til jorden, hvis I efter 6 måneder går ind og gør institutionen det mindre igen. Forældrene i institutionen er meget uforstående over en sådan beslutning.

Når alt dette er sagt vil jeg dog sige, at vi jo selvfølgelig er forstående overfor at der er nogle problemer I skal tage hånd om i disse tider, og vi vil gerne være behjælpelig med at løse problemerne, hvis I har en ide til en måde vi kan hjælpe på.

Med venlig hilsen

Sidsel Jost Bruun
Leder af den integrerede institution

Askovgårdens Børnehus
Korsgade 60
2200 Kbh. N.

Hanne Holm Bengtson

Fra: Røde Rose [roede.rose@gmail.com]

Sendt: 15. november 2008 21:14

Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen

Emne: høringssvar udflytterbørnehaver nørrebro

Til Børne- og Ungdomsforvaltningen
Sekretariatet
Rådhuset
1599 Kbh V

Høringssvar fra personalet i vuggestuen Røde Rose 1.

Vuggestuen Røde Rose 1 er beliggende på Jagtvej 141, kun et stenkast fra Basen i udflytterbørnehaven Røde Rose 2 i Baldersgade. Mange af vores børn er gennem årene kommet videre fra os til Røde Rose 2, hvilket både personale, forældre og børn er utroligt glade for.

En stor del af vores forældre ønsker/vælger en udflytterbørnehave for at deres børn kan få en dagligdag ude i naturen, få frisk luft (hvilket der ikke er så meget af på Nørrebro) og god plads at tumle på.

Røde Rose 2 står ofte højest på ønskelisten hos vores forældre, bl.a. fordi det -udover de dejlige lokaliteter- er en lille institution med overskuelige rammer, ligesom vores vuggestue. Røde Rose 2 er således en meget eftertragtet børnehave og har af samme grund en lang venteliste.

Derudover har Røde Rose 2 en lang historie på Nørrebro, da børnehaven har eksisteret i kvarteret i 35 år. En historie vi synes er vigtig at værne om og bevare.

Vi har endvidere gennem alle årene haft et godt og værdifuldt samarbejde med Røde Rose 2, hvilket vi fortsat ønsker at nyde godt af. Samarbejdet har været omkring vores "fælles" børn, besøg med vores børn i børnehaven, fælles kurser, udveksling af råd og erfaringer med personalet, samt lån af børnehaven til vuggestuearrangementer.

På den måde har det været muligt for os at hilse på vores gamle børn, samt at tilbyde vores vuggestuebørn en hel dag i grønne omgivelser. Disse ture har vi nydt i fulde drag, og det vil vi være meget kedede af at miste. Vi låner endvidere børnehaven til vores årlige skovtur, og alle vores børn og forældre får på den måde mulighed for at se de skønne lokaliteter i og omkring børnehaven.

Det er vigtigt at have for øje, at man, hvis man vil fastholde børnefamilierne på Nørrebro, bør tænke i opretholdelse af de gode institutioner der allerede eksisterer. Hvis man i stedet forringer mulighederne for at kunne indfri børnefamiliernes behov og ønsker på Nørrebro, risikerer man at familierne flytter fra bydelen. Mange småbørnsfamilier vælger jo netop at blive boende på Nørrebro fordi deres børn kan få plads i en udflytterbørnehave.

Desuden har de mange nedskæringer og den uro, der har hersket på vores område de seneste år, medført en vis mathed og utryghed blandt pædagogerne. Man kan derfor også frygte, at man med flere nye forringelser og nedlæggelser af gode arbejdspladser i vores bydel, fremover kan få problemer med at rekruttere personale til nørrebroinstitutionerne.

Vi håber, at man vil finde alternative løsninger til pladsproblemerne. Flere mulige løsninger er allerede nævnt af andre institutioner og af Røde Rose 2 selv.

Med venlig hilsen

Personalet i vuggestuen Røde Rose 1
Jagtvej 141,
2200 Kbh.N

Hanne Holm Bengtson

Fra: kirsten skjøffffff8tt [skj8tt@yahoo.dk]
Sendt: 16. november 2008 12:38
Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen
Emne: Høringssvar fra bekymret bedstemor på Nørrebro...
Vedhæftede filer: Høringssvar.doc

Kbh. d. 16. november, 2008

Til Børne- og Ungeudvalget
Rådhuset
København V

Jeg ved ikke, om det helt er sådan her, man gør sig gældende mht. høringssvar ang. udflytterbørnehaverne på Nørrebro. – Og måske er faren også allerede drevet over igen, hvis jeg læste rigtigt i Politiken forleden?

Alligevel vil jeg gerne gøre mit synspunkt gældende indenfor tidsfristen ved at fremsende følgende brev til udvalget. – Samme ordlyd er for et par uger siden tillige sendt til de nedenfor benævnte tre borgmestre.

Med venlig hilsen Kirsten Skjøtt, Udbygade 5, st. th. 2200 Kbh. N

Trænger du til at se det store billede? Kelkoo giver dig gode tilbud på [LCD TV!](#)

København, d. 3. november, 2008

Mrk.: ”Hvorfor dog tage fra nogle for at give til nogle andre ...”

Til Bo Asmus Kjeldgaard og Mikkel Warming og Ritt Bjerregaard.

Som ”gammel” socialist, socialmedarbejder på Indre Nørrebro under bydelsforsøget, og nu ikke mindst som mormor/farmor til 5 små dejlige drenge ml. 0-5 år, vil jeg forsøge at beskrive den uro jeres ageren, både tidligere og nu, skaber i vore og andres familier.

Jeg har i disse dage boet i ”Den glemte Firkant”, som kvarteret omkring Sjællandsgades Bad / Guldbergsgade ofte er blevet kaldt, gennem nu 13 år. – Kvarteret har aldrig opnået kvartersløft. Til min store glæde har mine 3 børn hen ad vejen alligevel bosat sig i det samme område. - De er glade for at bo her, selvom diverse episoder af og til har rystet os. Her tænker jeg bl.a. på mordet ved Rust, uroen omkring Ungdomshuset med bål og brand, nuværende skyderier ml. invandrerbander og rockere, hvilket f.eks. betyder, at jeg pt. helst skal undgå Blågårds Plads, når jeg på min vej hjem fra arbejde torsdag fast henter et barn i vuggestue ved Dosseringen, osv. osv.

– I øvrigt synes jeg her, at I er gået *meget stille med dørene* omkring placeringen af vores nyeste institution i området, nemlig den for unge mennesker, som skal mandsopdækkes pga. tidligere personfarlig kriminalitet. – *Hvis* der har været indkaldt til nabohøring, er det i hvert fald forbigået min opmærksomhed?

Vore 5 små drenge er fordelt på det, som man vel vil betragte som værende 3 ressource-stærke familier, der dog som alle andre børnefamilier knokler med logistik, for at få det hele til at nå sammen i fortravlede hverdage, og her kommer mormor/farmor ind i billedet, selvom jeg jo også stadig har travlt med at jobbe.

Lykken er nemlig, at alle 4 ”store drenge” har pladser i henholdsvis udflytterbørnehaverne Blide og Skjold, som begge har opsamlingssted i a/b Udbygård, som er den andelsboligforening, jeg bebor. – Og, jeg har gennem 13 år elsket min udsigt: En legeplads, hvor forældre mødes kl. 8 og vinker farvel til poderne for så at vende tilbage kl. 16 og afhente, eller bare hygge sig nogen tid med hinanden på legepladsen.

Det er et scenarium, som totalt har skiftet gennem mine 13 år, fra at være et druksted til at være en lille oase for de hundredvis af børnefamilier, området nu huser. – Kramer Mikkelsens og Jesper Langebæks intentioner om at holde på børnefamilierne må være lykkedes, også fordi skolerne omkring os har fået det bedre. – Og at jeg selv skulle blive så heldig, at jeg dagligt kan følge mine børnebørns færden lige udenfor vinduerne, og tillige pga. nærheden ofte kan være de tidspressede børnefamilier behjælpelig, er et fantastisk gode, vi alle skønner på.

Derfor må I da bare heller ikke tage vore udflytterbørnehaver fra os!!! – Sidste år var det Blide, som blev truet med store ændringer, men den er tilsyneladende alligevel fortsat i lidt lavere gear... Det gav os voldsomt ondt i maven, - også dengang.

Nu erfarer jeg så, at man igen er ved at true, denne gang med at fjerne landets ældste udflytterbørnehave til nogle i Ørestaden eller andetsteds. Her må vel ellers være masser af ledige lejligheder med god frisk luft omkring, som hurtigt kan etableres til nye institutioner?

Vi har desværre ikke masser af frisk luft, hvor vi bor, hvilket dagligt beskrives i pressen i denne tid. Jeg har for nyligt talt med landets førende ekspert (professor Steffen Loft, Kbh.s Uni., hvor vi begge arbejder) om denne forurening, som er opmålt til at være meget, meget massiv indenfor netop vort lille boligområde. - Kan det mon overhovedet forsvares at bebo området med børn? – Jeg fik selvsagt ikke noget entydigt svar, men vi var enige om, at det var godt, at ”mine små” i hvert fald blev fragtet ud til masser af frisk luft hver dag.

SÅ, - DET MÅ I BARE IKKE TAGE FRA OS ... Mine børn truer med flytning fra bydelen, hvis det skulle ske!

Prøv dog i stedet for at styrke vores bydel frem for at udhule noget af det, som er kommet til at fungere. - Det var da i hvert fald det stik modsatte, som var intentionen, da jeg selv for 12-13 år siden blev ansat som socialarbejder ved kvartersløftet omkring Blågårds Plads.

M.v.h.

Kirsten Skjøtt Udbygade 5, st th., 2200 Kbh. N

Nørrebro 18/11 2008

Høringssvar til Borgerrepræsentationen og Børne- og Ungeforvaltningen i Københavns Kommune ang. forvaltningens nylige forslag om overdragelse af skovbørnehavepladser fra Nørrebro til Amager og Vesterbro.

Det skal være trygt og godt at være barn på Nørrebro!

Vi bor på Nørrebro. Vi elsker vores kvarter. Vi ønsker fortsat at bidrage til den positive udvikling i området. Vi er glade for at befinde os i Danmarks mest befolkningstætte kvarter. Vi er begejstrede for vores institution. Vores store netværk i området er alle positive og tilfredse borgere der trives i vores institutioner. Vi er lykkelige for at udflytterbørnehaver findes som et kvalitativt supplement til hverdagen for vores børn. Vi arbejder aktivt for kvarterløft, gadeforskønnelse, andelsboligbestyrelse og forældregrupper i institutionen. Vi hilser på vores naboer og forsøger at tage imod nye børn såvel som voksne på vores væresteder og institutioner. Nogle gange er det svært at genkende omverdens billede af bydelen. Desværre står vi af og til med følelsen af at hverken medier eller politikere er interesserede i den positive historie og alt det der fungerer. For der er jo også den anden side af Nørrebro.

Den anden side som handler om bål, brand og stenkast. Hashhandel, skyderier og smadrede biler. Nørrebro er også meningsløs vold og hærværk for millioner af kroner. Nørrebro er en hård stenbro, hvor bandekriminaliteten trives.

Forleden faldt min mand og jeg i søvn til lyden af maskingevær.

En af mine venner var tæt på at blive ramt af skud i forleden.

En veninde fik sin svigermors bil brændt ned for en måneds tid siden.

En anden veninde var ved at putte sin baby i en gård i, da hun pludselig så en betjent, der bad hende tage barnet med op i lejligheden, idet de var ved at gennemrode gården for våben.

Det jeg vil sige med ovenstående:

Hvordan kan vi begrænse og forebygge denne kriminalitet og opretholde en tryk hverdag for vores børn på Nørrebro?

Forebyggende tiltag må spare vores samfund for adskillige millioner. Mange unge på Nørrebro er utilpassede og mangler socialt netværk. Mange har ikke et godt forhold til samfundet. De mangler tilbud og fællesskab. Dette fællesskab kan de få i bander, og status, penge og magt kan lokke unge helt ned i 11-12 års alderen ind i en sådan sammenslutning. For at dette ikke sker, kræver det en kæmpe indsats fra skolerne på Nørrebro, men også børnehaverne og fritidshjemmene har en afgørende rolle.

Man kan da ikke tage skovbørnehaverne fra os!

Det er hamrende vigtigt at børnene på Nørrebro – den nye generation, vokser op i trygge, gode rammer. At de bliver præsenteret for andre værdier, end det der er gældende i banderne. Børnene skal også tilbydes grønne omgivelser, de skal lege, lære og bevæge deres kroppe. De skal have jord under neglene og de skal have mulighed for at udforske naturen. Mudder, biller, mælkebøttesuppe, edderkoppespind og højt til himlen er børnenes åndehul i en hverdag på Nørrebro. Kombinationen af by og skov giver børnene en viden og forståelse af 'verden', som på ingen måder er mulig, hvis de altid opholder sig på Stenbroen. Skovbørnehaverne er netop det der skal til for at bylivet

fungerer og fostrer glade børn. Vi ønsker for alle børn i København at de eksempelvis hver 3. uge får denne oplevelse.

Man kan da ikke ødelægge en succes!

Min søn, Valdemar, går i børnehave i Stenurten. Her er man skiftevis 2 uger i børnehaven på Nørrebro og 1 uge i skoven, i Tranemosen. Vi elsker Stenurten og vi elsker Tranemosen! Institutionen er helt fantastisk, pædagogerne er dygtige, ambitiøse og de elsker vores børn. Stenurten og Tranemosen er et godt sted for vores børn og det er godt sted for pædagogerne – trods hårde vilkår, i form af nedskæringer osv. De gør en kæmpe indsats for at gøre hverdagen indholdsrig, varieret, tryk og spændende for ungerne, og tilbyde mere end bare 'opmagasinering'. Stenurten er derfor en utrolig populær institution, med 100% belægning. Ventelisten er i dag på 124 børn, hvilket er over dobbelt så lang som den næsthøjeste på listen. Det betyder at alle børn, der går i Stenurten har ventet rigtigt længe på at få en plads. Valdemar ventede 2 år før han fik en plads. Vi har haft ham passet hos tre forskellige dagplejere imens vi ventede. Med andre ord har vi kæmpet målrettet for at få Valdemar i Stenurten i 2 år, og mener det er ganske urimeligt, hvis I tager det fra os som et enkelt punkt på jeres budgetdagsorden.

Man kan ikke bare flytte børn!

I Stenurten er børn individer, der respekteres og lyttes til. De er ikke kun et tal i en statistik, eller et excell ark, man kan rykke rundt på for forgodtbefindende. I børnehaven skabes gode sociale relationer. Børnene får deres første gode venner og stærke bånd knyttes både til andre børn såvel som til pædagogerne. Prøv lige at stoppe op en gang og overvej hvilke konsekvenser det vil få for et barn på 4 år at blive fjernet fra sin trygge hverdag, sine yndlingspædagoger og sine bedste venner. Børnehaven udgør den største del af deres vågne timer, og at blive flyttet fra den, vil have uoverskuelige følelsesmæssige konsekvenser for de børn og de familier det går ud over. Børnene skal starte helt forfra med at etablere sociale relationer, turde knytte sig til nogen og de kommer til at være 'nye' og udenfor. Det er værd at notere sig at det netop er i årene fra 6mdr's alderen og frem til 4 års alderen at børn etablerer de vigtigste sociale bånd. Hvis man frarøver et barn sine venner, sine pædagoger og sine vanlige omgivelser, kan det meget let få negative konsekvenser for resten af livet. En god barndom er byggestenene til et godt voksenliv! –Vi kan ikke være det bekendt!

Jeg har torsdag d. 13. november været i dialog med Vibeke Manniche (børne- og ungelæge samt lægekonsulent, med bl.a. kompetencer indenfor børns trivsel.), som er helt enig i, at forslaget set fra børnenes perspektiv er en meget trist beslutning. ' Ingen tvivl om den sag', udtaler hun.

Man løser ikke et problem ved at skabe en lang række nye!

Jeg stiller mig forstående overfor den gruppe forældre på henholdsvis Vesterbro og Amager, som har et pasningsproblem. Jeg mener bare det er en kæmpestor fejltagelse at tro at man 'bare' kan løse problemet for den påtalte gruppe, ved at gøre livet rigtig, rigtig surt for en anden gruppe mennesker. Ved at 'løse' problemet ved at gå efter en af de største kvaliteter i moderne børnehaver: udflytterbørnehaven, skabes flere problemer end der løses:

- 1) Børnene på Nørrebro får ikke længere glæden ved at være fysisk aktive og i tæt kontakt med naturen året rundt, dagen lang. De mister muligheden for at være bybørn med beskidte fingre og mudder på flyverdragten.
- 2) Børnene på Nørrebro mister deres venner, deres pædagoger og deres faste fysiske rammer. Børnene vil føle det som et kæmpestort indgreb i deres liv, som for os forældre bliver meget svært at forklare... Det vil være et kæmpe tillidsbrud.

- 3) Hvad forestiller I jer, der skal ske med alle pædagogerne? Pædagoger kan som bekendt ikke tvangsflyttes, og chancen for at de vælger frivilligt at flytte med er nok minimal.
- 4) Børnehvegrupperen bliver splittet, da 1/3 af børnene skal fordeles rundt på Nørrebro.
- 5) Stenurtens børnehavenormering falder til 2/3, hvilket vil betyde at ventelisten vil blive endnu længere end den allerede er. Det betyder bl.a. at det bliver meget svært, hvis ikke umuligt at få plads til mindre søskende, som man ønsker skal gå sammen med storesøster eller storebror.
- 6) Hvordan vil I gå ind og vælge de børn der skal flyttes? Kigger I på om de har søskende i vuggestuedelen? Kigger I på alder? Køn? Hudfarve? Jeg misunder ikke den person, der skal gå ind og pege på det enkelte barn.
- 7) 'Løsningen' er jo alligevel også kun midlertidig. Hvad så om 3 år, når der er for mange børn på Østerbro og for få børn i den indre by? Så laver I samme nummer igen, og flytter bare nogle nye børn?

Succeskriteriet må nødvendigvis være at finde en løsning, som ikke kun er midlertidig og som kan løse noget for nogen uden at skabe et nyt problem for nogle andre!

Bybus-ordning som løsningsforslag

Man kunne oprette et bybus-system, hvor der i 2009, bliver samlet børn op fra Amager og Vesterbro. Disse børn bliver så kørt til de institutioner på Nørrebro, hvor der er rigelig plads. På den måde omgås 4km reglen og pladsgarantien opretholdes. Denne løsning vil fungere fint for de ramte familier, og vil ikke ramme andre. Busturen kan gøres til noget særligt og socialt ved at der deltager pædagoger på turen. Børnene i f.eks Ørestaden har måske ikke det samme behov for at se natur og åbne landskaber, som Nørrebro-børn. Til gengæld vil vi gerne give fælled-børnene en multikulturel og urban oplevelse ved at byde dem velkommen i vores børnehaver!

Så måske i 2011 er billedet vendt igen. Andre velbemidlede børnefamilier bygger sig et luksuskvarter i naturskønne omgivelser og mangler mærkeligt nok de institutionspladser, som netop de kvarterer familierne er flygtet fra har til overs. På den måde bliver en midlertidig løsningsmodel som denne mulig at tilpasse de skiftende pasningsbehov byen udsættes for, og bliver faktisk en langsigtet strategi.

Kirker som løsningsforslag

Vesterbro Provsti består af 9 kirker, som oftest står tomme hen hele ugen. Hvorfor fylder I ikke nogle børn ind i disse kirker, og bruger dem som børnehaver? Dette er set i masser af lande som fx Holland, Belgien og Sverige. Og dette fungerer faktisk rigtigt, rigtigt fint. Selvom der er bebudet anlægsstop er der jo ikke 'driftsstop'. Dvs. der kan godt bruges penge på at omdanne kirkerne til institutioner og køre driften af dem. Måske er der også tomme lokaler i Købbyen? I Ørestaden burde det ikke være svært at finde lokaliteter, det ene nybyggede boligkompleks efter det andet ligger jo tomme hen.

Container-børneby som løsningsforslag

Vestamager er en stor skøn naturlegeplads, et rent slaraffenland for børnene. Vestamager kan fint bruges som skovbørnehave i forhold til udearealer. Selvfølgelig skal børnene også have mulighed for at komme indenfor, få mad, tisse, få varmen osv. Man kunne fx etablere en lille container-børneby bestående af såkaldte 'velfærdsskure' kendt fra byggepladser. Containerne er varme, indeholder thekøkken og toilet og kan sagtens fungere som base for en lille skovbørnehave. Faktisk er containerne jo selv sagt mobile, og kan evt. flytte rundt i løbet af året. Til stranden, til skoven, til fælleden osv. Løsningen med container-børnebyen kan evt. kombineres med en alm. børnehave

uden udflytterdel, således at en alm. børnehave får større normering, og nogle af børnene er ude i containerbyen, og nogle er 'hjemme' på skift.

Jeg håber at dette høringssvar kan bidrage til at Børne- og ungeforvaltningen i Københavns Kommune samt Borgerrepræsentationen indser at den foreslåede løsning på ingen måde kan kaldes en løsning!

Med venlig hilsen Joan Raun Nielsen og Nikolaj Hansen
Mor og far til Valdemar 3 år og Molly 4 mdr. (nr. 110 på Stenurtens venteliste)

16. november 2008

Børne- og Ungdomsforvaltningen
Sekretariatet
Rådhuset
1599 København V

Høringssvar - Omlægning af udflytterinstitution fra distrikt Nørrebro til Vesterbro/ Amager

Den Integrerede Institution Vildrosen, Sankt Hans Gade 27, 2200 København N, skal hermed afgive høringssvar til Københavns Kommune om omlægning af udflytterinstitutioner fra Nørrebro til andre distrikter.

Vildrosens vuggestue består af tre grupper med hver tre voksne og 10 børn. Børnehaven er en udflytterbørnehave med 36 børn og 6 voksne, der har opsamlingssted ved institutionen og derefter kører til Vildroseholm i Jægerspris.

Vildrosen har siden foråret arbejdet på en frivillig sammenlægning med Udflytterbørnehaven Nordstjernen, en institution med to børnegrupper på 19 børn i hver gruppe. Vi er nået langt med sammenlægningen, og begge personale- og forældregrupper er positivt og forventningsfuldt indstillet på den kommende forandring. Nordstjernens leder, Johnna Christensen Badu, vil allerede fra udgangen af indeværende år have sin gang i Vildrosen. Vores konstituerede leder, Käthe Koch, og Johnna Christensen Badu har lagt et stort og grundigt stykke arbejde i hele sammenlægningsprocessen, ligesom forældrebestyrelserne og personalgrupperne har været involveret i arbejdet.

På grund af den frivillige fusion ønsker vi os fritaget i forbindelse med flytningen af udflytterbørnehaver til andre distrikter. Sammenlægning giver flere vuggestue- og børnehavepladser, forbedret økonomi, og der vil ikke være nogen tomme pladser. Samtidig frigives Nordstjernens tidligere udflyttersted "Birkelunden" til brug for andre institutioner i Københavns Kommune. Således mener vi med denne sammenlægning at have bidraget til at løse Københavns Kommunes ventelisteproblem.

Med venlig Hilsen

Signe Svejgaard og Eva í Dali

På vegne af forældrebestyrelsen i Vildrosen

Hanne Holm Bengtson

Fra: Karina Sønderholm [kars@science.ku.dk]
Sendt: 17. november 2008 15:23
Til: BUF Plads- og Kapacitetsstyring; Børne- og Ungdomsforvaltningen
Emne: Hørringsvar/Klage - Handler Københavns Kommune slet ikke i børnenes tarv?
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Vedhæftede filer: Kære Københavns Kommune.doc

Kære Københavns Kommune

Hermed en klage vedr. eventuelle kommende omrokeringer i børnehaven Stenurten på Nørrebro.

Sagen drejer sig om, at I har tænkt Jer at forære 2 af Nørrebros udflytterbørnehaver til de områder hvor der mangler pladser. Denne tvangsflytning har I tænkt Jer at udføre fra 1. januar 2009

I Stenurten står der over 100 børn på venteliste, fordi det er en fantastisk velfungerende institution. Så hvad er meningen med nu at flytte en af børnehavestuerne?

Da vi for 2 år siden skulle have mine dreng i Institution, var der mangel på pladser på Nørrebro.

Vores anden dreng på 16 måneder står stadig på venteliste til Stenurten, og vi håber meget på, at de kan gå i samme institution.

Det kan godt være, at der er enkelte ledige pladser på Nørrebro i år, men til næste år er der måske ledige pladser på Vesterbro og så skal der flyttes om igen.

Vores store dreng, som nu har gået i Børnehaven Stenurten i lidt over 1 år, har faktisk været et helt år om at falde til.

Jeres omrokeringer vil blot betyde, at vi måske skal have ham i en ny børnehave, og der vil gå endnu 1 år med gråd hver morgen.

Dette kan simpelthen ikke være rigtigt.

Denne beslutning er med til at få alle de ressourcestærke familier til at flytte fra Nørrebro – alle os som ligger rigtig mange skattekrone i Københavns Kommune. Vi vil I hvert fald snart ikke finde os i mere. Og kan dermed være nødt til at vælge at flytte til en anden kommune.

Desuden beder I os om at komme med løsningsforslag, men det er jo slet ikke os som har forudsætninger for at løse disse problemer. Vi sidder jo ikke på kommunen og har overblikket over situationen. Det er svært for os at vide hvordan og hvorledes der kan rykkes rundt. Vi ved heller ikke om der måske er fundet penge til at både Vesterbro og Ørestaden kan få etableret udflytter børnehaver. Har hørt lidt i medierne på det sidste, at kommunen har fundet en ekstra pose penge til børneområdet, men ved ikke om det er noget kommunen kan bruge i dette tilfælde?

Men I bør jo sidde med overblikket og har ansvaret for at varetage borgernes interesser bedst muligt, så vi håber inderligt at kan finde en anden løsning. For at tage Tranemosen fra vores børn er bare ikke løsningen!

Kan desuden slet ikke forstå Jeres prioritering. De helt store taber af Jeres omrokeringer, kan der slet ikke være tvivl om – det er og bliver børnene.

Desuden føler vi, at børnene i denne her situation bliver sidestillet med ting, som man bare lige kan flytte rundt på.

Børn er altså også mennesker. Hvad ligner det bare at flytte rundt på børnene, så det passer ind I Jeres systemer?

Hvad ville I sige til, hvis det var Jeres børn, der endelig var faldet til og så skulle flytte til en ny institution igen? Handler Københavns Kommune slet ikke i børnenes tarv?

Til sidst men ikke mindst, så håber vi virkelig på en bedre løsning. Så vi kan beholde vores fuldt ud velfungerende institution.

Med venlig hilsen fra en fra 2 forhåbningsfulde forældre til et barn i Stenurten – forhåbentlig snart 2.

Thommas Nilsen og Karina Sønderholm

Karina Sønderholm
Science Campus Plan og Byg
Inspektørkontoret
H.C.Ørstedsinstituttet
Universitetsparken 5
2100 København Ø
Tlf: 35 32 00 11
Fax: 35 32 00 04
Email: kars@science.ku.dk
Website: www.science.ku.dk/bygningsdriften

Fra: lone hartvig andersen [mailto:lonehartvigandersen@tiscali.dk]

Sendt: 17. november 2008 22:58

Til: Bo Asmus Kjeldgaard

Emne: Udflytterbørnehaver på Nørrebro - afsluttet høring

Kære Bo Asmus,

Så er høringen vedrørende forslaget om at flytte to udflytterbørnehaver fra Nørrebro nået til vejs ende. Efter at have hørt, hvad I politikere hver især sagde til mødet på Østerbro mandag den 10. november, så prøver jeg på at være fortrøstningsfuld mht. det videre forløb.

Jeg synes, at der var en god dialog, og jeg går næsten ud fra, at mit barns liv, mit liv – ja, en masse andre børn og forældres liv ikke bliver væltet over ende af denne hovsa løsning af pasningsproblemerne i Københavns Kommune.

Jeg undrer mig stadig over, at forslaget overhovedet er sendt i høring, over at I ønsker at lukke velfungerende institutioner ned, over at I ikke har inddraget personale og forældrebestyrelser tidligere i forløbet og over at vores børns liv undervejs blev reduceret til pladser.

På mødet forrige mandag blev der snakket meget om ønsket om en anderledes beslutningsproces og en tænkning i og respekt for familieliv og personalets trivsel. Jeg vil gerne tilføje ønsket om respekt for børnenes liv. Min søn har udviklet sig fra at være en lidt genert dreng til at være en meget glad fireårig, der har sit eget liv – sit eget netværk i sin udflytterbørnehave. Hans venner har store pladser i hans hjerte, og hvis det umulige skete og han skulle have en anden plads, et andet sted, så ville en tilsvarende plads være, at min søns venner fulgte med. Han har fem nære venner. De har hver især andre venner. Desuden så ville en tilsvarende plads også betyde, at de voksne, Shanna, Martin og Lise fulgte med, og de vil jo nok gerne følges med resten af personalegruppen.

Ja, det er lidt omstændeligt forklaret, men det jeg vil sige med det er, at vores udflytterbørnehave er et rart og vigtigt holdepunkt i min søns liv, og det er først her efter et år, at han virkelig er faldet til og har foldet sig ud verbalt og socialt.

Jeg ville aldrig vælge at flytte ham nogen steder hen på det her tidspunkt i hans liv. Det ville være det forkerte tidspunkt – også når man ser bort fra, at jeg bevidst har valgt denne børnehave og måtte omkring en anden børnehave først etc. Og sådan går jeg ud fra, at mange andre forældre til børn i udflytterbørnehaver på Nørrebro også har det.

Det bekymrer mig nu, at jeg kan læse, at det drejer sig om 60 pladser og ikke 50? – og at der ikke står noget konkret andet, end at der ventes på Børne- og Ungeforvaltningens bud på løsninger.

Jeg håber, at I vil tage det store arbejde, som mange forældre har lagt i at skabe løsninger i denne høringsperiode meget alvorligt – og at I politikere og forvaltningen nu vil arbejde for de løsningsforslag, der ligger på bordet.

Jeg håber også – som I også var inde på til mødet - at proceduren bliver ændret for fremtidige forslag/besparelser. Det provokerer mig en smule, at jeg på mødet i mandags fik at vide, at det også er vores pligt som forældre på Nørrebro at finde pasningspladser til en anden bydel. Jeg synes, at man skal hjælpe hinanden – helt klart, men hvis det er formålet, så synes jeg, at det bør foregå på en anderledes inddragende måde end ved at kaste familier og personale i 12 udflytterinstitutioner ud i kaos og bede dem komme med løsningsforslag under tidspres.

Til sidst et enkelt spørgsmål: Hvordan kan jeg som forælder holde mig orienteret om sagens videre forløb?

Som sagt; med forhåbning om en lykkelig løsning ...

Venlig hilsen

Lone Hartvig Andersen – mor til Tobias i Stockholmsgave Indre

Hanne Holm Bengtson

Fra: nanna sylvest [nannasv@yahoo.com]

Sendt: 17. november 2008 20:54

Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen

Cc: nannasv@yahoo.com

Emne: Høringssvar

Høringssvar til Borgerrepræsentationen og Børne- og Ungeforvaltningen i Københavns Kommune ang. forvaltningens forslag om overdragelse af skovbørnehavepladser fra Nørrebro til Amager og Vesterbro.

Jeg ved at I har modtaget rigtig mange høringssvar, der argumenterer imod delvist at nedlægge velfungerende institutioner, som der står rigtig mange på venteliste til. Jeg tilslutter mig disse høringssvar og vil ikke her gentage deres indhold.

Jeg finder det lettere ansvarsforflygtigende at I beder om høringssvar der indeholder konstruktive løsningsforslag, idet vi institutionsbrugere ikke hidtil har været inddraget i de beslutninger, der gør at det akut brænder på med pasningsgarantien i 2 bydele. Ydermere har jeg hverken kendskab til hvilke muligheder I hidtil har forsøgt jer med eller hvilke midler der er til rådighed. Ikke desto mindre skal jeg her give mit bedste bud:

Mens kommunen bygger de udflytterinstitutioner, der åbenlyst er stor efterspørgsel efter til de bydele der mangler, så ansat en locationscout til at finde egnede lokaliteter som man midlertidigt kan etablere udflytterinstitutioner i.

Jeg har selv i mange år arbejdet med at finde locations til spillefilm. Indtil videre er det lykkedes fint at finde boliger, institutioner og meget andet, hvor man kunne optage film i længere perioder. Det har aldrig været på tale at rykke ind i f.eks. en børnehave, der var i brug, og det undrer mig at folk, der specifikt har til opgave at varetage børnene i Københavns interesser, ser dette som den mest oplagte løsning på pladmangel.

Konkret ville jeg, hvis jeg fik opgaven, starte med at ringe til Ballerup Kommune, hvor i hvert fald en af de udflytterinstitutioner, der er i fare for at blive "overflyttet" ligger. På Lindbjergvej 110 ligger Brændemosegård i naturskønne omgivelser. Huset, der før har rummet specialklasser er netop blevet forladt. På Håbets alle holder Skovmarksskolen til i grønne omgivelser. Skolen flytter i løbet af foråret. Hvad planerne for bygningerne er, ved jeg ikke, og det er også helt tilfældigt jeg har kendskab til dem, men erfaringsmæssigt ved jeg at det ikke er den store udfordring at fremskaffe en landbebyggelse, som man kan rykke ind i i en kortere eller længere periode. Det kræver blot at man tænker lidt konstruktivt.

Jeg vil gerne være behjælpelig med at etablere kontakt til en locationscout, der har tid til at påtage sig opgaven.

Venlig hilsen

Nanna Sylvest Vierø

Forælder til Gertrud i udflytterinstitutionen Stenurten.

Børne- og ungdomsforvaltningen
I Københavns Kommune
Sekretariatet
Rådhuset
1599 KBH. V.

Den 13. november 2008

Bemærkninger til indstillingen "Omlægning af udflytterinstitutioner"

Københavns Kommune står pt. med et problem med at opretholde pladsgarantien i visse områder på Amager. Dette skyldes mangel på børnehavepladser, idet der i forbindelse med udbygningen af antallet af boliger ikke er tilført tilsvarende antal institutionspladser i området.

Pt. undersøger kommunen om der er mulighed for at ledige børnehavepladser i andre bydele, kan tilbydes børnene på Amager.

På Nørrebro er der de senere år oprettet en del udflytterbørnehaver. Nørrebro adskiller sig på flere måder fra kommunens øvrige bydele. Mangfoldigheden er et særkende, men det er manglen på parker, rekreative og inspirerende legearealer for børn desværre også. Det er derfor med god grund, og til forældre, børn og personales store glæde, at Nørrebro er den bydel med flest udflytterinstitutioner.

Børne- og ungdomsforvaltningen i Københavns kommune har arbejdet med en idé om at nogle af disse udflytterbørnehavers 'byadresse' flyttes fra Nørrebro til Amager.

Det synes vi, 7 springerens forældrebestyrelse, er en rigtig dårlig idé.

Om 7springeren

7 Springeren er en integreret institution (for børn mellem 0-6år) på indre Nørrebro. Institutionens nuværende normering er 2 vuggestuegrupper med 12 børn i hver gruppe og 2 børnehavegrupper med 21 børn i hver. De 2 børnehavegrupper fungerer på skift som udflytterinstitution 14 dage af gangen.

Vores institution fik tilført udflytterdelen (21 ekstra børnehavepladser) i 1997 efter i mange år at have kæmpet med problemet, at der var for mange vuggestuebørn i forhold til børnehavepladser.

Vores 'udflytterdel' har betydet, at fordelingen af vuggestue-/børnehavebørn nu er passer, så vi altid kan rykke alle vuggestuebørn op i børnehaven, hvilket jo er et af målene med en integreret institution.

Den nuværende struktur fungerer rigtig godt og tiltrækker mange forældre på Nørrebro. Dette skyldes flere ting:

- Barnet kan gå her i mange år og undgår for mange institutionsskift.

- Søskendebørn kan gå på sammen institution.
- Udflytterdelen giver familier mulighed for at blive boende i byen, samtidig med at deres børn får muligheder for at integrere såvel byen som naturen i deres dagligdag
- Ved at være udflytter 14 dage af gangen, tilpasser det i dag mange forældres fleksible arbejdstider.
- Udflytterdelens beliggenhed (Klampenborg) giver forældrene mulighed for selv at hente og bringe barnet.

7 springeren er en meget søgt institution og har konstant en venteliste.

Det er vores oplevelse, at forældre når de melder deres barn ind i en integreret institution med 'deltids' udflytterbørnehave, foretager et meget præcist og bevidst valg. Denne type institution er på nogle måder mindre fleksible i forhold til at hente og bringe, men udflytterbørnehaver har ganske enkelt et større trivselsaspekt end almindelige 'stationære' børnehaver

Det skal bemærkes, at 7springeren, i forbindelse med Københavns kommunes mangfoldighedsprojekt, har fået en del 2-sprogede familier, der netop har ønsket 7Springerens model.

Vi mener det vil være et stort tilbageskridt for 7springeren, hvis vi skulle miste vores udflytterdel hvilket vil svare til 50 % af vores børnehavepladser.

1) *En amputering af den integrerede institution.* Institutionens normering vil igen blive ulig, så vi vil hvert år stå med det store problem, at vi ikke kan garantere vores vuggestuebørn plads i børnehaven. Dvs. at hele ideen med en integreret institution falder til jorden væk.

2) *Tab af udflytter mulighed.* Københavns kommunes tilbud om udflytter institution på deltid vil blive et stort savn for borgerne på Nørrebro. En mulighed der for nogles vedkommende betyder, at man trods mange problemer i bydelen, vælger at blive boende. Der er i forvejen en fraflytning fra Nørrebro af ressource stærke forældre.

3) *Øget rekrutteringsproblemer.* Det har de sidste par år været et stort problem at rekruttere pædagoger. Hvis man fjerner de eftertragtede stillinger i udflytterinstitutionerne, forudser vi et endnu større problem med at tiltrække pædagoger til Nørrebro.

Forældre og borger i Københavns kommune

Som borger i København er det klart i fælles interesse at alle børn får tilbudt en institutionsplads i nærheden af deres bopæl. Forældrebestyrelsen i 7springeren ser derfor positivt på at Københavns kommune ønsker at fastholde pasningsgarantien for at sikre pladser for børnene i Amager bydel.

Men vi er dog også af den holdning at det er et politisk ansvar og ikke et fælles forældreansvar at afgive egne pladser, som vil reducere børn og forældres institutionstrivsel i betydeligt omfang, for at give plads til børn fra Amager.

Der har igennem de sidste mange år været nedskæringer på daginstitutionsområdet, senest er en del institutioner er blevet sammenlagt. Dette har medført en del utryghed blandt forældre og personale.

Vi mener at tiden nu er kommet til at få skabt ro blandt forældre og børn, at sikre at børnene i kommunen får et godt børneliv og at der skabes ro for personalet til at udføre deres kerneopgave nemlig **børnene....**

I håb om at der findes en fornuftig løsning på kommunens problemer

Med venlig hilsen

Forældrebestyrelsen
I 7 Springerens
Kapelvej 7A
2200 Nørrebro

Fredag den 14. November 2008

Høringssvar til Borgerrepræsentationen og Børne- og Ungeforvaltningen i Københavns Kommune vedrørende overdragelse af udflytterbørnehaver fra Nørrebro til Ørestaden/Amager og Vesterbro.

Det er med stor bekymring at vi, som forældre til Nana og Vera, føler os nødsaget til at gøre indvendinger imod forvaltningens forslag om overdragelse af udflytterbørnehavepladser fra Nørrebro til Ørestaden/Amager og Vesterbro, samt komme med 'kreative løsninger' til kommunens pladsproblemer.

Vi mener at forvaltningens forslag er både mangelfuldt og perspektiv løst, ikke mindst fordi forslaget vil få alvorlige og personlige konsekvenser for de implicerede børns trygge og velfungerende hverdag i deres børnehave på Nørrebro.

Endvidere vil vi påpege at vi finder det svært at formulere dette høringssvar idet denne sag berører os personligt og vi derfor er både meget kede og vrede over situationen.

Vi kan godt se at kommunen har et akut pladsproblem til gene for forældre og børn i Ørestaden/Amager og på Vesterbro, men det undrer os at kommunen overhovedet er havnet i en situation hvor pladspolitikken er så fejlslagen at der med så kort varsel skal etableres over 600 institutionspladser. Hvordan kan det være at problemet ikke er blevet identificeret tidligere og kvalitative og værdige løsninger iværksat?

– vi, som forældre til Nana i Stenurtens børnehave, sidder undrende tilbage med følgende spørgsmål:

- Hvordan kan det være at det er velfungerende, stabile og trygge institutioner på Nørrebro der skal bøde for kommunens fejlslagne pladspolitik?
- Mener kommunen virkelig, de kan kalde det et løsningsforslag, at splitte tæt knyttede børnegrupper fra hinanden og deres pædagoger, rykke børnene ud af deres trygge hverdag og væk fra deres 'bedste' legekammerater og pædagoger?
- Hvordan kan kommunen forvente at det pædagogiske personale har lyst til at arbejde under forhold hvor risikoen for tvangsflytning, af deres arbejdsplads og de børn de engagerer sig i og skaber trygge rammer for, er en overhængende fare? Er kommunens løsningsforslag ikke blot endnu et

udtryk for den devaluering der forekommer indenfor børne- og ungeområdet og af det værdifulde arbejde som det pædagogiske personale yder for vores børn? Har kommunen overvejet om de Københavnske institutioner kan bære endnu en devaluering og besparelse af denne slags? – alle som har børn i én af Kommunens institutioner kender til manglen på uddannet pædagogisk personale og de konsekvenser denne situation har for vores børns hverdag, pædagogernes trivsel og for en institutions helhed.

- Kan det være rigtigt at kommunens fejlslagne pladspolitik skal løses på bekostning af Nørrebrobørnene? Hvordan kan det være at kommunen vælger et løsningsforslag som får så vidtrækkende konsekvenser for nogle af de børn i byen som 'lider' mest under manglen på grønne områder i deres lokalområde? Hvad er tanken bag denne prioritering?
- Hvordan kan kommunen forvente at vi, som forældre, har lyst til at blive boende i en kommune hvor vi oplever at vores børns børneliv ikke bliver anerkendt og taget alvorligt? Og hvor politikken på børne- og unge området ikke varetages og tilpasses indenfor gode og brede tidsrammer. Vi må ærligt indrømme at dette løsningsforslag har skubbet yderligere til vores overvejelser om det 'gode børneliv' her på stenbroen, som især på Nørrebro, i denne tid yderligere, bliver udfordret af skyderier, lukning af Nørrebroparken ect. Og er dette ikke i modstrid med Kommunens mangfoldighedspolitik og intentioner om også at gøre byen attraktiv for børnefamilier?
- Og er det rimeligt at lægge det ud til forældrene på Nørrebro at komme med de endelige og 'kreative' løsninger på et så komplekst problem – og med så kort varsel! – Er dette et udtryk for borgerinddragelse? - vi føler os mildest talt magtesløse !
- Og en sidste bemærkning – kan det være rigtigt at vi som forældre skal sidde tilbage med en dårlig smag i munden over, at vi hver især, er nødsaget til at argumentere imod lukningen af netop vores barns udflytterbørnehave på bekostning af andre Nørrebro børns udflytterbørnehaver?

Derfor kan vi ikke acceptere kommunens løsningsforslag.

Vi vil gerne bidrage med følgende løsningsforslag:

Der er masser af grønne områder i Ørestaden/Amager – og hvorfor ikke udnytte dem ved fx

- at oprette nye udflytterbørnehaver. Det er før set at man har opstillet midlertidige 'barakker'/velfærdsskure som udmærkede rammer for institutioner.
- at oprette flere rumlepotter så børnene på Amager og Vesterbro.

Der er masser af tomme nybyggede lejligheder i Ørestaden/Amager – og hvorfor ikke udnytte dem ved fx

- At oprette opsamlingssteder til udflytterbørnehaver og rumlepotter.
- At etablere mere permanente løsninger ved fx at ombygge nogle af lejlighederne til institutionsbrug.

Kunne det tænkes at der eksisterer en 'Buffer' pulje i kommunens budget som ville kunne sikre vores børns trykke hverdag – også her på Nørrebro?

Vi håber at dette høringsvar kan bidrage til at borgerrepræsentationen og børne- og ungeforvaltningen vil revurdere deres forslag om overdragelse af udflytterbørnehavepladser fra Nørrebro til Ørestaden/Amager og Vesterbro.

Med venlig hilsen

Felix Yaw Osei og Signe Land Hansen

Far og mor til Nana på 4 år i Stenturen og Vera på 3 mdr.

Asminderødgade nr. 2, 4th.
2200 Kbh N

